

ทัศนคติและความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน
และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

สารนิพนธ์
ของ
ชวลีกร ทองจับ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

2547

ชูลีกร ทองจับ. (2547). *ทัศนคติและความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรตน์โกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม*. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ ความพึงพอใจรวม ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการพักอาศัย และ แรงจูงใจในการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของ รตน์โกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ จำนวนของเจ้าของห้องชุดที่อยู่อาศัยในรตน์โกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม จำนวนทั้งหมด 240 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการพักอาศัย แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัย ทัศนคติต่อการบริการ ทัศนคติต่อการบริหารงาน ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม และความพึงพอใจรวม ต่อรตน์โกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 11.5 โดยใช้ค่าทางสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความแตกต่างรายคู่โดยใช้ LSD และ การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม พบว่าเจ้าของห้องชุดส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางคือไม่แน่ใจ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการบริการ จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ และ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่าทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

2. ด้านความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม พบว่าเจ้าของห้องชุดส่วนใหญ่มีความพึงพอใจรวมอยู่ในระดับพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

3. พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดในด้านความถี่ในการพักอาศัย ลักษณะการจอดรถ การใช้บัตรเครดิต การใช้บริการสระว่ายน้ำ การใช้บริการห้องออกกำลังกาย และการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน, ความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการบริหารงาน ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

4. เจ้าของห้องชุดที่มีแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วยราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อการบริการ ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน , มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการบริหารงาน ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน, มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

5. ทัศนคติของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน, มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมต่อการบริหาร และสภาพแวดล้อม ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

Chuleekorn Tongjab. (2004). *Customers' attitude and satisfaction toward service management and environment of Rattanakosin Island Condominium*. Master Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr. Apiruth Tangkachang

The purposes of this study are to study customers' attitude and satisfaction toward service management and environment of Rattanakosin Island Condominium.

The population in this study are 240 residents of Rattanakosin Island Condominium. The data collected by using questionnaires which are divided into 7 parts: personal data, living behavior, motivation, attitude toward service, attitude toward management, attitude toward environment and satisfaction toward service management and environment of Rattanakosin Island Condominium. These data analyzed on SPSS program for Windows Version 11.5 including Percentage, Means, Standard Deviation ,analysis of variance. If we find the pair difference, we apply LSD method. The correlation is found by using Pearson Moment Correlation Coefficient.

The results of this study are as follows;

1. Attitude toward service management and environment: Most residents have attitude in medium level or not sure. When compounded the attitude with personal data based on sex, age, graduate level, occupation, income, marital status and the number of person in the family. We found that the attitude toward service management and environment are statistically significant difference at 0.01 level.
2. Satisfaction toward service management and environment: Most residents have satisfaction toward service management and environment in high level or satisfied and the average score was 3.66
3. Living behavior: Most residents had living behavior in term of living frequency, car parking, using keycard, using swimming pool, using fitness and SPA which were related with attitude toward service in low level and in the same direction, and related with management in low level and in the same direction and related with environment in medium level and in the opposited direction at the statistically significant difference at 0.01 level.
4. Motivation: Most residents had living motivation in term of price, location, environment and other factors are related with attitude toward service in low level and in the same direction , are related with attitude toward management in medium level and

in the same direction and are related with attitude toward environment in high level and in the same direction at statistically significant difference at 0.01 level.

5. Attitude toward service management and environment are related with satisfaction toward service in medium level and in the same direction, are related with satisfaction toward management and environment in low level and in the same direction at statistically significant difference at 0.01 level.

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจำง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงเพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะสังคมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเจ้าของห้องชุด ของรัตนโกสินทร์โฮสเทลด์ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อนๆ MBA การตลาด ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นพยายามจนประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อแข็ง ทองจับ คุณแม่วรลักษณ์ ทองจับ ป้าเอี่ยม ทองจับ และ อาชื่น ทองจับ ที่ให้ความสนับสนุนทุนการศึกษา ขอขอบคุณ คุณวิม หิรัญแพทย์ และ น้องสาว วชิราภรณ์ ทองจับ ที่เป็นกำลังใจและความห่วงใยเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบิดา มารดา ป้า อา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ก้าวหน้าจนถึงปัจจุบัน

ชวลีกร ทองจับ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐาน.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายและองค์ประกอบของทัศนคติ.....	10
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	13
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ.....	15
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์.....	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	19
ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค.....	22
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาคารชุด.....	24
ประวัติโครงการรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	305
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการค้นคว้า.....	305
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	308
อภิปรายผล.....	317
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	318
 บรรณานุกรม.....	 320
 ภาคผนวก.....	 321
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 323

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน และคำร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม.....	43
2 แสดงจำนวน และคำร้อยละ พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม.....	46
3 แสดงจำนวน และคำร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม.....	47
4 แสดงจำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม.....	50
5 แสดงจำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	53
6 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ.....	54
7 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหารและ สภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ.....	57
8 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้ บริการของนิติบุคคลเหมาะสม.....	60
9 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้รับความ สะดวกในการชำระค่าน้ำประปา.....	62
10 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ.....	63
11 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ.....	65
12 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการให้บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี.....	67
13 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสละขยะน้ำเหมาะสม.....	69
14 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้รับความ สะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ.....	71
15 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยในอาคารดีมาก.....	72
16 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อย.....	74
17 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย.....	76
18 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ.....	79

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง
หน้า

19	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารต่างๆ เลย.....	81
20	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุด.....	82
21	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	85
22	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ แตกต่างกัน ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างเป็น ประจำ.....	87
23	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ.....	89
24	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ.....	91
25	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	93
26	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม.....	94
27	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามการศึกษา.....	97
28	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม.....	100
29	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา.....	102
30	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ.....	104
31	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ.....	106
32	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี.....	108
33	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม	110
34	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย.....	112

35	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ.....	114
36	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก.....	116

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

37	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ.....	118
38	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย.....	120
39	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ.....	122
40	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย.....	124
41	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ.....	126
42	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	128
43	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ.....	130
44	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ.....	132
45	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ.....	134
46	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	136
47	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม.....	138
48	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามอาชีพ.....	140
49	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม.....	144
50	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา.....	145
51	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ.....	146
52	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน	

	ด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ.....	147
53	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี.....	149
54	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม.....	150

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

55	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย.....	151
56	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ.....	152
57	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก.....	153
58	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ.....	155
59	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย.....	156
60	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ.....	157
61	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย.....	159
62	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ.....	160
63	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	161
65	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ.....	163
66	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ.....	164
67	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ.....	166
68	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	167
69	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของ รัตนโกสินทร์โฮสเทลแลนด์คอนโดมิเนียม.....	168
70	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ	

การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	170
71 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม.....	173
72 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา.....	174

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

73 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ.....	176
74 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี.....	177
75 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม.....	178
76 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ.....	180
77 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก.....	181
78 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ.....	182
79 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย.....	184
80 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ.....	185
81 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย.....	187
82 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ.....	188
83 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	190
84 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ.....	191
85 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้แตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จืดจางดี และเป็นระเบียบ.....	193
86 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	194
87 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน	

	แตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม.....	195
88	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพ.....	197
89	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....	200

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

90	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม.....	203
91	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อ ความต้องการ.....	204
92	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกันด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี.....	204
93	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสระว่ายน้ำเหมาะสม.....	205
94	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกันด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ.....	206
95	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก.....	207
96	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ.....	208
97	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย....	209
98	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ.....	210
99	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย.....	211
100	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้อง ในวันหยุดเสมอ.....	212
101	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	213
103	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านมีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ.....	214

104	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ.....	215
105	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ.....	216
106	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	217

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		
หน้า		
107	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม.....	218
108	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของ เจ้าของห้องชุดต่อการบริการ.....	219
109	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการในแต่ละด้าน.....	220
110	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของ นิติบุคคลเหมาะสม.....	222
111	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระ ค่าน้ำประปา.....	223
112	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับ จดหมายและพัสดุ.....	224
113	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของ เจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อ ความต้องการ.....	226
114	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี.....	227
115	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรว่ายน้ำ เหมาะสม.....	228
116	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย.....	230

117 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ.....	231
118 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก.....	232
119 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน.....	234

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

120 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานในแต่ละด้าน.....	234
121 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย.....	236
122 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย.....	237
123 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ.....	239
124 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ.....	240
125 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ.....	242
126 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม.....	243
127 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมในแต่ละด้าน.....	244
128 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	245
129 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด	

กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อม ต่าง ๆ เป็นประจำ.....	246
130 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่าง ทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ.....	248
131 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ.....	249
132 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	251

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง หน้า

133 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับ ทัศนคติของเจ้าของห้องชุด.....	252
134 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม.....	253
135 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา.....	135
136 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ.....	257
137 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ.....	259
138 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี.....	261
139 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม.....	263
140 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย.....	265
141 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องอบไอน้ำ.....	267
142 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก.....	269
143 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริหารงานด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย.....	271

144	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย.....	273
145	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ.....	275
146	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ.....	277
147	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุด ต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้อง ในวันหยุดเสมอ.....	279
148	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก.....	281

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

149	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติ ของเจ้าของห้องชุด ต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ.....	283
150	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติ ของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้า อาคารไม่เพียงพอ.....	286
151	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ.....	288
152	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของ ห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ.....	290
153	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของเจ้าของห้องชุดกับความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด.....	292
154	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการบริการ กับความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด.....	293
155	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการบริหาร กับความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด.....	295

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปี พ.ศ.2535 ลักษณะของตลาดของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแต่เดิมความต้องการที่อยู่อาศัยมีจำนวนมาก จึงเป็นตลาดของผู้ขาย ซึ่งใช้การประกาศเปิดตัวโครงการและการประชาสัมพันธ์เพียงเล็กน้อย ก็สามารถดึงดูดผู้ซื้อได้ แต่ในปัจจุบันตลาดลักษณะนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว โดยเปลี่ยนไปเป็นตลาดของผู้บริโภค เพราะผู้บริโภคมีโอกาสเลือกโครงการต่างๆ มากมาย ประกอบกับลักษณะของอาคารชุดไม่ได้มีความแตกต่างกันในเรื่องของการใช้ประโยชน์ นอกจากเรื่องทำเลที่ตั้งของโครงการและการออกแบบที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค กลยุทธ์การตลาดที่ได้รับความนิยมอย่างมากคือ การโฆษณา กลยุทธ์ด้านการโฆษณานับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับธุรกิจที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุด เพื่อเป็นการตอกย้ำให้ผู้บริโภคคุ้นเคยกับโครงการ และสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนนของการแข่งขันของธุรกิจนี้ก็คือ การใช้ของสมนาคุณมาเป็นตัวกระตุ้นการตัดสินใจของผู้บริโภคให้เร็วขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นการส่งเสริมการขายวิธีหนึ่งที่ได้ผลดี เช่น การแจกรถยนต์ ตัวเครื่องบิน อุปกรณ์ในครัวเรือน หรือแม้แต่การจองอาคารชุดในโครงการหนึ่งแล้วยังได้รับสิทธิ์ในโครงการหนึ่งด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการมุ่งให้ยอดขายเพิ่มสูงขึ้น (ผู้จัดการรายวัน. 2535 : 22)

แต่ผลกระทบจากความถดถอยทางเศรษฐกิจของประเทศตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน ได้ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ก่อให้เกิดความชะงักงันและชะลอการก่อสร้าง โดยเฉพาะธุรกิจอาคารชุด ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ประกอบกับความต้องการอาคารชุดบริเวณกลางเมืองลดลงมากจากการปิดกิจการ และการเลิกจ้างงานของสถานประกอบการเป็นจำนวนมากในช่วงที่ผ่านมา กอปรกับผู้ประกอบการห้องชุดกลางเมืองต้องประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องต้องแบกรับภาระดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และปัญหาการชะลอการให้สินเชื่อแก่โครงการของสถาบันการเงินในประเทศ อุปสรรคด้านสภาพคล่องดังกล่าวทำให้ผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนต้องล้มเลิกโครงการ หรือชะลอการก่อสร้างออกไป ขณะที่ห้องชุดกลางเมืองที่เปิดตัวยาวอยู่ในปัจจุบันก็ยังเหลือ รอคอยขายอยู่เป็นจำนวนมาก ต่อมาเมื่อสภาพเศรษฐกิจดีขึ้นตามลำดับ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารต่างๆ ลดลง สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์กลับฟื้นตัวขึ้นอีกครั้ง

นอกจากกลยุทธ์ทางการตลาด ที่ผู้ประกอบการนำมาใช้แล้ว ทำเลที่ตั้งของอาคารชุดก็เป็นส่วนสำคัญในการเลือกซื้อของผู้บริโภค โดยเฉพาะธุรกิจอาคารชุดกลางใจเมืองที่ได้เปรียบในด้านทำเลที่ตั้ง จึงเป็นที่สนใจแก่ผู้บริโภค และธุรกิจอาคารชุดแต่ละแห่งได้จัดให้มีการปรับปรุงการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่เจ้าของห้องชุดอย่างสูงสุด

รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม เป็นคนโดมิเนียมขนาดใหญ่ ที่ยังสามารถดำเนินการขายได้อย่างต่อเนื่องในขณะที่สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หยุดชะงัก ดำเนินการโดย บริษัทรัชดา คอนคอร์ด์ จำกัด เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาท ตั้งอยู่บนถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พื้นที่รวมของโครงการมีเนื้อที่ทั้งหมด 61 ไร่ ประกอบด้วยอาคารสูง 38 ชั้น 2 อาคาร จำนวนห้องรวม 588 Unit เนื้อที่เล็กที่สุดมีขนาด 23.98 ตารางเมตร และเนื้อที่สูงสุด 70.62 ตารางเมตร มีการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดต่างๆ ในการจำหน่าย ควบคู่ไปกับการปรับปรุงการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม อย่างต่อเนื่อง การศึกษา และทราบถึงทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของอาคารชุดขนาดใหญ่ จะเป็นสิ่งที่อำนวยการประโยชน์แก่ผู้ประกอบการอาคารชุด ในการปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด ให้ธุรกิจอาคารชุดฟื้นตัวอีกครั้ง พร้อมกับอำนวยการประโยชน์แก่เจ้าของห้องชุดได้อย่างสูงสุด

โครงการ รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม เป็นโครงการที่สร้างขึ้นและจัดจำหน่ายในช่วยเศรษฐกิจตกต่ำ แต่โครงการยังสามารถจัดจำหน่ายได้อย่างต่อเนื่อง ได้รับความสนใจจากผู้บริโภค การศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม จึงเป็นประโยชน์ทั้งต่อโครงการ และ ผู้ประกอบธุรกิจคอนโดมิเนียม ในการปรับปรุง การบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ตลอดจน สามารถวางกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างเหมาะสมกับพฤติกรรมผู้บริโภคอีกด้วย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ใน 3 ด้านคือ
 - 1.1 ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ
 - 1.2 ด้านการบริหาร และนโยบายของเจ้าหน้าที่บริหารงานคอนโดมิเนียม
 - 1.3 ด้านสภาพแวดล้อม
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม
3. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้
4. เพื่อเดือน สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม
5. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ประกอบด้วย ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการจอดรถยนต์ การใช้ Key Card เข้าออกอาคาร และความถี่ในการออกกำลังกาย ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม
6. เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้เพื่อ

1. เพื่อนำข้อมูลทางด้าน ทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเลือกใช้กลยุทธ์การตลาดได้อย่างเหมาะสมต่อธุรกิจอาคารชุด
2. ข้อมูลที่ได้รับด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการพักอาศัย ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความพึงพอใจรวม ต่อ การบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มาเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมกับผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจในการเลือกซื้ออาคารชุด
3. เพื่อนำข้อมูลทางด้านแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความพึงพอใจรวม ต่อ การบริการ การบริหารงาน และ สภาพแวดล้อม มาเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมกับผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจในการเลือกซื้ออาคารชุด

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนของเจ้าของห้องชุดที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์ คอนโดมิเนียม ในเดือนธันวาคม พ.ศ.2546 มีประชากรรวม 597 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนของเจ้าของห้องชุดที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์ คอนโดมิเนียม โดยขนาดของตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตร (Taro Yamane. 1970 : 886)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนของประชากร
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับ ร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ

$$\begin{aligned} n &= \frac{597}{1+597(0.05)^2} \\ &= 239.52 \end{aligned}$$

ในทางปฏิบัติจะกำหนดจำนวนตัวอย่างเท่ากับ 240 คน

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 240 คน บวกเพิ่มประมาณ 10% เพื่อป้องกันกรณีเก็บแบบสอบถามได้ไม่ครบ หรือแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน = 240+24 = 264 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.1.1	ชาย
1.1.1.2	หญิง

1.1.2	อายุ	1.1.2.1	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
		1.1.2.2	21-30 ปี
		1.1.2.3	31-40 ปี
		1.1.2.4	41-50 ปี
		1.1.2.5	51-60 ปี
		1.1.2.6	61 ปีขึ้นไป
1.1.3	ระดับการศึกษา	1.1.3.1	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
		1.1.3.2	มัธยมศึกษาตอนต้น
		1.1.3.3	มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.
		1.1.3.4	อนุปริญญา หรือ ปวส.
		1.1.3.5	ปริญญาตรี
		1.1.3.6	สูงกว่าปริญญาตรี
1.1.4	อาชีพ	1.1.4.1	รับจ้าง
		1.1.4.2	นักเรียนนักศึกษา
		1.1.4.3	ข้าราชการ
		1.1.4.4	พนักงานรัฐวิสาหกิจ
		1.1.4.5	พนักงานบริษัทเอกชน
		1.1.4.6	ประกอบธุรกิจส่วนตัว
		1.1.4.7	แม่บ้าน
		1.1.4.8	อื่นๆ โปรดระบุ_____
1.1.5	รายได้ต่อเดือน	1.1.5.1	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท
		1.1.5.2	10,001 - 20,000 บาท
		1.1.5.3	20,001 – 30,000 บาท
		1.1.5.4	30,001 - 40,000 บาท
		1.1.5.5	40,001 - 50,000 บาท
		1.1.5.6	50,001 บาทขึ้นไป
1.1.6	สถานภาพสมรส	1.1.6.1	โสด
		1.1.6.2	สมรส/อยู่ด้วยกัน
		1.1.6.3	หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่

1.1.7	จำนวนสมาชิกในครอบครัว
1.1.7.1	1 คน
1.1.7.2	2-4 คน
1.1.7.3	5- 7 คน
1.1.7.4	8-10 คน
1.1.8	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์ไฮสแลนด์คอนโดมิเนียม
1.1.8.1	ต่ำกว่า 1 ปี
1.1.8.2	1-2 ปี
1.1.8.3	3-4 ปี
1.1.8.4	5-6 ปี
1.1.9	ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด
1.1.9.1	เป็นเจ้าของห้องชุด
1.1.9.2	เช่าจากผู้อื่น

1.2 พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด

1.2.1	ลักษณะการพักอาศัย
1.2.2	ลักษณะการจอดรถยนต์
1.2.3	การใช้ Key Card ในการเข้าออกอาคาร
1.2.4	การใช้บริการสรวายน้ำ ห้องออกกำลังกาย และห้องอบไอน้ำ

1.3 แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรัตนโกสินทร์ไฮสแลนด์คอนโดมิเนียม

1.3.1	ด้านราคา
1.3.2	ด้านทำเลที่ตั้ง
1.3.3	ด้านสภาพแวดล้อม
1.3.4	ปัจจัยอื่นๆ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1 ทักษะคติของเจ้าของห้องชุดต่อการรัตนโกสินทร์ไฮสแลนด์คอนโดมิเนียม ใน 3 ด้านคือ

2.1.1	ด้านการบริการ
2.1.2	ด้านการบริหารงาน
2.1.3	ด้านสภาพแวดล้อม

2.2 ความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ใน 3 ด้านคือ

2.2.1	ด้านการบริการ
2.2.2	ด้านการบริหารงาน
2.2.3	ด้านสภาพแวดล้อม

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. ทัศนคติ

หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรมที่จะแสดงออกต่อการบริหาร , การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

2. ความพึงพอใจรวม

หมายถึง ความพึงพอใจของเจ้าของห้องชุดโดยรวม ที่พักอาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม ที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

3. ทัศนคติต่อการบริการ

หมายถึง ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการที่เกิดขึ้นเมื่ออยู่อาศัยในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่

3.1 ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการของสำนักงานนิติบุคคล หมายถึง ความรู้สึกต่อพนักงานนิติบุคคลผู้ให้บริการเกี่ยวกับ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน อธยาศัยไมตรี การยิ้มแย้มแจ่มใส และการแสดงออกของพนักงานที่มีต่อเจ้าของห้องชุด ตลอดจนระยะเวลาในการให้บริการที่เหมาะสม ความสะดวกรวดเร็ว ในการให้บริการ

3.2 ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการของสถานออกกำลังกาย หมายถึง ความรู้สึกต่อสถานที่ของคอนโดมิเนียมที่จัดไว้เพื่อบริการต่อเจ้าของห้องชุด ตลอดจนระยะเวลาที่เหมาะสมในการให้บริการ ได้แก่ สระว่ายน้ำ ห้องออกกำลังกาย และห้องอบไอน้ำ

4. ทัศนคติต่อการบริหารงาน

หมายถึง ทัศนคติของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริหารงานของ บจก.รัชดาคอนคอร์ด์ ต่อนโยบายในการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย , นโยบายในการแจ้งข่าวสารต่างๆ ให้เจ้าของห้องชุดทราบ และนโยบายในการดูแลการต่อเติมอาคารชุด

5. ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม

หมายถึง ทัศนคติของเจ้าของห้องชุด ต่อสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ในด้านความสะอาด , ไฟฟ้า, ที่จอดรถ การปรับปรุงอาคาร และสวนหย่อม

6. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

หมายถึง องค์ประกอบทางด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และ สถานภาพสมรส ของเจ้าของห้องชุด

7. ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด

หมายถึง ลักษณะการมีสิทธิได้พักอาศัยภายในห้องชุด โดยแยกเป็น การซื้อเป็นเจ้าของห้องชุด และการเช่าเพื่ออยู่อาศัยจากผู้อื่น

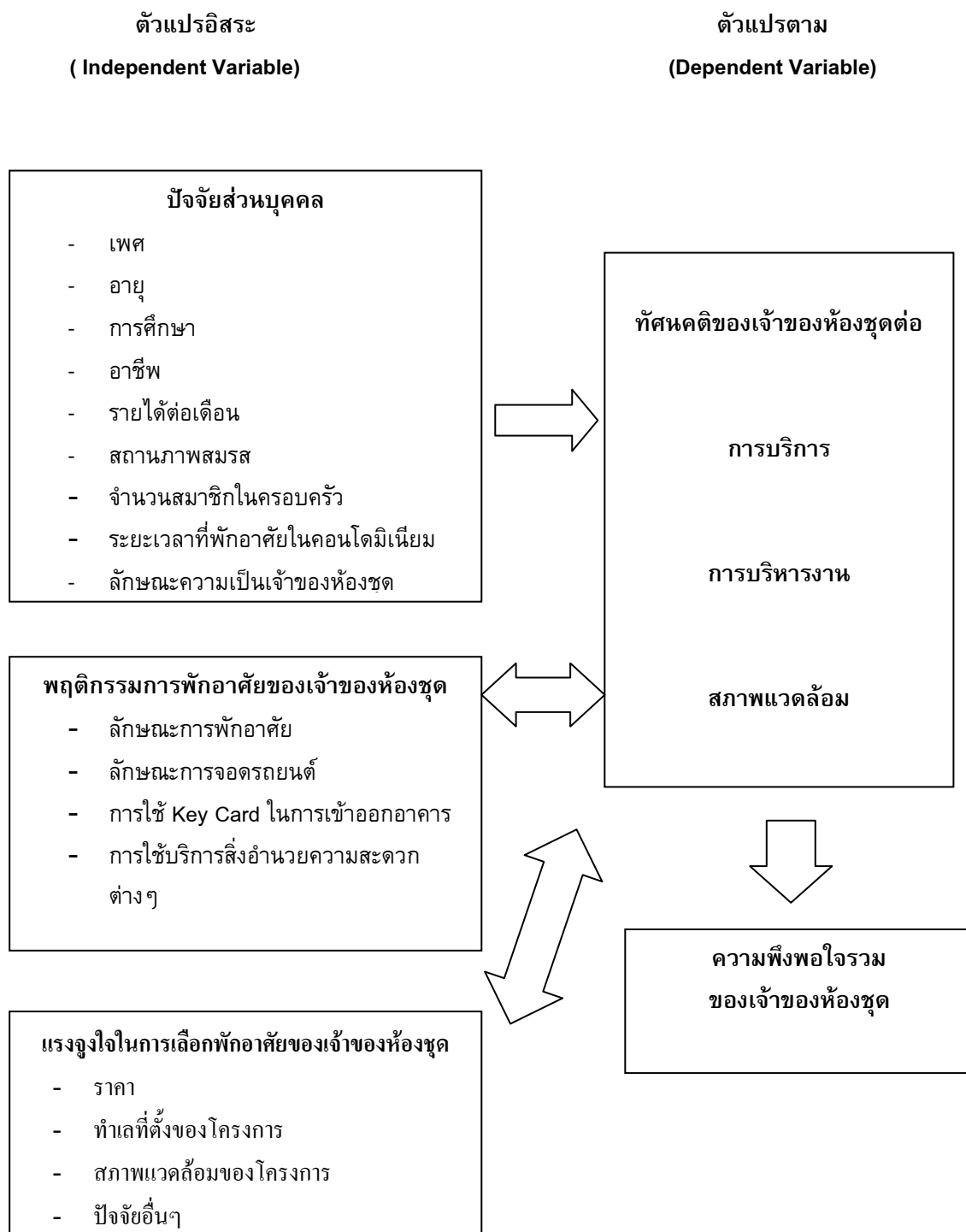
8. ลักษณะการพักอาศัย

หมายถึง การพักอาศัยในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์คอนโดมิเนียม ประกอบด้วย การพักอาศัยเป็นประจำแทนบ้านพักอาศัย และ การพักอาศัยเป็นครั้งคราวโดยมีบ้านพักอาศัยอยู่แล้ว

9. แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัย

หมายถึง แรงจูงใจที่มีต่อเจ้าของห้องชุด ในการเลือกพักอาศัยในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์คอนโดมิเนียม

กรอบแนวความคิดในการทำวิจัย

สมมติฐาน

1. เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน
2. เจ้าของห้องชุดที่มีพฤติกรรมการพักอาศัย ประกอบด้วย ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการจอดรถยนต์ และ การใช้ Key Card ในการเข้าออกอาคาร มีความสัมพันธ์ต่อ ทัศนคติ และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และ สภาพแวดล้อม
3. เจ้าของห้องชุดที่มีแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของ โครงการ และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์ต่อ ทัศนคติ และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และ สภาพแวดล้อม
4. ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม
 - a. ความหมายและองค์ประกอบของทัศนคติ
 - b. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - c. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - d. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ
 - e. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
 - f. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - g. ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาคารชุด
3. ประวัติโครงการรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ และความพึงพอใจรวม

1.1 ความหมายและองค์ประกอบของทัศนคติ

ทัศนคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude มีความหมายได้หลายนัยด้วยกัน มีนักวิชาการได้ให้ความหมาย และคำนิยามของทัศนคติไว้ดังนี้

วิลม จีโรฟพันธุ์ และ อุดม เขียววงศ์ (2538:68) ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ในแง่พอใจ หรือไม่พอใจ แล้วเกิดแนวโน้มการปฏิบัติต่อวัตถุหรือ ความคิดใดความคิดหนึ่งในทางใดทางหนึ่ง กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์ก็จะทำให้มีแนวโน้มที่จะซื้อผลิตภัณฑ์นั้น หากภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์ใดมีทัศนคติที่ไม่ดีต้องพยายามรณรงค์เพื่อแก้ไขทัศนคติที่ผิดพลาดนั้น

กฤษสิ เวชสาร (2540: 96) ทัศนคติ หมายถึง สิ่งที่อยู่ในความนึกคิด การรับรู้ส่วนบุคคล อันจะมีผลต่อการแสดงออก มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive component) หมายถึง ความรู้ ความเชื่อ ความคิดเห็น ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง โดยมีพื้นฐานจากการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ของแต่ละบุคคลจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective component) หมายถึง อารมณ์ หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่จะแสดงออก (Conative or behavioral component) หมายถึง ความโน้มเอียงของพฤติกรรมของบุคคลที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

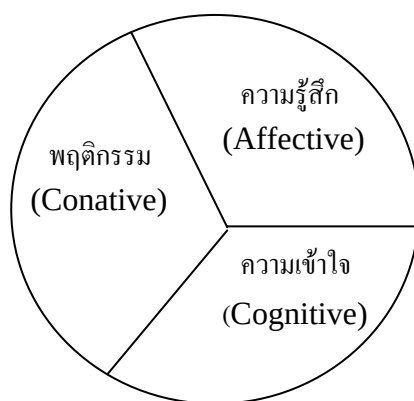
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539:188) ทัศนคติ หมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พอใจ หรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง เช่น สินค้า บริการ เป็นต้น

คอตเลอร์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 141 ; อ้างอิงจาก Kotler .1997 : 188) ทศนคติ หมายถึง การประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์ และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ทรัสตัน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 1 ; อ้างอิงจาก L.L. Thurstone. n.d.) ทศนคติ เป็นระดับของความมากมายของความรู้สึกในด้านบวก และ ลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้ เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ ความคิด ฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย

Schiffman and Kunuk (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2539 :188 ; อ้างอิงจาก Schiffman and Kunuk 1994 : 657) ทศนคติ หมายถึงความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โมเดลองค์ประกอบทศนคติ 3 ประการ (Tricomponent attitude model) หมายถึง โมเดลของทศนคติซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (1) ส่วนของความเข้าใจ หรือความรู้ (Cognitiveหรือ Knowledge) (2) ส่วนของความรู้สึก (Affective หรือ feeling learning) (3) ส่วนของพฤติกรรม (Conative หรือ Doing หรือ Behavior) (Schiffman and Kanuk.1994 : 667)

ภาพประกอบ 1 โมเดลองค์ประกอบทศนคติ 3 ประการ
(Tricomponent attitude model) (Schiffman and Kanuk 1994: 285)

1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทศนคติ

เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 106) กล่าวไว้ว่า ทศนคติมี 2 ลักษณะ คือ

ทศนคติเชิงบวก (Positive attitude) ทำให้เกิด การปฏิบัติออกมาในทางบวก (Act Positive)

ทศนคติเชิงลบ (Negative attitude) ทำให้เกิด การปฏิบัติออกมาในทางลบ (Act Negative)

พฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากทศนคติ มีขั้นตอนดังนี้

1. K = Knowledge เป็นการเกิดความรู้
2. A = Attitude เป็นการเกิดทศนคติ เมื่อเกิดความรู้ในขั้นต่อมาจะเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ
3. P = Practice เป็นการเกิดการกระทำ หลังจากที่เกิดความรู้และทศนคติแล้วก็จะเกิดการกระทำ

คุณสมบัติการเกิดทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ สรุปได้ดังนี้

1. ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทัศนคติไม่ใช่สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความคิด และการทำของบุคคล ถ้าบุคคลมีการรับรู้ต่อสิ่งใด

แล้ว บุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในด้านความคิดเห็นและพฤติกรรม

3. ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่ค่อนข้างจะถาวร เนื่องจากแต่ละบุคคลได้สะสมประสบการณ์การรับรู้ และผ่านการเรียนรู้มามาก อย่างไรก็ตามทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการคือ

1. กระบวนการเรียนรู้ ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการ การตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น ทัศนคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่นๆ
2. ประสบการณ์ส่วนตัว ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของบุคคลสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีแบบฉบับ (Pattern) เป็นของตัวเองด้วย ดังนั้น ทัศนคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของบุคคลนั้นๆ
3. การเลียนแบบการถ่ายทอดทัศนคติของบุคคลบางคน ได้มาจากการเลียนแบบทัศนคติของคน

อื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ-แม่ ครู พี่น้อง และบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคมบุคคลย่อมมีทัศนคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่นทัศนคติต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น
- เมื่อพิจารณาถึง ความหมาย แนวคิด องค์ประกอบ ลักษณะ และการเกิดทัศนคติแล้ว สรุปว่า ทัศนคติที่เกิดขึ้นในบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้าทั้งประสบการณ์โดยตรง และประสบการณ์โดยอ้อมแล้วมาผสมผสานกัน และผ่านออกไปเป็นพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ

1. ทัศนคติจะก่อขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการหลายทางด้วยกัน คือการจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivations) ทัศนคติเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังดำเนินการตอบสนองความต้องการ หรือ แรงผลักดันพื้นฐานทางร่างกายอยู่ที่ตัวบุคคลดังกล่าว จะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคล หรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนเองได้ และในทางตรงกันข้ามจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งของ หรือ บุคคลที่ขัดขวางมิให้เขาตอบสนองความต้องการได้

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิด และขนาดของข่าวสารข้อมูลที่แต่ละคนได้รับมา รวมทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะของแหล่งที่มีของข่าวสารข้อมูลอีกด้วย โดยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่างๆ (Selective Perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่ตัวบุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิด และสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3. การเข้ามาเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจจะมาจากกลุ่มต่างๆ ที่เขาเกี่ยวข้อง อยู่ด้วย (เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อนร่วมงาน และกลุ่มสังคมต่างๆ) ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม

4. ประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์นั้น จนกลายเป็นทัศนคติขึ้นมาได้
5. ลักษณะท่าทาง (Personality) ถึงแม้ลักษณะท่าทางจะเป็นเรื่องที่มีความหมายกว้างที่สุด แต่ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติใกล้ตัวบุคคลได้ด้วย

1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

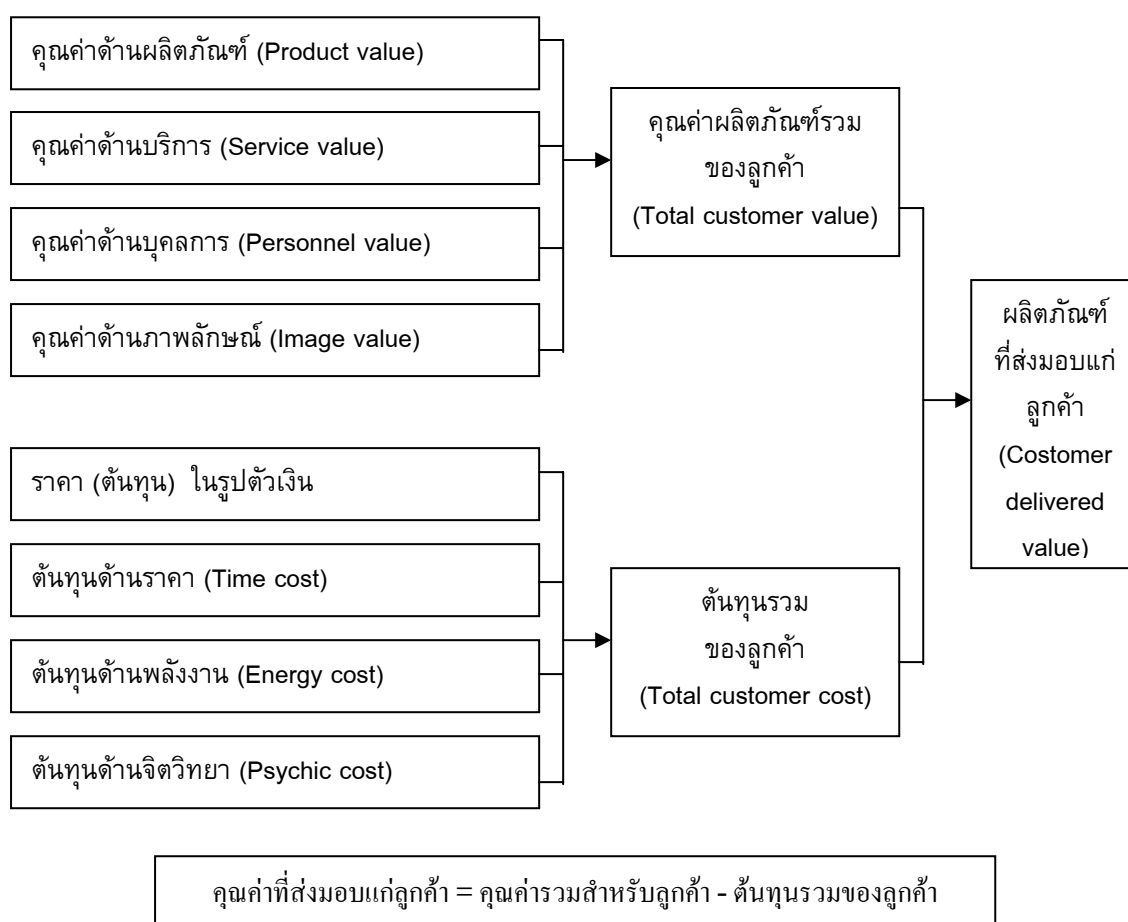
การศึกษาเรื่องความพึงพอใจนั้น มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจสนับสนุนอยู่ดังที่นักวิชาการและนักวิชาการด้านการตลาดและนักการตลาด ได้ให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ(2541 : 44 – 48) ได้รวบรวมความหมายของความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) ว่าเป็นระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ หรือการทำงานของผลิตภัณฑ์ กับความคาดหวังของลูกค้า ระดับความพึงพอใจของลูกค้าจะเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตามผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของบุคคล การคาดหวังของบุคคล (Expectation) เกิดจากประสบการณ์และความรู้ในอดีตของผู้ซื้อ นักการตลาดและฝ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าโดยพยายามสร้างคุณค่าเพิ่ม (Value added) การสร้างคุณค่าเพิ่มเกิดจากการผลิต (Manufacturing) และจากการตลาด (Marketing) รวมทั้งมีการทำงานร่วมกันกับฝ่ายต่างๆ โดยจัดหลักการสร้างคุณภาพรวม (Total quality) คุณค่าเกิดจากความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive differectation)

ความแตกต่างด้านการแข่งขันของ	คุณค่าผลิตภัณฑ์รวมในสายตาของลูกค้า
ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์	คุณค่าด้านผลิตภัณฑ์
ความแตกต่างด้านบริการ	คุณค่าด้านบริการ
ความแตกต่างด้านบุคลากร	คุณค่าด้านบุคลากร
ความแตกต่างด้านภาพลักษณ์	คุณค่าด้านภาพลักษณ์

ภาพประกอบ 2 แสดงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดคุณค่าเพิ่มสำหรับลูกค้า (Customer value added)

คุณค่าที่มอบให้กับลูกค้าจะต้องมากกว่าต้นทุนของลูกค้า (Cost) ต้นทุนของลูกค้าส่วนใหญ่ก็คือ ราคาสินค้า

ภาพประกอบ3 แสดงคุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า (Customer delivered value)

เครื่องมือในการติดตามและการวัดความพึงพอใจของลูกค้า เป็นวิธีการที่จะติดตามวัดและค้นหาความต้องการของลูกค้า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ามีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึง คือ

1. วิธีการสร้างความพึงพอใจโดยการลดต้นทุนของลูกค้า (ลดราคา) หรือการเพิ่มการบริการ และจุดเด่นของสินค้าซึ่งสิ่งนี้จะมีผลทำให้กำไรของบริษัทลดลง

2. บริษัทต้องสามารถสร้างกำไรโดยการผลิตลงทุน หรือการวิจัย วิธีการติดตามและวัดความพึงพอใจของลูกค้า สามารถวัดได้ด้วยวิธีการ ดังนี้

1. ระบบการติดตามและข้อเสนอแนะ
2. การสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า
3. การเลือกซื้อโดยกลุ่มที่เป็นเป้าหมาย
4. การวิเคราะห์ถึงลูกค้าที่สูญเสียไป

เทพนม เมืองแมน แสะสวิง สุวรรณ (2540 : 98) ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงพอใจ หรือ ภาวะของการมีอารมณ์ในทางบวกที่มีผลเกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคนๆ หนึ่งสิ่งซึ่งขาดหายไประหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานแห่งความพอใจและไม่พอใจได้

ดิเรก ฤกษ์สาหร่าย (2537 : 14) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติ ในทางบวก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

ธนาภรณ์ เมทนีสุดดี. (2543 : 14) ความถึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก ความชอบ ความพอใจ และความต้องการของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ

พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2537 : 149-150) ความพึงพอใจหมายถึง ปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้า โดยที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน ซึ่งบ่งบอกของผลการประเมินในลักษณะเป็นด้านบวก หรือด้านลบ หรือไม่มีปฏิกริยาส่งเร้านั้น

ออสแคมป์ (ฉัตรชัย คงสุข, 2535 ; 21 อ้างอิงจาก Oskamps.n.d.) พบว่า ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลได้คาดหวังไว้
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ
3. ความพึงพอใจ หมายถึง การทำงานได้เป็นไปตามหรือตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

จากความหมายทั้ง 3 นัย ดังกล่าว ออสแคมป์ เห็นว่า ความพึงพอใจได้นำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theories) ความหมายที่สองอยู่ในกลุ่มทฤษฎีความต้องการ (Need Theories) และความหมายที่สามจัดอยู่ในทฤษฎีคุณค่า (Value Theories)

มุลลินส์ (เกศินี ศรีคงอยู่. 2543 : อ้างอิงจาก Mullins 1985: 280) ความพึงพอใจเป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลายๆ ด้าน เป็นสภาพที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จทั้งปริมาณและคุณภาพ

วรูม (ยุพดี ลิ้มมธุรสกุล , 2541 : 5 ; อ้างอิงจาก Vroom.n.d.) กล่าวว่า ทศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

1.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การบริการ ไว้ว่า หมายถึง การปฏิบัติรับใช้ การให้ความสะดวกต่างๆ เช่น ให้บริการ ใช้บริการ เป็นต้น

คำว่า การบริการ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Service” ในความหมายที่ว่า เป็นการกระทำที่เปี่ยมไปด้วยความช่วยเหลือ การให้ความช่วยเหลือ การดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ศัพท์ภาษาอังกฤษ อีกคำที่นิยมใช้ในความหมายใกล้เคียงกัน คือคำว่า “Hospitality” ซึ่งพบบ่อยในธุรกิจโรงแรมและมีความหมายที่บึกขั่งในทาง

ปฏิบัติ โดยเป็นการกระทำให้แก่ผู้อื่นในลักษณะของการปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด อบอุ่น และมีไมตรีจิต

เนื่องจากการบริการได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในวงการธุรกิจจนเรียกได้ว่าเป็นกลยุทธ์สร้างความเป็นเลิศทางธุรกิจ นักวิชาการด้านการตลาดหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับความหมายของการบริการในแง่มุมมองที่เน้นลักษณะของการบริการเชิงพาณิชย์ หรือการบริการที่มุ่งหวังผลกำไรในธุรกิจบริการ ดังนี้

คอตเลอร์ (Kotler) กล่าวว่า การบริการ หมายถึง กิจกรรมหรือการปฏิบัติใดๆ ที่กลุ่มบุคคลหนึ่งสามารถนำเสนอให้อีกกลุ่มบุคคลหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถจับต้องได้และไม่ได้ส่งผลต่อความเป็นเจ้าของสิ่งใดทั้งนี้การกระทำดังกล่าวอาจจะรวมหรือมรรวมอยู่กับสินค้าที่มีตัวตนได้

เลทเทิน (Lehtinen) ได้อธิบายว่า การบริการ คือกิจกรรมหนึ่งหรือชุดของกิจกรรมหลายอย่างที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรืออุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

กรอนรูส์ (Gronroos) ได้ขยายความคำจำกัดความที่กล่าวมาแล้วข้างต้นไว้ว่า การบริการหมายถึงกิจกรรมหนึ่งหรือกิจกรรมหลายอย่างที่มีลักษณะไม่มากนักน้อย จับต้องไม่ได้ ซึ่งโดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องทุกกรณีเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับพนักงานบริการและ/หรือ ลูกค้ากับบริษัทผลิตสินค้า และหรือ ลูกค้ากับระบบของการให้บริการที่ได้จัดไว้เพื่อช่วยผ่อนคลายปัญหาของลูกค้า

จากความหมายที่กล่าวมา การบริการไม่ใช่สิ่งที่มีตัวตน แต่เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่ต้องการใช้บริการ (ผู้บริโภค/ลูกค้า/ผู้รับบริการ) กับผู้ให้บริการ (เจ้าของกิจการ/พนักงานบริการ/ระบบจัดการบริการ) หรือ ในทางกลับกันระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการในอันที่จะตอบสนองความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุผลสำเร็จ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ กล่าวในความหมายที่คล้ายคลึงกันว่า การบริการเป็นกิจกรรมผลประโยชน์ หรือ ความพึงพอใจที่สนองความต้องการของลูกค้า

สแตนตัน (Stanton) ได้ขยายความให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในความหมายที่ว่า การบริการ หมายถึงกิจกรรมหรือ ผลประโยชน์ใด ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการให้เกิดความพึงพอใจ ด้วยลักษณะเฉพาะในตัวของมันเอง ที่จับต้องไม่ได้ และไม่จำเป็นต้องรวมอยู่กับการขายสินค้า หรือบริการใด การให้บริการอาจจะเกี่ยวข้องกับการใช้หรือไม่ใช้สินค้าที่มีตัวตน แต่ไม่ได้แสดงความเป็นเจ้าของสินค้านั้น

การจำแนกระดับของการบริการ

เลฟล็อก (Lovelock, 1996 : 50) ได้แบ่งการบริการออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการให้บริการของผู้บริการ ดังต่อไปนี้

1. บริการที่มีการเผชิญหน้าสูง (High – Contract Service)

ผู้บริโภคมีส่วนร่วมกับการให้บริการโดยตลอดเกือบทุกกระบวนการในการส่งผ่านบริการ หรืออีกนัยหนึ่งผู้บริโภคต้องเข้าไปในสถานที่ให้บริการ และอยู่ที่นั่นตลอดจนกระบวนการส่งผ่านบริการเสร็จสิ้น

2. บริการที่มีการเผชิญหน้าปานกลาง (Medium-Contract Service)

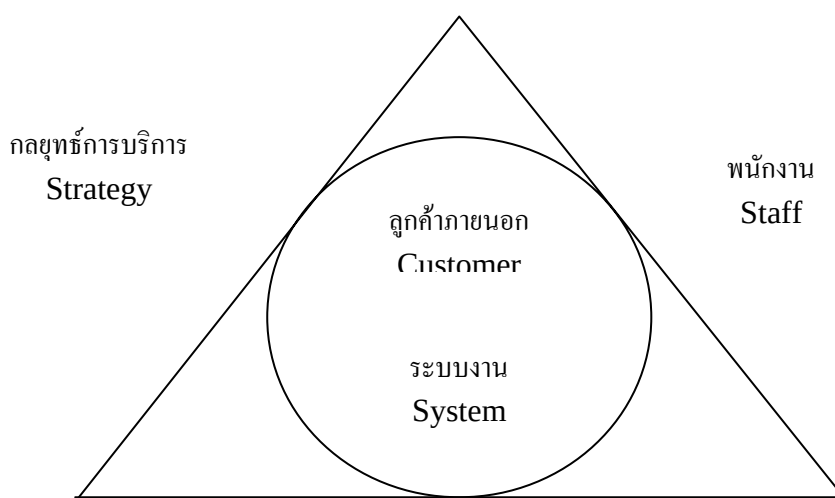
เป็นบริการที่มีระดับการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคในกระบวนการส่งผ่านบริการต่ำกว่าบริการแรก ซึ่งผู้บริโภคจะเข้าไปในสถานที่บริการแต่ไม่ได้อยู่ที่นั่นตลอดจนกระบวนการส่งผ่านบริการเสร็จสิ้น บริการระดับนี้จะรวมถึงการให้บริการแบบช่วยเหลือตัวเอง (Self Service) ด้วย

3. บริการที่มีการเผชิญหน้าต่ำ (Low-Contract Service)

เป็นบริการที่มีระดับการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคในกระบวนการส่งผ่านบริการต่ำที่สุด หรืออาจไม่มีเลยก็ได้ ซึ่งบริการระดับนี้จะเป็นการให้บริการผ่านสื่อหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริการ : สามเหลี่ยมแห่งการบริการ Service Triangle (ST)

คาร์ล อัลเบเรชท์ (Karl Albrecht. 1987) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญของการให้บริการที่ดี แก่ลูกค้าว่า ควรประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย ซึ่งแต่ละปัจจัยเปรียบเสมือนด้านแต่ละด้านของสามเหลี่ยม (ด้านเท่า) โดยภายในบรรจุวงกลมซึ่งเหมือนลูกค้า หากขาดเสียซึ่งปัจจัยตัวใดตัวหนึ่งสามเหลี่ยมรูปนั้นก็จะไม่ครบ ด้าน ซึ่งเป็นรูปสามเหลี่ยมต่อไปไม่ได้ นั่นคือจะไม่อาจให้บริการที่ดีแก่ลูกค้าได้ จำเป็นต้องมีปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ให้ครบในสัดส่วนที่เหมาะสมด้วย ดังแสดงในรูปต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงสามเหลี่ยมแห่งการบริการ

ที่มา : วีระพงศ์ เณลิมจิระรัตน์ ๒539). *คุณภาพในการบริการ* 1 หน้า 96.

จากภาพประกอบ หลักสำคัญในการบรรลุเป้าหมายบริการ คือ การสร้างความประทับใจแก่ลูกค้า ผู้ใช้บริการ คือการจัดการหรือ บริหารงาน เพื่อให้ปัจจัยแห่งสามเหลี่ยมแห่งการบริการนี้มีความเหมาะสม และ สอดคล้อง กันคือ

กลยุทธ์ธุรกิจ (Strategy or Purpose) กลยุทธ์ หรือแนวทางในการปฏิบัติงานตามที่ได้ตกลงใจกำหนดขึ้น เพื่อตอบสนองการให้บริการบรรลุเป้าหมายในธุรกิจตามที่ได้กำหนดไว้ โดยไม่มีความยืดหยุ่นตัวที่เพียงพอ มีความแม่นยำตรงเป้าหมายได้ดี กลยุทธ์ด้านการบริการควรจะเป็น Customer driven Strategy หรือ กลยุทธ์ที่อยู่บนพื้นฐานของการตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างจริงจัง

ผู้บริหารขององค์กรต้องมีกลยุทธ์ทางธุรกิจที่สามารถเข้าถึงลูกค้าได้อย่างเต็มที่และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า

ระบบงาน (System of Process) จะต้องทำให้ระบบการให้บริการขององค์กรเป็นแบบ Customer Friendly System กล่าวคือ ควรเป็นระบบการทำงานที่เรียบง่าย มีความคล่องตัวสูงและกฎระเบียบความรับผิดชอบที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้บริการจะต้องสรรหาพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรม ตลอดจนรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะ “Service-Conscious” คือมีจิตสำนึกต่อการให้บริการที่ดี

1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

กาญจนา แก้วเทพ (2541 : 302) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับด้านประชากรศาสตร์ว่าเป็นแนวทฤษฎีที่เชื่อในหลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ เชื่อว่าคนเราทำพฤติกรรมต่างๆ ตามแรงผลักดันจากภายนอก (Exogeneous Factors) และพฤติกรรมโดยส่วนใหญ่จะเป็นไปตามแบบฉบับที่สังคมวางไว้ เช่น คนรุ่นไหนควรจะทำพฤติกรรมอย่างไร และสังคมต่างๆ ไปมักจะกำหนดให้บุคคลที่มีคุณสมบัติประชากรแตกต่างกัน มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน พฤติกรรมการใช้สื่อและรับสารซึ่งเป็นพฤติกรรมทางสังคมอย่างหนึ่งก็เป็นไปตามหลักการดังกล่าว

เบเรลสัน และสไตเนอร์ (ซิป จิตนิยม. 2534 : 27 ; อ้างอิงจาก Berelson & Steiner. n.d.) ได้แสดงความเห็นว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะดูและฟังการสื่อสารที่สอดคล้องกับกรอบอ้างอิงทางความคิดของเขา ซึ่งกรอบอ้างอิงแนวความคิดนี้ หมายรวมถึง บทบาททางเพศ การศึกษา ความสนใจ และความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ สถานภาพทางสังคมและอื่นๆ ที่เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญของบุคคล โดยกรอบอ้างอิงทางความคิดเหล่านี้ ทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของคน

ตัวแปรทางด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่สำคัญที่นิยมนำมาศึกษาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อ (ธนิษฐ์ เกษมไชยานันท์. 2544 : 24-26) มีดังต่อไปนี้

1. เพศ (Sex) จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่อง แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมของหญิงชายไว้ต่างกัน จึงส่งผลให้พฤติกรรมการสื่อสารของหญิงและชายต่างกันด้วย

งานวิจัยทางจิตศาสตร์ยังชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงมักจะถูกโน้มน้าวใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย และมักเผยแพร่ทัศนคติที่ได้รับการจูงใจนั้นให้ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย นอกจากนี้ เพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารนั้นด้วย

2. อายุ (Age) โดยทั่วไปบุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย และบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนเองมีอายุมากขึ้น ในประเด็นนี้ ปริมาณและแบบแผนการใช้สื่อจะสัมพันธ์กับช่วงชีวิตที่เปลี่ยนไป เนื่องจากในแต่ละช่วงชีวิต คนเราจะเปลี่ยนสถานที่ที่ใช้เวลาอยู่เป็นส่วนใหญ่ เช่น เด็กเล็กต้องอยู่ในบ้าน วัยรุ่นอยู่กับกลุ่มเพื่อน หรือในโรงเรียน ผู้ใหญ่อยู่นอกบ้านหรือที่ทำงาน เป็นต้น แบบแผนการใช้เวลาเปลี่ยนไป เช่น เด็กเล็กจะเล่นและว่างเป็นหลัก ในขณะที่ผู้ใหญ่จะทำงานและมีเวลาว่างเป็นส่วนน้อย นอกจากนี้ ลักษณะของกิจกรรมที่ทำและกลุ่มบุคคลที่แวดล้อมก็จะเปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงในวัฏจักรชีวิต (Life cycle) ดังกล่าวจึงมีผลต่อปริมาณการใช้สื่อ เช่น

2.1 เด็กเล็กจะใช้สื่อในบ้านเป็นส่วนใหญ่ และใช้เพื่อความบันเทิง

2.2 วัยรุ่นจะใช้สื่อนอกบ้านและ ใช้สื่อพร้อมกลุ่ม และใช้สื่อเพื่อความบันเทิง

2.3 ผู้ใหญ่จะใช้สื่อทั้งในและนอกบ้าน แต่จะมีเป้าหมายการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ในการใช้งานมากกว่า

2.4 คนชราจะหันมาใช้สื่อในบ้านเป็นส่วนใหญ่อีกครั้งหนึ่ง แต่จะใช้เพื่อฆ่าเวลาหรือเป็นเพื่อนเป็นหลัก

3.การศึกษา (Education) นักวิชาการสื่อสารพบว่า การศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับตัวแปรที่เกี่ยวกับการรับสารและใช้สื่อ การศึกษาของผู้รับสารทำให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมการสื่อสารต่างกันไป โดยคนที่มีการศึกษาสูงจะเป็นผู้รับสารที่ดี เนื่องจากมีความรู้กว้างขวางในหลายๆ เรื่อง และสามารถเข้าใจสารได้ดี จึงส่งผลให้คนที่มีการศึกษาสูงจะเลือกใช้สื่อมากกว่าประเภทที่คนที่มีการศึกษาต่ำ

4.ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) โดยดูจากรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ภูมิหลังของครอบครัว เป็นต้น เช่น คนที่มีฐานะดี อาศัยอยู่ในเมือง อาจมีโอกาที่จะเลือกสื่อได้หลากหลายประเภทกว่า และบ่อยครั้งกว่า โดยเฉพาะสื่อที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534 : 70-71) ได้กล่าวว่า ตัวแปรรายได้จัดได้ว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล ดังนั้น การศึกษาวิจัยที่ใช้แนวทฤษฎีประชากรศาสตร์จึงมักมีตัวแปรรายได้ของบุคคลรวมอยู่ด้วยเสมอ เพื่อช่วยให้มองเห็นความสำคัญของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และพฤติกรรมของบุคคลชัดเจน นอกจากนี้ รายได้เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาอธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลได้ดี เช่นเดียวกันกับกรณีตัวแปรการศึกษา เพราะเป็นตัวแปรที่มีบทบาทใกล้เคียงกันและมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงมาก กล่าวคือ ผู้มีรายได้สูงนั้นมักเป็นคนมีการศึกษาสูง มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี จึงมักถูกผลักดันให้มีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้หาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเปิดรับสื่อจึงจำเป็นสำหรับผู้รับสารกลุ่มนี้มากกว่ากลุ่มอื่น

โดยสรุปแล้ว แนวคิดด้านประชากรศาสตร์เป็นแนวคิดที่พยายามชี้ให้เห็นประเด็นของความแตกต่างในด้านคุณสมบัติทางประชากรระหว่างบุคคล ซึ่งมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป นั่นก็คือมองว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน ก็จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงนำตัวแปรทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน และการมี/ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอินเทอร์เน็ตส่วนตัว มาใช้ในการศึกษาความแตกต่างกับพฤติกรรมการใช้บริการจัดหางานผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ตและศึกษาเพื่อวัดความแตกต่างดังกล่าวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการจัดหางานผ่านสื่อทางอินเทอร์เน็ต

1.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow (Maslow's Hierarchy or Needs)

Maslow ได้กล่าวถึง ความต้องการของคนเรามา มีลักษณะเป็นลำดับขั้นที่เรียกว่า Hierarchy of Needs โดยแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physical Needs) คือ ความต้องการพื้นฐานขั้นแรกของมนุษย์ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ ยารักษาโรค อุดมภูมิที่เหมาะสม ความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการเหล่านี้ยังไม่ได้รับการตอบสนองเมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองในด้านความต้องการพื้นฐาน เป็นที่พอใจแล้วมนุษย์จะมีความต้องการในระดับสูงขึ้นไปอีกและความต้องการดังกล่าวจะเป็นเครื่องกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ต่อไป

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยก็จะเกิดขึ้น ความปลอดภัยดังกล่าวมี 2 รูปแบบ คือ ความต้องการความมั่นคงทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การมีสุขภาพดี การปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย อุบัติเหตุ ความมั่นคงในการทำงานมีหลักประกันต่างๆ ในการทำงานอย่างเพียงพอ ซึ่งความมั่นคงจะมีผลต่อการตัดสินใจในการทำงานต่อไป การลาออกจากการทำงาน หรือการพิจารณาเลือกงาน

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการในสองประการดังกล่าว ก็จะมีความต้องการสูงขึ้นอีกขั้น คือ ความต้องการทางด้านสังคมมีความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการความรักหรือการยอมรับเป็นพวกพ้องต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง

ของหน่วยงาน ความต้องการทางด้านสังคมนี้จะเป็สิ่งจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งต่อพฤติกรรมของคน คนอาจจะมี ความสมัครใจที่จะเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์การใดองค์การหนึ่งเพียงเพื่อความต้องการทางด้านสังคมก็ได้

4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) คือ ความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือ ต้องการ เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีความมั่นใจในตัวเอง ความต้องการสภาพภาพที่ดี ซึ่งงานเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนมีโอกาส แสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ แต่งานประจำหรืองานที่ได้รับการควบคุมตรวจตราอย่างใกล้ชิดมักไม่มีโอกาสให้ แสดงความสามารถ และไม่เปิดโอกาสให้เกิดการต่อสู้แข่งขัน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการทำงาน เนื่องจาก องค์ประกอบพื้นฐานที่จูงใจให้คนอยากทำงานประการหนึ่งก็คือการแข่งขัน (เทพนม และสวิง , 2529)

5. ความต้องการสมหวังในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของบุคคล ได้แก่ ความต้องการความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างตามความใฝ่ฝันของตนเอง ได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการจะทำ และมีความสุขอยู่กับสิ่งที่ตนเองต้องการ และสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวเขาเอง

ปีช (โควิน คลังแสง. 2536 : 25 ; อ้างอิงจาก Beach. 1965) แรงจูงใจ หมายถึง ความเต็มใจที่จะใช้พลัง เพื่อทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดให้ประสบผลสำเร็จ เป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวเร่งหรือเสริมการทำงานของมนุษย์ เพื่อให้ ไปถึงวัตถุประสงค์ที่มีรางวัลเป็นเป้าหมาย

กิติ ตยัคคานนท์ (2537 : 78) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นพลังที่อยู่ในตัวบุคคลแต่ละคนซึ่งทำหน้าที่เร้าและ กระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหว เพื่อให้บุคคลนั้นดำเนินการใดๆ ไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ส่วนเซนฟอร์ด และไรท์แมน (กรองจิตต์ พรหมรักษ์. 2529 : 9 ; อ้างอิงจาก Sanford and Wrightman. 1970) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นความรู้สึกซึ่งไม่อาจหยุดนิ่งได้เป็นพลังอะไรก็ตามที่ทำให้มนุษย์อยู่ภายใต้การชักจูงของบางสิ่ง และทำให้ มนุษย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไปเพื่อลบล้างสภาพการขาด หรือเพื่อทดแทนพลังบางสิ่งบางอย่าง

อิงลิช แอนด์ อิงลิช (สุโขทัยธรรมาริราช. 289 : 2533 ; อ้างอิงจาก English and English. 1970) ได้ให้ ความหมายของแรงจูงใจแยกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เป็นตัวแปรที่อยู่ภายใน ที่ควบคุมการแสดงพฤติกรรม คนเรามีพลังที่จะแสดงพฤติกรรมตาม ธรรมชาติ เป็นเรื่องของสัญชาตญาณ
2. เป็นกระบวนการเฉพาะอย่างเชิงทฤษฎี ที่กระตุ้นให้เกิดการส่งพลังตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ โดยทำให้การตอบสนองนั้นเด่นกว่าการตอบสนองอื่นๆ ในสถานการณ์เดียวกันเป็นเรื่องของแรงซึ่งเป็น ตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรม
3. เป็นกิจกรรมซึ่งนำมากระตุ้นให้บุคคลอื่นทำในสิ่งที่ตนต้องการ เช่น การใช้แรงจูงใจของครูมี ประสิทธิภาพจนทำให้แรงจูงใจในการเรียนของเด็กสูงขึ้น เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากตัวเสริมแรง

แรงจูงใจทั้ง 3 ลักษณะ มีลักษณะร่วมกัน คือ เป็นสิ่งที่มีพลัง และมีทิศทางนั่นคือ แรงจูงใจจะทำหน้าที่ เป็นตัวกระตุ้น ให้คนมีการกระทำเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทาง ซึ่งตัวกระตุ้นนี้อาจจะเป็นแรงที่มาจากสิ่งเร้าภายใน ซึ่งเรียกว่า แรงจูงใจภายใน หรือตัวกระตุ้นอาจจะเป็นแรงที่มาจากสิ่งเร้าภายนอก ซึ่งเรียกว่า แรงจูงใจภายนอก

ส่วนลักษณะการกระทำอันเนื่องมาจากแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายในนั้น ได้แก่ ผู้ที่มีแรงจูงใจ ภายนอกจะเป็นผู้ที่ทำอะไรโดยไม่ต้องการคำชม ต้องการการยอมรับ หรือ ความเห็นชอบจากผู้อื่น ซึ่งจะไปสู่ ความรู้สึกที่ไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเอง ทำอะไรต้องคอยระมัดระวังต่อการยอมรับของผู้อื่น คอยดูว่าผู้อื่นจะคิด อย่างไรกับตน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่คอยพึ่งพาผู้อื่น มักจะทำดีหรือสร้างสัมพันธภาพเฉพาะบุคคลที่ทำประโยชน์ให้ มักจะทำดีเฉพาะที่มีคนเห็น ถ้าไม่มีคนรู้เห็นจะเกิดความท้อถอย เบื่อหน่าย หหมดกำลังใจที่ทำได้ต่อไป เช่น ข้าราชการทำงานเพื่อหวังจะได้เงินเดือนสองชั้น ถ้าไม่ได้ดังที่หวัง เสียใจ โกรธเคือง ท้อถอย และอาจจะเลิกทำดี ต่อไป

สำหรับผู้ที่มีความแข็งแรงใจภายใน จะเป็นผู้ที่มีความสุขในการกระทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความพึงพอใจโดยตัวของเขาเอง ไม่ได้หวังรางวัลหรือคำชม จึงมีความตั้งใจที่จะทำสิ่งต่างๆ อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีความเบื่อหน่ายจะเป็นผู้ที่ทำงานเพราะรักในงาน ถึงแม้จะไม่มีใครเห็นใครชม หรือทำงานแล้วไม่ได้เงินเดือนสองชั้น ก็ไม่เกิดความย่อท้อหรือเบื่อหน่าย เพราะมีความสุข ความพึงพอใจที่จะทำงานนั้นๆ เขามีความรู้สึกว่าถึงแม้จะไม่มีใครเห็น แต่เขาก็เห็นการทำความดีของตนเอง คนประเภทนี้ถ้าจะทำบุญก็เพราะต้องการความช่วยเหลือหรือให้โดยมิได้หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ลักษณะของผู้ที่ต้องการกระทำอันเนื่องมาจากแรงใจภายใน จะเป็นผู้ที่ทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานได้เต็มที่ เป็นผู้ที่สามารถสร้างสัมพันธภาพให้คนทั่วๆ ไปได้ดี ไม่ใช่สร้างสัมพันธภาพเฉพาะบุคคลที่ทำประโยชน์ให้ได้เท่านั้น เป็นผู้ที่ทำงานโดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (สุขทัยธรรมาธิราช. 2533 : 294 – 297)

สรุป แรงใจหมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่างๆ ที่มากระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ แรงใจจะมีทั้งแรงใจภายใน และแรงใจภายนอก บุคคลที่มีแรงใจภายในจะมีความสุขในการกระทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความพอใจโดยตัวของเขาเอง ไม่ได้หวังรางวัลหรือคำชม ส่วนบุคคลที่มีแรงใจภายนอก จะทำอะไรต้องได้รับการยอมรับจากผู้อื่น หวังรางวัลหรือผลตอบแทน

ฮิลการ์ด (สมพร พรหมจรรย์. 2540 : 13 ; อ้างอิงจาก Hilgard. 1962) แบ่งแรงใจของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ การขับถ่าย ฯลฯ
2. ความต้องการความปลอดภัยจากสิ่งต่างๆ
3. ความต้องการความรัก และความรู้สึกว่าตัวเองมีส่วนร่วม
4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self – Esteem Need)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ (Self Actualization) คือ รู้ถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่ในการปฏิบัติการใดๆ จึงต้องแสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่

มอร์แกน (สมพร พรหมจรรย์ : 2540 ; 13 : อ้างอิงจาก Morgan. 1996) แบ่งแรงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมซึ่งจำเป็นต้องอยู่รวมกันกับผู้อื่นนอกเหนือจาก พ่อ แม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความถึงพื่อใจและสบายใจที่จะอยู่ร่วมกัน หรือทำงานเกี่ยวข้องกันเพื่อสนองความต้องการในด้านต่างๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากการแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือดีกว่าคนอื่นๆ ในสังคมเดียวกันซึ่งมีได้หลายรูปแบบ เช่นอยากได้ตำแหน่ง อยากได้เกียรติยศ และอำนาจ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 227) และเชอร์รี่ (สวัญ วัฒนวงศ์. 2533 ; อ้างอิงจาก Sherif. 1956) มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยได้แบ่งแรงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด ความต้องการทางเพศ ความกระหาย เป็นแรงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เป็นต้น

2. แรงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ ในความต้องการอยู่ร่วมกัน หลังจากการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ความต้องการ ความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความมีเกียรติ ได้รับการยกย่องชมเชย เป็นต้น

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 94) กล่าวว่า ลักษณะแรงจูงใจประกอบด้วย

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกนั้น เห็นได้จากมนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีแรงจูงใจในรูปของสวัสดิการต่างๆ เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง ส่วนความมั่นคงในส่วนของจิตใต้สำนึก นั้นได้พัฒนามาตั้งแต่วัยเด็ก โดยปฏิสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนมีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ บุคคลเกือบทุกคนมีแรงจูงใจด้านความมั่นคงทั้งในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก

2. แรงจูงใจด้านสังคม โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการติดต่อกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อกับผู้อื่นนั้นมีมิใช่เพื่อมิตรภาพเสมอไป มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ติดต่อกับผู้อื่นเพราะต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียง แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทย โดยเฉพาะชนชั้นกลางชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถล้มล้างได้ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดชีวิตจำกัดของบุคคล บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

4. แรงจูงใจด้านอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลแยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว บุคคลซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพ และพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ ความสามารถหมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีตถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้ว ความรู้สึกด้านความสามารถจะมีแนวโน้มสูง ทำให้เป็นบุคคลที่มองโลกในทางบวก มองสถานการณ์ต่างๆ ว่าเป็นการท้าทายที่น่าสนใจและสามารถจะเอาชนะได้แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือกว่าแล้ว จะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำ จะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการท้าทายใหม่ๆ หรือ ทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่นๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ คือจะสนใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ากว่าเงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ บุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนและสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นและสำคัญที่สุดของเงินก็คือ เป็นตัวแทนในด้านความเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีเงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใดๆที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

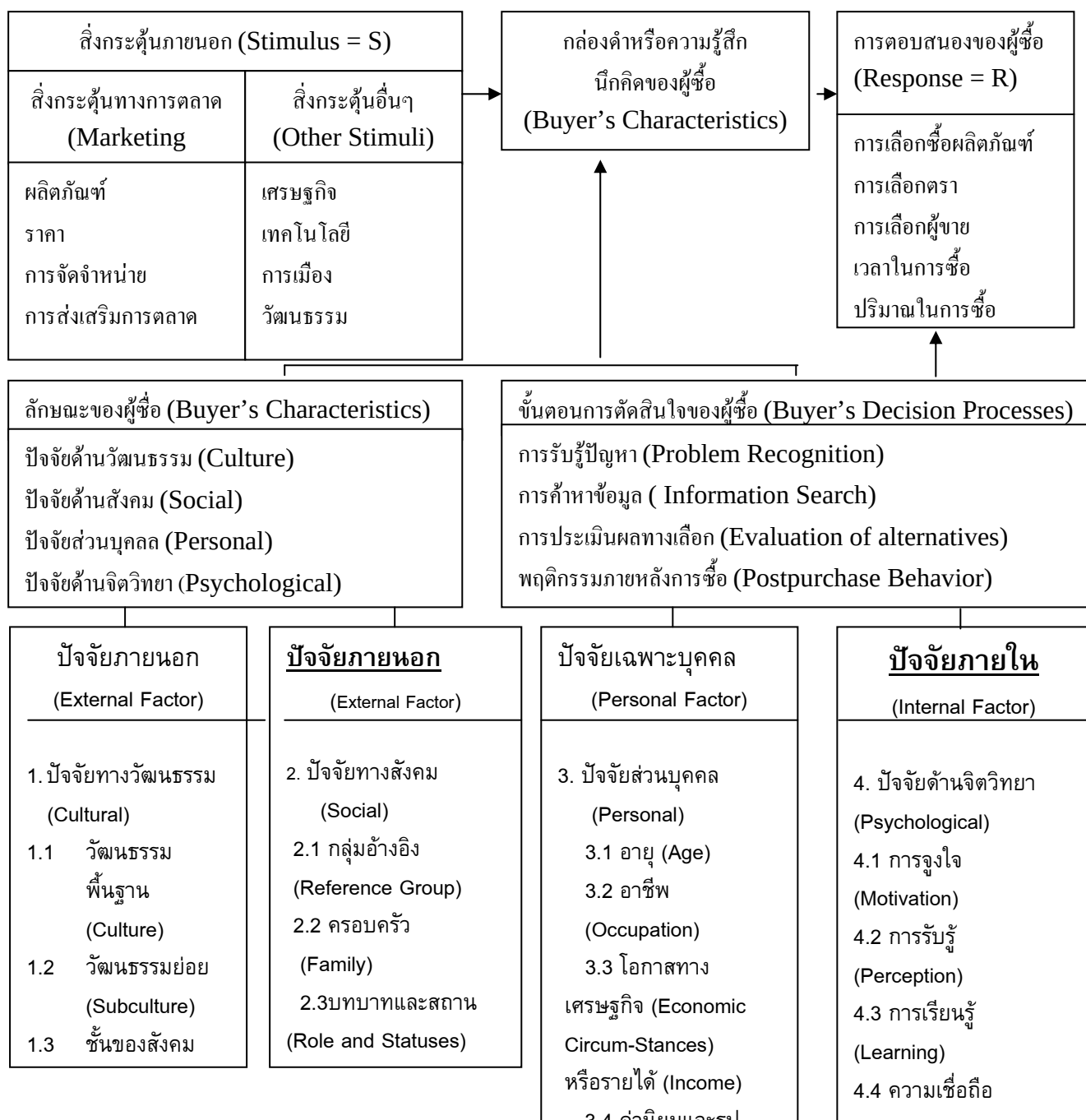
1.7 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์ และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk. 1994 : 5) หรือ หมายถึงการศึกษาพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อ และการใช้สินค้านักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคด้วยเหตุผลหลายประการกล่าวคือ (1) พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีผลต่อกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจ และมีผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จถ้ากลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ (2) เพื่อสอดคล้องกับแนวความคิดทางการตลาด (Marketing

Concept) ที่ว่าการทำให้ลูกค้าพึงพอใจ ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค เพื่อจัดสิ่งกระตุ้นหรือกลยุทธ์การตลาดเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ 2541:79)

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ แล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buter's Response) หรือ การตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's Purchase Decision) ดังภาพประกอบ 5 (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ คนอื่นๆ. 2541 : 83)

ภาพประกอบ 5 โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาคารชุด

1. ความหมาย ประเภท และสาระสำคัญของอาคารชุด

อาคารชุด หมายถึง รูปแบบการถือครองกรรมสิทธิ์ร่วมกันในอาคาร ซึ่งบุคคลสามารถแยกการถือครองกรรมสิทธิ์ออกเป็นส่วนๆ โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนบุคคล และกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนกลาง (วิชัย ตันติกุลานันท์. 2534 : 4)

ประเภทของอาคารชุด แบ่งตามการใช้งานได้เป็น 4 ประเภท คือ (ปัญญา สุขสมรรถ. 2535 : 29 – 31)

a. อาคารชุดเพื่อการอยู่อาศัย จัดสร้างขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กแตกต่างกันไปตามทำเลที่ตั้งของโครงการนั้นๆ

b. อาคารชุดเพื่อการพักผ่อน เป็นอาคารชุดที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับอาคารชุดเพื่อการอยู่อาศัย แต่ทำเลที่ตั้งนั้นจะอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวและตากอากาศที่สำคัญ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการพักผ่อนมากขึ้น

c. อาคารชุดเพื่อการค้าหรือพาณิชย์ เป็นอาคารชุดเพื่อใช้เป็นสำนักงานหรือสถานประกอบการค้า มีลักษณะการใช้งานเหมือนอาคารสำนักงานทั่วไป

d. อาคารชุดแบบผสมหรือคอมเพล็กซ์ เป็นอาคารชุดที่สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ให้เจ้าของร่วมใช้เป็นที่อยู่อาศัย และสำนักงานรวมกันอยู่ นอกจากนั้นอาจมีโครงการอื่นๆ ประกอบอยู่ด้วย เช่น ศูนย์การค้า โรงแรม หรือสำนักงานให้เช่า เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่เจ้าของร่วมโครงการนั้นๆ

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาคารชุด

ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2522 ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับอาคารชุด ดังนี้ คือ (วิชัย ตันติกุลานันท์ . 2534 : 4-10)

ก.อาคารชุด หมายถึง อาคารที่บุคคลสามารถแยกการถือครองกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วนๆ โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนบุคคล และกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์ส่วนกลาง

ข. ทรัพย์ส่วนบุคคล หมายถึง ห้องชุด และหมายความรวมถึงสิ่งปลูกสร้าง หรือที่ดินที่จัดไว้ให้เป็นของเจ้าของห้องชุดแต่ละราย

ค. ห้องชุด หมายถึง ส่วนของอาคารที่แยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วนเฉพาะของแต่ละบุคคล

ง. ทรัพย์ส่วนกลาง หมายถึง ส่วนของอาคารชุดที่มีใช้ห้องชุด ที่ดินที่ตั้งอาคารชุดและที่ดินหรือทรัพย์อื่นที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วม

จ. หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด หมายถึง หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนบุคคลและกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนกลาง

ฉ. เจ้าของร่วม หมายถึง เจ้าของห้องชุดในอาคารชุดแต่ละอาคารชุด

ช. นิติบุคคลอาคารชุด หมายถึง นิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522

3.วิวัฒนาการของอาคารชุดในประเทศไทย (สิทธิชัย ตันดีพิพัฒน์. 2534-2535 : 66- 67)

อาคารชุดที่เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย เป็นอาคารชุดสำหรับที่อยู่อาศัยทั้งสิ้น แต่ต่อมาได้พัฒนารูปแบบออกเป็น อาคารชุดสำนักงาน อาคารชุดบ้านพักตากอากาศ และอาคารชุดเพื่อทำธุรกิจการค้า เป็นต้น สำหรับอาคารชุดเพื่อพักอาศัยนั้น สามารถแยกวิวัฒนาการได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้ คือ

a. ระยะแรก รัฐบาลได้ริเริ่มการสร้างที่อยู่อาศัยในลักษณะอาคารสูง หรือที่เรียกว่าแฟลต ให้ประชาชนได้เช่าซื้อ โดยการเคหะแห่งชาติดำเนินการจัดสร้างเป็นจำนวนมากถึง 7,000 หน่วยในช่วงปี พ.ศ. 2519 – 2520 แต่การบริหารงานยังไม่สามารถดำเนินการได้ในรูปนิติบุคคลอาคารชุด จึงจัดในรูปของการเช่าซื้อ ทั้งนี้ เนื่องจากติดขัดที่กฎหมายกรรมสิทธิ์ที่จะรองรับได้ ดังนั้น จึงมีการฟื้นฟูกฎหมายอาคารชุดขึ้น โดยกลุ่มนิติบัญญัติ แต่ยังมิได้ให้ความสนใจกันอย่างจริงจัง จึงถูกคัดค้านตกไป เพราะมีข้อขัดแย้งบางประการในสวนกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งเป็นกฎหมายหลักของประเทศ ต่อมา การเคหะแห่งชาติได้พยายามที่จะผลักดันและเป็นเจ้าของเรื่องเองเพื่อให้กฎหมายกรรมสิทธิ์ร่วมในอาคารชุดออกมาได้ โดยทำการเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างชาติ เช่น ฝรั่งเศส อเมริกา และ อังกฤษ และได้ทำการปรับปรุงจนสำเร็จเป็นพระราชบัญญัติอาคารชุด ปี พ.ศ. 2522 ขึ้นโดยประกาศใช้เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2522 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และหลังจากพระราชบัญญัติอาคารชุดออกมาแล้วได้มีการจดทะเบียนเป็นอาคารชุดหรือคอนโดมิเนียมกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งนับได้ว่าการเคหะแห่งชาติเป็นผู้มีบทบาทอย่างยิ่งในการริเริ่มดำเนินธุรกิจอาคารชุดเป็นครั้งแรกให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย และปานกลางได้มีที่อยู่อาศัยแบบใหม่ขึ้น

b. ระยะที่ 2 ภายหลังจากพระราชบัญญัติอาคารชุดได้กำหนดขึ้นเป็นกฎหมายแล้ว ภาคเอกชนจึงหันมาทำธุรกิจด้านอาคารชุดกันอย่างแพร่หลาย ประกอบกับเกิดภาวะวิกฤติการณ์น้ำมันขึ้นราคาเป็นสองระลอก คือระลอกแรก ปี พ.ศ.2516 และระลอกสอง ปี พ.ศ.2522 ผู้ซื้อบ้านเขตชานเมืองจะมีปัญหาการเดินทางมาทำงาน จึงได้หันกลับเข้าสู่เมืองอีกครั้ง ในยุคนั้นตลาดอาคารชุด ได้จัดโครงการไว้สำหรับผู้มีรายได้สูง และชาวต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้สามารถมีที่อยู่อาศัยใกล้ที่ทำงาน หรือ เพื่อประกอบธุรกิจการค้าใกล้บ้าน ตลาดที่อยู่อาศัยประเภทนี้ จึงมีแนวโน้มความต้องการสูง อาจเรียกได้ว่าเป็นยุคทองของผู้ขาย ทำให้นักลงทุนได้พากันสร้างอาคารชุดสำหรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง และรายได้ปานกลางที่ต้องการซื้อไว้สำหรับเป็นบ้านที่สอง แต่อย่างไรก็ตามธุรกิจอาคารชุดได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก ในแง่ของการลงทุนที่หวังประโยชน์แต่ขาดความรู้และประสบการณ์ จนทำให้ธุรกิจที่อยู่อาศัยประเภทดังกล่าวประสบปัญหาและหยุดชะงักไป เพราะผู้ซื้อเกิดความไม่แน่ใจในโครงการ ทำให้ผู้ลงทุนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว บางรายได้เปลี่ยนรูปแบบทางการตลาดจากทำเพื่อขายมาเป็นการให้เช่า โดยเฉพาะการมุ่งไปสู่กลุ่มลูกค้าต่างประเทศที่มาทำงานในเมืองไทย

3.3 ระยะที่ 3 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา หลังจากที่รัฐบาล โดยกรมที่ดินได้ประกาศราคาประเมินที่ดินใหม่ ทำให้เกิดความตื่นตัวในการซื้อขายที่ดินในเมือง เขตอุตสาหกรรม และเขตเกษตรกรรม อย่างมาก ทำให้ราคาที่ดินตามที่ต่างๆ ถีบตัวสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ ที่ดินเริ่มหายากมากขึ้น อีกทั้งยังมีราคาแพง เจ้าของที่ดินจึงไม่นำที่ดินออกมาพัฒนา แต่รอเวลาขายในราคาสูง ทำให้ที่ดินมีราคาแพงขึ้นมากจนเกินขีดความสามารถที่จะนำมาพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยแนวราบราคาถูกลงได้ อีกทั้งในช่วงดังกล่าวราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มสูงขึ้น เป็นผลให้ต้นทุนของการสร้างที่อยู่อาศัยสูงมาก จนในที่สุดนักพัฒนาโครงการ หรือนักลงทุนจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบของที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้ต่ำจากที่อยู่อาศัยทางราบเป็นที่อยู่อาศัยทางสูง คือเปลี่ยนจากการสร้างทาวน์เฮ้าส์มาเป็นอาคารชุด ซึ่งราคาขายระยะแรกๆ อยู่ในระดับ 175,000 – 250,000 บาท

3. ประวัติโครงการรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์

โครงการรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ ดำเนินการโดย บริษัทรัชฎา คอนคอร์ต จำกัด เริ่มดำเนินการโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาท ชำระเต็มจำนวน โดยโครงการตั้งอยู่ที่ ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กทม. ตรงข้ามห้างสรรพสินค้าพาต้า พื้นที่รวมของโครงการมีเนื้อที่ทั้งหมด 61 ไร่ ดำเนินการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ประเภทคอนโดมิเนียม และ พลาซ่า 2 เฟส

เฟสที่ 1 ประกอบด้วย อาคารสูง 38 ชั้น 2 อาคาร พร้อมสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น สระว่ายน้ำ, ห้องซาวน่า, สวนหย่อม ห้องออกกำลังกาย บนเนื้อที่ 11 ไร่ แล้วเสร็จในปี 2542

เฟสที่ 2 ประกอบด้วย อาคารสูง 38 ชั้น 3 อาคาร กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกรียงศักดิ์ จันทรภักดิ์ และคณะ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อโรงภาพยนตร์ Multiplex ผลการศึกษาพบว่า การที่ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงภาพยนตร์ประเภท Multiplex ของเครือใดนั้น ปัจจัยที่ผู้บริโภคคำนึงถึง โดยเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ทำเลที่ตั้ง คุณภาพเสียง ความสบายของที่นั่ง จำนวนภาพยนตร์ที่มีให้เลือก ราคาบัตร ที่จอดรถ กิจกรรมที่มีทำก่อนและหลังชมภาพยนตร์ การให้บริการของพนักงาน การจัดการทางหนีไฟ มีให้บริการจองตั๋วทางโทรศัพท์ เพื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ในธุรกิจโรงภาพยนตร์ ปัจจัยที่มีความสำคัญมากคือ ส่วนที่เป็นเรื่องของสิ่งปลูกสร้างถาวรของการดำเนินงาน เช่น ทำเลที่ตั้งของโรงภาพยนตร์ คุณภาพของระบบเสียง การออกแบบที่นั่งชมภาพยนตร์ที่ดี จำนวนที่จอดรถ เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่เกิดจากการจัดการและการบริหารงาน เช่น จำนวนภาพยนตร์ที่มีให้เลือก ราคาบัตร การให้บริการของพนักงานจะเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญรองลงมาในปัจจัยต่างๆ ข้างต้น เพื่อศึกษาความพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อปัจจัยเหล่านี้อยู่ในระดับใด มีประเด็นใดที่ต้องการปรับปรุงบ้าง นอกจากนี้ควรจะต้องศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยดังกล่าวข้างต้นกับโรงภาพยนตร์อื่นๆ เป็นคู่แข่ง เนื่องจากหากคู่แข่งขึ้นสามารถให้บริการในปัจจัยที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญได้ดีกว่า ก็จะทำให้ผู้บริโภคหันไปใช้บริการของคู่แข่งแทน

สุรศักดิ์ ภักดีปัญญา (2542) ทำการศึกษาเรื่องความล้มเหลวของโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัย ราคาถูก : กรณีศึกษาบ้านโคราช จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะและปัญหาของโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยราคาถูก และ (2) สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาความล้มเหลวของโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยราคาถูก การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงบรรยายวิเคราะห์ ซึ่งได้ข้อมูลจาก (1) การสำรวจด้านกายภาพของโครงการที่ทำการศึกษาด้านการเงิน ด้านการตลาด และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (2) การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเพื่อทราบถึงปัญหา และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความล้มเหลวของโครงการ และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายสาขา

อาชีพ เช่นนักวิชาการ นักการเงิน และนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (3) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ผลการวิจัยสรุปว่า 1. สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาความล้มเหลวของโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยราคาถูก กรณีศึกษา บ้านโคราช (นามสมมุติ) เนื่องจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นั้นมาจากหลายสาขาอาชีพที่แตกต่างกัน มีใช้มืออาชีพโดยตรงที่ประกอบธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะ การเข้าสู่การพัฒนาที่อยู่อาศัยนั้น เป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูง จึงทำให้บุคคลต่างๆ เข้าสู่วงการมาก และเกิดการแข่งขันด้านผลิตร้อยอาศัยในที่สุด และ จากกรณีศึกษาสามารถสรุปประเด็นที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวของโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยราคาถูกได้ว่า มีเหตุปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุด อยู่ 4 ปัจจัย ดังนี้ คือ 1.1 ปัญหาด้านการเงิน การลงทุน เนื่องมาจาก สถาบันการเงินชลอ หรือ ระวังการอนุมัติสินเชื่อยอมทำให้โครงการสะดุดหยุดลงทันที และ ผู้ประกอบการขาดการวางแผนการเงินที่เป็นระบบขาดการสนับสนุนการเงินอย่างต่อเนื่อง 1.2 ปัญหาด้านการตลาด และการตั้งราคาขาย ซึ่งประสบปัญหาการประมาณการตั้งราคาขายให้ลดต่ำลง ทำให้ยอดขายสะดุดหยุดลง 1.3 ปัญหาด้านราคาต้นทุนค่าก่อสร้าง และปัญหาด้านกฎหมายเนื่องจากผู้ประกอบการสามารถก่อสร้างที่อยู่อาศัยแล้วเสร็จบางส่วน แต่ไม่สามารถทำการโอนกรรมสิทธิ์แก่ผู้ซื้อได้ เพราะติดขัดว่าโครงการฯ ยังไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ และต้องใช้เงินลงทุนเพื่อก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค ทางราชการจึงจะอนุญาตการจัดสรรที่ดินเพื่อดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้ แต่ผู้ประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียน เพราะไม่สามารถระดมเงินทุนจากกรรมการหุ้นส่วน กอปรกับสถาบันการเงินไม่อนุมัติสนับสนุนสินเชื่อให้แก่โครงการต่างๆ ต่อไป จึงทำให้โครงการไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้

มณฑลชัย โจนสมิต (2543) ได้ทำเปรียบเทียบการใช้พื้นที่สวนสาธารณะแบบรวมและแบบกระจายของหมู่บ้านจัดสรรขนาดใหญ่ ใน กทม. จากข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน ปี 2535 จนถึงปัจจุบัน ในหมวดสาธารณูปโภค และบริการสาธารณะ ได้กำหนดให้มีพื้นที่สวนสาธารณะ ร้อยละ 5 ของ พื้นที่ขาย และจะต้องรวมอยู่บริเวณศูนย์กลางของที่ดินจัดสรร โดยไม่อนุญาตให้แบ่งแยกออกเป็นแปลงย่อยหลายแห่ง เว้นแต่เป็นการกันพื้นที่แต่ละแห่งไว้เกินกว่า 3 ไร่ หรือได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการควบคุม การจัดสรรที่ดินเป็นรายๆ ไป การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการใช้พื้นที่สวนสาธารณะในหมู่บ้านจัดสรรขนาดใหญ่ของเอกชน และเปรียบเทียบการใช้พื้นที่สวนสาธารณะแบบรวมกับแบบกระจาย ของหมู่บ้านจัดสรรในแต่ละระดับราคา ด้วยวิธีการสำรวจ สังเกตการณ์ บันทึกกิจกรรม และ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและการใช้พื้นที่สวนสาธารณะในหมู่บ้านจัดสรรขนาดใหญ่ ในช่วงเวลาเช้า 5.00 – 8.00 น. ผู้ใช้สวนฯ ส่วนใหญ่คือ ผู้มีอายุมากกว่า 60 ปี กิจกรรมที่ทำคือ เดิน วิ่งออกกำลังกาย นั่งพักผ่อนพูดคุยกัน ช่วงเวลาที่มีผู้ใช้สวนฯ มากที่สุดคือ 6.00-7.00 น. และทยอยกลับในเวลาประมาณ 7.00 น. ระยะทางที่เดินทางมาใช้เฉลี่ย 300 ม. ผู้ใช้เป็นผู้มาใช้สวนฯ เป็นประจำ ในช่วงเวลาเย็น 16.00 – 19.00 น. ผู้ใช้สวนฯ ส่วนใหญ่คือ เด็ก และวัยรุ่น อายุไม่เกิน 25 ปี กิจกรรมที่ทำคือเดินเล่นทั่วไป เล่นเครื่องเล่น เล่นฟุตบอล ผู้ใช้สวนฯ ช่วงที่มากที่สุดคือ 17.00-18.00 น. จากนั้นจะเริ่มทยอยกันกลับ จนหมดทุกคนในเวลา 19.00 น. หมู่บ้านที่มีความหนาแน่นสูงจะใช้เวลาอยู่ในสวนฯ เฉลี่ย 1-2 ชั่วโมง ขณะที่หมู่บ้านที่มีความหนาแน่นปานกลาง-ต่ำ จะใช้เวลาอยู่ในสวนฯ แบบรวมที่มีพื้นที่วิ่งออกกำลังกายรอบสวนฯ ได้ จะมีผู้ใช้มากกว่าสวนฯ ที่ไม่สามารถวิ่งรอบได้ สวนฯ รูปร่างอื่นๆ ที่ไม่ใช่สี่เหลี่ยมจะมีผู้มาใช้สวนฯ เป็นจำนวนมากเช่นกัน ทั้งนี้ จำนวนผู้มาใช้สวนฯ มีความสัมพันธ์กับสภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสวนฯ และการดูแลรักษาสวนฯ แบบกระจายที่แทรกตัวอยู่กับหน่วยพักอาศัย โดยมีระยะทางการเดินทางมาใช้ไม่เกิน 100 เมตร จะมีผู้มาใช้สวนฯ ครอบคลุมสวนฯ ซึ่งจางจากสวนฯ ที่กระจายเกาะติดกับถนนสายหลักที่จะมีผู้ใช้เป็นบางสวนฯ โดยเฉพาะหมู่บ้านระดับราคาสูง ความหนาแน่นน้อยมีผู้ใช้สวนฯ แบบกระจายจำนวนน้อยมาก หรือสวนฯ บางแห่งจะไม่มีผู้ใช้

ยุวดี ศิริ (2540) ได้ศึกษาแนวทางการจัดตั้งองค์การบริหารชุมชนสำหรับโครงการบ้านจัดสรรการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวความคิด และรูปแบบที่เหมาะสม ในการจัดตั้งองค์การบริหารชุมชน สำหรับโครงการบ้านจัดสรร ในอันที่จะก่อประโยชน์ ให้การจัดการดูแลระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในโครงการบ้านจัดสรรภายหลังที่ผู้ประกอบการได้มีการดำเนินโครงการแล้วเสร็จในส่วนหนึ่ง เป็นเพราะข้อจำกัดของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 286 ที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีทางเลือกมากนักในเรื่องการจัดการดูแลสาธารณูปโภคเหล่านี้ และถึงแม้ว่ากรมที่ดิน จะมีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารชุมชน ในรูปแบบของการมีนิติบุคคลโครงการบ้านจัดสรร โดยได้มีการบัญญัติไว้เป็นมาตราหนึ่งในร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินฉบับใหม่ แต่จนถึงขณะนี้แนวความคิดดังกล่าวก็ยังไม่มีความคืบหน้าในทางกฎหมาย เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาแนวทางการจัดการและการดูแลชุมชนโครงการบ้านจัดสรร ในสองประเด็นคือ ประเด็นที่หนึ่ง ศึกษารูปแบบและความต้องการของผู้อยู่อาศัยในโครงการบ้านจัดสรร ต่อการมีองค์การบริหารชุมชน และประเด็นที่สอง ศึกษาแนวทางที่เหมาะสม สำหรับความต้องการดังกล่าว จากการศึกษาพบว่าผู้อยู่อาศัยในชุมชนโครงการบ้านจัดสรรส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะให้มีองค์การบริหารชุมชนในหมู่บ้านของตนอยู่อาศัยในรูปแบบของคณะกรรมการหมู่บ้าน และพบว่าแนวทางที่เป็นไปได้ในขณะนี้คือ การนำเอาหลักการของการจัดตั้ง “สหกรณ์บริการชุมชน” อันเป็นวิธีการบริหารงานสหกรณ์รูปแบบหนึ่งภายใต้พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 เข้ามาใช้ในการจัดการดูแลชุมชนหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งในปัจจุบันพบว่ามีการจัดตั้งสหกรณ์บริการชุมชน จึงน่าจะเป็นอีกแนวทางเลือกหนึ่งที่ทำให้การจัดการดูแลชุมชนโครงการบ้านจัดสรรเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ภายใต้รูปแบบที่มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการหมู่บ้านที่คัดเลือกขึ้นจากผู้อยู่อาศัยภายในโครงการ ในขณะที่ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะเข้ามาใช้กำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว

อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ (2537) ได้ศึกษาลักษณะการบริหารและผลที่มีต่อการใช้ที่ดิน ในพื้นที่ชานเมืองกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา แขวงบางมด เขตราชบุรีบูรณะ แขวงบางมด เขตราชบุรีบูรณะ มีพื้นที่ 5,719 ไร่ ปี พ.ศ.2529 มีพื้นที่เกษตรกรรม 3,606 ไร่ ปี พ.ศ.2536 ลดลงเหลือเพียง 2,961 ไร่ แนวโน้มการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะลดลงเนื่องจากการขยายตัวของเมือง จะส่งผลให้ กทม.ประสบปัญหาด้านสภาวะแวดล้อมมากขึ้น ในพื้นที่แขวงบางมดมีการใช้ที่ดินทั้ง 2 แบบซ้อนกันอยู่ คือ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการส่วนภูมิภาค สำหรับราชการบริหารส่วนท้องถิ่นจะมีสำนักงานเขต สมาชิกสภาเขต สมาชิกสภา กทม. เข้ามามีบทบาทในการปฏิบัติงานภายในแขวงเช่นเดียวกับราชการส่วนภูมิภาคที่มีสำนักงานเกษตร หน่วยส่งเสริมสหกรณ์ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเข้ามามีบทบาทในพื้นที่เช่นกัน การที่ กทม.มีนโยบายรักษาสภาพแวดล้อมของเมือง การควบคุมการใช้ที่ดิน และการควบคุมการเจริญเติบโตของเมืองให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการรักษาพื้นที่เกษตรกรรมชานเมือง จากนโยบายดังกล่าว ราชการทั้งสองส่วนได้ใช้อำนาจหน้าที่ เครื่องมือในการบริหาร เช่น งบประมาณ กฎหมายเพื่อจะรักษาพื้นที่เกษตรกรรมไว้ สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่มีการซ้อนกันของการบริหารทั้ง 2 แบบ ในพื้นที่เดียวกันทำให้เกิดปัญหาในการที่พยายามผลักภาระในการปฏิบัติได้ลำบากคือ การรักษาพื้นที่เกษตรกรรมให้แก่ซึ่งกันและกัน โดยหน้าที่แล้วทั้งราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นต่างก็มีหน้าที่ในการรักษาพื้นที่เกษตรกรรม ในทางปฏิบัติได้ก่อให้เกิดปัญหาไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรงบประมาณโครงการที่ให้การสนับสนุนการใช้ที่ดินแบบเมือง ตลอดจนการปฏิบัติงาน เช่น ควบคุมการใช้ที่ดิน การดูแลปัญหาของประชากร ซึ่งหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นแบบเมือง เพราะมีความคิดว่า ได้มอบการรักษาและส่งเสริมอาชีพการเกษตรให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ทั้งๆ ที่หน่วยราชการส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในการดูแลและส่งเสริมอาชีพการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้พื้นที่เกษตรกรรมลดลง ซึ่งจะส่งผลเสียต่อ

สภาพแวดล้อมของเมือง ผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนวทางในการบริหารการใช้ที่ดินในพื้นที่ชานเมือง โดยให้มีความเฉพาะการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพียงแบบเดียว

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำผลแบบสอบถามในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ คือ ด้านการบริการของพนักงาน มาประยุกต์ใช้ในการวิจัย และสร้างแบบสอบถาม

และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎี และแนวคิดของ กุณฑลี เวชสาร เป็นหลักในการสร้างแบบสอบถามเรื่องทัศนคติเพื่อสอบถามถึงสิ่งที่อยู่ในความนึกคิด การรับรู้ส่วนบุคคล อันจะมีผลต่อการแสดงออกซึ่ง มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive component) หมายถึง ความรู้ ความเชื่อ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง โดยมีพื้นฐานจากการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ของแต่ละบุคคลจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective component) หมายถึง อารมณ์ หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่จะแสดงออก (Conative or behavioral component) หมายถึง ความโน้มเอียงของพฤติกรรมของบุคคลที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ชัยยะ พัฒนเจริญ (2539) ได้ทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น ที่อยู่อาศัยในโครงการที่อยู่อาศัยขนาดเล็ก-ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในย่านบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจและทัศนคติ ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหน่วยพักอาศัย (ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น) และองค์ประกอบชุมชนที่พักอาศัยของผู้ที่พักอาศัยในบ้านจัดสรรโครงการขนาดเล็ก-ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในย่านบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยทำการประเมินความรู้สึก ทัศนคติ และความพึงพอใจที่มีต่อกายภาพที่ทำการศึกษา ด้วยการใช้มาตรการประเมินต่างๆ ที่แบ่งระดับความรู้สึกไว้ 5 ชั้น เปรียบเทียบทั้ง 3 ขนาดโครงการ เพื่อที่จะสามารถหาลำดับองค์ประกอบของสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยมีความพอใจหรือไม่พอใจ และจะได้เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับผู้อยู่อาศัยในโครงการจัดสรรโดยเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพพื้นฐานทางสังคม การศึกษา ทางเศรษฐกิจ ของผู้อยู่อาศัยในโครงการทั้ง 3 ขนาดมีลักษณะใกล้เคียงกัน

2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจพบว่า

2.1 หน่วยพักอาศัยผู้อยู่อาศัยในโครงการขนาดเล็ก จะมีทัศนคติและความพึงพอใจมากกว่าโครงการขนาดกลาง และโครงการขนาดใหญ่ ตามลำดับ โดยรู้สึกว่าแข็งแรงกว่า ฝีมือก่อสร้างดีกว่า ราคาเหมาะสม จำนวนห้องนอน ห้องน้ำเพียงพอ ขนาดพื้นที่ใช้สอยเพียงพอ แต่ทั้ง 3 ขนาดโครงการผู้อยู่อาศัยยังไม่พอใจในเรื่อง ห้องน้ำ-ส้วม ค่อนข้างอับลม คับแคบ อับเหม็น และในเรื่องวัสดุก่อสร้างไม่พอใจที่ค่อนข้างชำรุดง่ายกับใช้วัสดุไม่ดี

2.2 องค์ประกอบชุมชนพักอาศัย ผู้อยู่อาศัยในโครงการขนาดกลางจะมีทัศนคติและความพึงพอใจมากกว่าโครงการขนาดใหญ่ และโครงการขนาดเล็กตามลำดับ โดยรู้สึกว่าในเรื่องชุมชนโดยรวม รู้สึกว่าไม่แออัด ปลอดภัย ในเรื่องสวนสาธารณะรู้สึกว่ามีร่มไม้ ปลอดภัย อยู่ใกล้และมีบริเวณเพียงพอในเรื่องระบบประปา ระบบไฟฟ้า การระบายน้ำข้างถนน และการดูแลชุมชน รู้สึกว่าดีกว่าโครงการขนาดใหญ่และขนาดเล็ก แต่ทั้ง 3 ขนาด

โครงการรวมกันผู้อยู่อาศัยยังมีความรู้สึกในระดับที่ว่าสวนสาธารณะยังแห้งแล้ง มีบริเวณน้อย ระบบระบายน้ำ และการดูแลชุมชนยังไม่น่าพอใจ

3. ความต้องการของผู้อยู่อาศัยใน 3 ขนาดโครงการมีความต้องการมากกว่าร้อยละ 50 ในเรื่อง
 - 3.1 บริการโทรศัพท์สาธารณะ
 - 3.2 บริการคลีนิกในหมู่บ้าน
 - 3.3 โรงเรียนอนุบาล

บัณฑิต จุลาสัย และยุวดี ศิริ(2544) ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้สื่อเพื่อการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยของประชากรในเขตกรุงเทพและปริมณฑล โดยเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2544 ภาควิชาเคหการได้จัดสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ซื้อบ้านปี 2544” ซึ่งมีผู้สนใจร่วมฟังการสัมมนาจำนวนมาก ภาควิชาจึงถือโอกาสสำรวจข้อมูลพฤติกรรมของผู้ที่จะซื้อ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่คาดว่าจะซื้อที่อยู่อาศัยในอนาคต ในเรื่องข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัย เพื่อที่นำไปวิเคราะห์และจัดทำเป็นฐานข้อมูล สำหรับผู้สนใจโดยเฉพาะผู้ประกอบการ ที่จะนำข้อมูลดังกล่าวไปพิจารณาและจัดเตรียมข้อมูลสำหรับผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น หากพิจารณารายละเอียดของทุกๆ ด้าน รวมทั้งหมดพร้อมกัน ปรากฏลำดับข้อมูลที่ผู้คาดว่าจะซื้อที่อยู่อาศัยให้ความสำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ 1) เส้นทางคมนาคมและการเข้าถึงโครงการ 2) ราคา 3) ระบบสาธารณูปโภคในโครงการ 4) ความน่าเชื่อถือของบริษัท 5) สิ่งแวดล้อมโดยรอบโครงการ 6) รูปทรง-แบบ-สไตล์บ้าน 7) ผังพื้นที่ใช้สอย 8) จุดที่ตั้งโครงการ 9) วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง 10) ผลงานโครงการในอดีต แต่ถ้าพิจารณารวมเป็นกลุ่ม พบว่า สิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ มาเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่อินเทอร์เน็ตและโบรชัวร์ แผ่นพับ การสอบถามผู้อยู่อาศัยในโครงการและญาติพี่น้อง คนรู้จัก งานโฮมโชว์ บิลบอร์ดหรือป้ายโฆษณา งานสัมมนา จะอยู่ลำดับใกล้เคียงกัน และมากกว่าศูนย์ข้อมูล บุตรตามห้างสรรพสินค้า รายการโทรทัศน์ และวิทยุ หากเปรียบเทียบระหว่างสื่อประเภทเดียวกัน จะพบว่า สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสารเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นลำดับแรกที่สุดที่ผู้ตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยสนใจ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์รายวัน ส่วนนิตยสารเพื่อการตกแต่ง นิตยสารธุรกิจ นิตยสารจะอยู่ลำดับหลังๆ

ยงยุทธ ดิลกตระกูลกิจ (2526) ได้ศึกษาเรื่อง แนวโน้มและทิศทางการขยายตัวที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้ปานกลาง ในเขตกรุงเทพมหานคร (2525-2528) ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณการเพิ่มขึ้นของที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้ปานกลางในเขตกรุงเทพมหานครในอนาคต จะเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 40,000 ครัวเรือนต่อปี ในช่วงปี พ.ศ.2525 ถึง พ.ศ.2528 โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเขตชั้นกลางรอบนอกมากที่สุด และเป็นรูปแบบที่อยู่อาศัยในแนวราบมากกว่าประเภทอื่น ทิศทางการขยายตัวจะไปทางทิศตะวันออกเสียเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ เขตบางกะปิ เขตพระโขนง แลเขตบางเขน เป็นต้น และพบว่า การขยายตัวของที่อยู่อาศัยได้รับอิทธิพลจากปริมาณถนนร้อยละ 44 และปริมาณรายได้ของประชากรร้อยละ 46 การขยายตัวในอัตราที่สูงเช่นนี้ควรมีการวางแผนงานล่วงหน้า เสริมสร้างสาธารณูปการให้เพียงพอความต้องการในอนาคตอันจะเป็นการลดปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป

สุนันทา กังวาลวัฒนา (2527) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการของครอบครัวผู้มีรายได้ปานกลาง เพื่อวางแผนพื้นที่ภายในอาคารชุดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ปานกลาง เลือกศึกษาโครงการอาคารชุด 3 โครงการ คือ คลองตันคอนโดมิเนียม บัชเชลเลอร์คอนโดมิเนียม และ นครหลวงคอนโดมิเนียม เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยคิดเป็นร้อยละ ของอาคารชุดระดับรายได้ปานกลางทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามจากการศึกษาพบว่า

1. ความต้องการทางด้านกายภาพที่เกี่ยวกับพื้นที่ภายในห้องชุดของอาคารชุดทั้ง 3 โครงการนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานต่างๆ ว่าเหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานแล้วนำมาเปรียบเทียบความพอใจของผู้เช่าอยู่ต่อขนาดเนื้อที่ พบว่าผู้เช่ามีความพอใจต่อขนาดเนื้อที่
2. ความต้องการทางด้านจิตวิทยา พบว่าผู้เช่าอยู่มีความรู้สึกในเรื่องความเป็นส่วนตัวเพียงพออยู่แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนความหนาแน่นผู้เช่าอยู่ในโครงการมีน้อย และภายในห้องพักมีการกันสัดส่วนแยกส่วนกิจกรรม ส่วนตัว(ห้องนอน) ออกจากส่วนอื่น
3. ความต้องการด้านสังคมนั้น ผู้วิจัยพบว่าถ้าอาคารชุดนั้น ได้ถูกออกแบบให้มีบริเวณพักผ่อนจะมีส่วนสนับสนุนให้เกิดสังคมขึ้น

เรวัตร ฉ่ำเฉลิม (2532) ได้ศึกษาเรื่องคอนโดมิเนียมกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พบว่ากลุ่มลูกค้าที่ซื้อคอนโดมิเนียม มีดังนี้คือ

1. ลูกค้าที่ต้องการซื้อไว้เพื่ออยู่อาศัยแท้จริง ลูกค้ากลุ่มนี้เป็นลูกค้าที่ต้องการที่อยู่อาศัยกลางใจเมืองที่กว้างขวางสะดวกสบาย เพื่อกิจธุระของตน ไม่ต้องการเสียเวลาไปกับการจราจรที่แออัด
2. กลุ่มลูกค้าที่ถูกสร้างความเข้าใจ เป็นลูกค้าที่พอมีกำลังซื้อ และถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าในสังคม ในสื่อโฆษณาต่างๆ ให้เกิดความรู้สึกอยากได้ อยากซื้อตามผู้อื่น
3. กลุ่มลูกค้าข้างเคียง เป็นกลุ่มลูกค้าที่ผู้ลงทุนค้าคอนโดมิเนียมแย่งชิงมาจากธุรกิจข้างเคียง เช่น ผู้ที่เคยเป็นผู้เช่าอาศัยในบ้านที่อยู่อาศัยของผู้อื่น ลูกค้ากลุ่มนี้เคยเสียค่าเช่าเป็นรายเดือน รายปี เมื่อมีคอนโดมิเนียมขึ้นทำให้หันมาสนใจซื้อคอนโดมิเนียมเพื่ออยู่อาศัย
4. กลุ่มลูกค้าผู้ประกอบการรายย่อย ลูกค้ากลุ่มนี้ คือนักลงทุนข้างเคียง หรือ นักลงทุนรายย่อยที่ซื้อคอนโดมิเนียมไว้เพื่อการลงทุน การลงทุนอาจเป็นการใช้ห้องชุดในคอนโดมิเนียมเป็นสถานประกอบการค้าของตน
5. กลุ่มลูกค้าเก็งกำไร ลูกค้ากลุ่มนี้คือลูกค้าที่มีกำลังซื้อมากที่สุด เพราะลูกค้ากลุ่มนี้มิได้มีเจตนาซื้อขายที่แท้จริง หากแต่ซื้อไว้เพื่อขายเอากำไรต่อ

จากการที่มีลูกค้ากลุ่มนี้ปะปนอยู่ในกลุ่มลูกค้าผู้ซื้อคอนโดมิเนียมจำนวนมาก ทำให้สภาพการณ์ทั่วไปมองคล้ายกันว่าคอนโดมิเนียมที่สร้างขึ้นในประเทศไทย มีผู้ซื้อมากมาย ซึ่งความจริงแล้วส่วนหนึ่งของผู้ซื้อคือนักเก็งกำไร ซึ่งไม่ได้มีความต้องการจะซื้อคอนโดมิเนียมจริง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามเจ้าห้องชุดเพิ่มเติมในส่วนของปัจจัยอื่นๆ 2 ปัจจัย คือ

1. ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด ซึ่งหมายถึง ลักษณะการมีสิทธิได้พักอาศัยภายในห้องชุด โดยแยกเป็น การซื้อเป็นเจ้าของห้องชุด และ การเช่าเพื่ออยู่อาศัยจากผู้อื่น
2. ลักษณะการพักอาศัย ซึ่งหมายถึง การพักอาศัยในรตน์โกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ประกอบด้วย การพักอาศัยเป็นประจำแทนบ้านพักอาศัย และ การพักอาศัยเป็นครั้งคราวโดยมีบ้านพักอาศัยอยู่แล้ว

โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทั้ง 2 ปัจจัยนี้น่าจะส่งผลต่อทัศนคติของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรตน์โกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนเจ้าของห้องชุดที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์ คอนโดมิเนียม 597 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนของเจ้าของห้องชุดที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยขนาดของตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตร (Taro Yamane. 1970 : 886)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับ ร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ

$$\begin{aligned} n &= \frac{597}{1+597(0.05)^2} \\ &= 239.52 \end{aligned}$$

ในทางปฏิบัติจะกำหนดจำนวนตัวอย่างเท่ากับ 240 คน

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 240 คน บวกเพิ่มประมาณ 10% เพื่อป้องกันกรณีเก็บแบบสอบถามได้ไม่ครบ หรือแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน = 240+24 = 264 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Quota Sampling โดยแบ่งกลุ่มเจ้าของห้องชุดเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่พักอาศัยอยู่ในอาคารมณเฑียร 1 และกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ในอาคารมณเฑียร 2 อาคารละ 132 คน

ขั้นที่ 2 เนื่องจากสำนักงานนิติบุคคลได้กำหนดชั้นในการจดทะเบียนสำหรับแต่ละห้องชุดแน่นอน เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลทั้งที่มีรถยนต์ส่วนตัว ซึ่งใช้ทางเข้าออกผ่านลานจอดรถ และผู้ที่ไม่มีรถยนต์ส่วนตัว ซึ่งใช้ทางเข้าออกผ่านประตูทางเข้าชั้น G จึงได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงสถานที่และ Quota Sampling โดยแยกรายละเอียดดังนี้

สถานที่	อาคารมณเฑียร 1	อาคารมณเฑียร 2
ประตูทางเข้าชั้น G	33 คน	33 คน
ประตูทางเข้าลานจอดรถชั้น 1	33 คน	33 คน
ประตูทางเข้าลานจอดรถชั้น 2	33 คน	33 คน
ประตูทางเข้าลานจอดรถชั้น 3	33 คน	33 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาที่อยู่อาศัย รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด และ ลักษณะการพักอาศัย ซึ่งลักษณะคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) จำนวน 9 ข้อ

โดยการกำหนดช่วงอายุ คำนวณได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 110)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ดังนั้น ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถาม คือ

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2. 21-30 ปี
3. 31-40 ปี	4. 41-50 ปี
5. 51-60 ปี	6. 61 ปีขึ้นไป

และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการวัดข้อมูลแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ช่วงรายได้ ตั้งแต่ต่ำกว่า 10,000 – สูงกว่า 50,001 บาท โดยกำหนดช่วงรายได้ คำนวณดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 110)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ดังนั้นช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม คือ

1. ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 10,000 บาท
2. 10,001 - 20,000 บาท
3. 20,001 - 30,000 บาท
4. 30,001 - 40,000 บาท
5. 40,001 - 50,000 บาท
6. 50,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการจอดรถยนต์ การใช้ Key Card ในการเข้าออกอาคาร และการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Ended) จำนวน 4 ข้อ ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งลักษณะของคำถามจะกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน (G.Zikmund.2000 : 291) ดังนี้

ระดับความสำคัญ	ค่าประเมิน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์คอนโดมิเนียมของเจ้าของห้องชุด ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ทำเลที่ตั้งของโครงการ สภาพแวดล้อมของโครงการ และปัจจัยอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Ended) จำนวน 9 ข้อ ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งลักษณะของคำถามจะกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน (G.Zikmund.2000 : 291) ดังนี้

ระดับทัศนคติ	ค่าประเมิน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3

ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการบริการ ได้แก่ คุณภาพการบริการของสำนักงานนิติบุคคล ระยะเวลาการเปิดให้บริการ การรับชำระค่าสาธารณูปโภค การรับจดหมายและพัสดุ การให้บริการของสถานออกกำลังกายต่างๆ ตลอดจน ความปลอดภัยภายในอาคาร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed Ended) จำนวน 9 ข้อ ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการบริหารงาน ได้แก่ นโยบายการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย การแจ้งข่าวสารต่างๆ การควบคุมการต่อเติมอาคารในวันหยุด และ การร้องเรียนแสดงความคิดเห็นต่างๆ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (ปลายปิด) จำนวน 5 ข้อ ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยข้อความเชิงบวก (Positive) และข้อความเชิงลบ (Negative) ซึ่งลักษณะของคำถามจะกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน (William G.Zikmund.2000 : 291) ดังนี้

ข้อความเชิงบวก (Positive)

ระดับทัศนคติ	ค่าประเมิน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ข้อความเชิงลบ (Negative)

ระดับทัศนคติ	ค่าประเมิน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม ได้แก่ การรักษาความสะอาด , การดูแลสวนหย่อม ไฟฟ้าและความสว่างรอบอาคาร ตลอดจนการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีเสมอ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (ปลายปิด) จำนวน 5 ข้อ แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบ

ให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยข้อความเชิงบวก (Positive) และข้อความเชิงลบ (Negative) แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน (G.Zikmund.2000 : 291) ดังนี้

ข้อความเชิงบวก (Positive)

ระดับทัศนคติ	ค่าประเมิน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ข้อความเชิงลบ (Negative)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ใน 3 ด้านคือ ด้านการบริการ การบริหารงาน และด้านสภาพแวดล้อม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (ปลายปิด) จำนวน 1 ข้อ แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale ซึ่งมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับ คือ พอใจอย่างมาก พอใจ ไม่แน่ใจ ไม่พอใจ และไม่พอใจอย่างมาก โดยใช้แบบมาตราส่วนการประเมินค่า Likert Scale โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน (G.Zikmund.2000 : 291) ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	ค่าประเมิน
พอใจอย่างมาก	5
พอใจ	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่พอใจ	2
ไม่พอใจอย่างมาก	1

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมด เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

2.สร้าง และตรวจสอบแบบสอบถามขั้นต้น โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 พร้อมทั้งนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบเบื้องต้น(Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุดเพื่อตรวจสอบหาความถูกต้อง ความเชื่อมั่น และ ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ โดยนำข้อมูลจากการทดสอบเบื้องต้นเป็น เกณฑ์พิจารณาก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยมีแหล่งข้อมูลดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ดังนี้
 - 1.1 วารสารประชาสัมพันธ์ ฉบับเศรษฐกิจวิเคราะห์ ของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน)
 - 1.2 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.3 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 264 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้
 - 2.1 ติดต่อผู้จัดการ บจก.รัชดาคอนคอร์ด์ เพื่อประวัติความเป็นมา ข้อมูลด้านประชากร จำนวนห้องที่มีผู้อยู่อาศัย และ จำนวนผู้อยู่อาศัย
 - 2.2 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนเจ้าของห้องชุดที่จะตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 อาคาร อาคารละ 132 ชุด
 - 2.3 นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้เข้าใจวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนที่จะตอบแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

4. การจัดการข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และ แยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว ได้นำมาบันทึกเข้า file โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences)
- 4.ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป สามารถแยกการวิเคราะห์ได้ ดังนี้
 - a. ใช้ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง
 - b. ใช้ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด
 - c. ใช้ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ของเจ้าของห้องชุด

- d. ใช้ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ที่เจ้าของห้องชุดมีต่อรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม
- e. ใช้ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจรวม ต่อ การบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ที่เจ้าของห้องชุดมีต่อรัตนโกสินทร์ไอส์ แลนด์คอนโดมิเนียม
- f. วิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการบริการ บริหารงาน และสภาพแวดล้อม โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์ตามแนวของบุญชม ศรีสะอาด (2542 : 82) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติระดับไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- g. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ บริหารงาน และสภาพแวดล้อม โดยการ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์ตามแนวของบุญชม ศรีสะอาด (2542 : 82) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับพอใจอย่างมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับพอใจ
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับไม่พอใจ
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับไม่พอใจอย่างมาก

- h. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยส่วนบุคคล และ พฤติกรรม การพักอาศัย กับทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การ บริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ทดสอบความ

แตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบ t-test และมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

- i. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัย กับทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรันทันโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ. 2540 : 53)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 103)

$$S = \sqrt{\frac{\sum n X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$(\sum X^2)$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาช (Cronbach) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2546 : 449.) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$= k \frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$$

			$1 + (k-1) \frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$
เมื่อ	k	แทน	จำนวนค่าถาม
	Covariance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างค่าถาม ต่างๆ
	Variance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของค่าถาม

5. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- a. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติ t-test ในกรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ใช้สูตร(ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2534 : 178)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

- b. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการพักอาศัย และทัศนคติ , แรงจูงใจ และทัศนคติ , ทัศนคติ และความพึงพอใจ คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2541 : 314)

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2] [n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

โดยที่	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	x	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด x
	y	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด y

x^2	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
y^2	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
xy	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x กับ y
n	แทน	จำนวนคน

- c. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพื่อทดสอบสมมติฐาน (กัลยา วานิชย์บัญชา .2544 : 135)

โดยมี	F	=	$\frac{MS_b}{MS_w}$
	df _b	=	k-1
	df _w	=	n _t -k
เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ
	MS _b	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS _w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่ม
	n _t	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด
	df _b	แทน	ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	df _w	แทน	ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไปเพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 332-333)

$LSD = t_{1- / 2; n-k} \sqrt{MSE \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$			
เมื่อ	$t_{1- / 2; n-k}$	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม
	MSE	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS _w)
	n _i	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i
	n _j	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ทักษะคิด และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของ รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนผู้บริโภคลงกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t — Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F — Distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องชุดรตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของห้องชุดรตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด

ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด รตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในรตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม และลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	129	48.9
หญิง	135	51.1
รวม	264	100.0
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	49	18.6
21-30 ปี	75	28.4
31-40 ปี	43	16.3
41-50 ปี	81	30.7
51-60 ปี	9	3.4
61 ปีขึ้นไป	7	2.6
รวม	264	100.0
การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	6	2.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	88	33.3
อนุปริญญา หรือ ปวส.	40	15.2
ปริญญาตรี	87	33.0
สูงกว่าปริญญาตรี	43	16.2
รวม	264	100.0
อาชีพ		
รับจ้าง	84	31.8
นักเรียนนักศึกษา	95	36.0
พนักงานบริษัทเอกชน	29	11.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	56	21.2
รวม	264	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	89	33.7
10,001-20,000 บาท	0	0.0
20,001-30,000 บาท	43	16.3
30,001-40,000 บาท	87	33.0
50,001 บาทขึ้นไป	45	17.0
รวม	264	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	182	68.9
สมรส/อยู่ด้วยกัน	82	31.1
รวม	264	100.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 คน	61	23.1
2-4 คน	116	43.9
5-7 คน	87	33.0
รวม	264	100.0
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์คอนโดมิเนียม		
ต่ำกว่า 1 ปี	32	12.1
1-2 ปี	210	79.5
3-4 ปี	22	8.3
รวม	264	100.0
ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด		
เป็นเจ้าของห้องชุด	198	75.0
เช่าจากผู้อื่น	66	25.0
รวม	264	100.0

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ เป็นจำนวน 264 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 และเพศหญิง มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้มีอายุต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20 ปี มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุ 41 ถึง 50 ปี รองลงมา คือ มีอายุ 21-30 ปี และมีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ตามลำดับ

การศึกษา เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

อาชีพ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 เจ้าของห้องชุดเป็นนักเรียนนักศึกษา มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 เจ้าของห้องชุดที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และเจ้าของห้องชุดที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา รองลงมาคือรับจ้าง และประกอบธุรกิจส่วนตัว ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 เจ้าของห้องชุดมีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 เจ้าของห้องชุดมีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ตามลำดับ

สถานภาพสมรส เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสด มีจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 และเจ้าของห้องชุดที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด

จำนวนสมาชิกในครอบครัว เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 เจ้าของห้องชุดมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 และเจ้าของห้องชุดมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน รองลงมาคือมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน ตามลำดับ

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 เจ้าของห้องชุดมีระยะเวลาอาศัยอยู่ 1-2 ปี มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 และเจ้าของห้องชุดมีระยะเวลาอาศัยอยู่ 3-4 ปี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ 1-2 ปี รองลงมาคือมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ต่ำกว่า 1 ปี และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ 3-4 ปี ตามลำดับ

ลักษณะความเป็นเจ้าของ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของห้องชุดมีจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และเจ้าของห้องชุดที่เช่าจากผู้อื่น มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของห้องชุด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์ คอนโดมิเนียม

ตาราง 2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์ คอนโดมิเนียม

พฤติกรรมการพักอาศัย	เป็นประจำ	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
ท่านพักอาศัยในคอนโดมิเนียมนี้				27 (10.2)	237 (89.8)	264 (100)
ท่านจอดรถยนต์ในช่องจอดรถยนต์ ตามที่นิติบุคคล กำหนด		38 (14.4)		32 (12.1)	194 (73.5)	264 (100)
ท่านใช้คีย์การ์ด ของท่าน ในการผ่านเข้าออกประตู				25 (9.5)	239 (90.5)	264 (100)
ท่านใช้บริการสระว่ายน้ำ	88 (33.3)	43 (16.3)	45 (17.0)	88 (33.3)		264 (100)
ท่านใช้บริการห้องออกกำลังกาย	88 (33.3)	131 (49.6)	45 (17.0)			264 (100)
ท่านใช้บริการห้องอบไอน้ำ	176 (66.7)	43 (16.3)	45 (17.0)			264 (100)

จากตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ ไรส์แลนด์คอนโดมิเนียม พบว่า

ลักษณะการพักอาศัย เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการพักอาศัย น้อยที่สุด มีจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ เจ้าของห้องชุดมีลักษณะการพักอาศัย น้อย มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

ลักษณะการจ่อทรยนต์ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการจ่อทรยนต์ น้อยที่สุด มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมา คือ เจ้าของห้องชุดมีลักษณะการจ่อทรบ่อย มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และเจ้าของห้องชุดมีลักษณะการจ่อทรถ น้อย มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

การใช้คีย์การ์ดในการเข้าออกอาคาร เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้คีย์การ์ดในการเข้าออกอาคาร น้อยที่สุด มีจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 90.5 และเจ้าของห้องชุดมีการใช้คีย์การ์ดในการเข้าออกอาคาร น้อย มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

การใช้บริการสระว่ายน้ำ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการสระว่ายน้ำน้อย และเป็นประจำ มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เจ้าของชุดมีการใช้บริการสระว่ายน้ำปานกลางมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และ เจ้าของชุดมีการใช้บริการสระว่ายน้ำบ่อย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

การใช้บริการห้องออกกำลังกาย เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการห้องออกกำลังกายบ่อย มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 เจ้าของชุดมีการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ปานกลางมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ เจ้าของชุดมีการใช้บริการห้องออกกำลังกายปานกลาง มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ตามลำดับ

การใช้บริการห้องอบไอน้ำ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการห้องอบไอน้ำเป็นประจำ มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 เจ้าของชุดมีการใช้บริการห้องอบไอน้ำปานกลางมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และ เจ้าของชุดมีการใช้บริการห้องออกกำลังกายบ่อย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องชุดรัตนโกสินทร์ไรส์แลนด์ คอนโดมิเนียม

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม

แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	รวม
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า			132 (50.0)	89 (33.7)	43 (16.3)	264 (100)
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก				89 (33.7)	175 (66.3)	264 (100)
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี			45 (17.0)	131 (49.6)	88 (33.3)	264 (100)
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี			132 (50.0)	89 (33.7)	43 (16.3)	264 (100)
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ และ ไม่พลุกพล่าน				221 (83.7)	43 (16.3)	264 (100)
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สระว่ายน้ำ ขนาดใหญ่ ห้องอบไอน้ำ และห้องออกกำลังกาย				221 (83.7)	43 (16.3)	264 (100)
การพักอาศัยในคอนโดมิเนียมเป็นส่วนหนึ่งของ แนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมคนรุ่นใหม่			90 (34.1)	87 (33.0)	87 (33.0)	264 (100)
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของ ท่าน			88 (33.3)	133 (50.4)	43 (16.3)	264 (100)
การได้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมที่หรูหรา แวดล้อม ด้วยทัศนียภาพที่สวยงาม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมสรรพ คือความปรารถนาใน ใจของคุณเป็นอันดับต้นๆ			88 (33.3)	133 (50.4)	43 (16.3)	264 (100)

จากตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ ไลฟ์แลนด์คอนโดมิเนียม พบว่า

ราคา เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่แน่ใจด้านราคา มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านราคา มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นอย่างยั้งด้านราคา มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ทำเลที่ตั้งโครงการ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านทำเลที่ตั้งโครงการ มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 และเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านทำเลที่ตั้งโครงการ มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 ตามลำดับ

สภาพแวดล้อมของโครงการ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านสภาพแวดล้อมของโครงการ มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมา เจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านสภาพแวดล้อมของโครงการ มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่แน่ใจด้านสภาพแวดล้อมของโครงการ มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ตามลำดับ

ระบบรักษาความปลอดภัย เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่แน่ใจด้านระบบรักษาความปลอดภัย มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา เจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านระบบรักษาความปลอดภัย มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านระบบรักษาความปลอดภัย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีจำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 83.7 และรองลงมา เจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

การพักอาศัยเป็นแบบสังคมคนรุ่นใหม่ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่แน่ใจด้านการพักอาศัยเป็นแบบสังคมคนรุ่นใหม่ มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา เจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านการพักอาศัยเป็นแบบสังคมคนรุ่นใหม่ มีจำนวนเท่ากัน คือ 87 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ตามลำดับ

ภาพลักษณ์ของโครงการ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านภาพลักษณ์ของโครงการ มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 รองลงมา เจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่แน่ใจด้านภาพลักษณ์ของโครงการ มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านภาพลักษณ์ของโครงการ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

การได้พักอาศัยคือความปรารถนาในอันดับต้น ๆ เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยด้านการได้พักอาศัยคือความปรารถนาในอันดับต้น ๆ มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา เจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่แน่ใจด้านการได้พักอาศัยคือความปรารถนาในอันดับต้น ๆ มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเจ้าของห้องชุด มีแรงจูงใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยั้งด้านการได้พักอาศัยคือความปรารถนาในอันดับต้น ๆ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไลฟ์แลนด์คอนโดมิเนียม

ตาราง 4 แสดงจำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ระดับทัศนคติ		
						$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ทัศนคติต่อการบริการ								
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงาน นิติบุคคลเหมาะสม			220 (83.3)	44 (16.7)		2.83	0.373	ไม่แน่ใจ
ท่านได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำ ประปา			88 (33.3)	176 (66.7)		2.33	0.472	ไม่เห็น ด้วย
ท่านได้รับความสะดวกในการรับจดหมาย ลงทะเบียนและพัสดุ		43 (16.3)	132 (50.0)	89 (33.7)		2.83	0.687	ไม่แน่ใจ
บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อ ความต้องการ			89 (33.7)	175 (66.3)		2.60	0.474	ไม่เห็น ด้วย
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ ดี			43 (16.3)	221 (83.7)		2.16	0.37	ไม่เห็น ด้วย
ระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม			220 (83.3)	44 (16.7)		2.83	0.373	ไม่แน่ใจ
ท่านได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้อง ออกกำลังกาย		43 (16.3)	177 (67.0)	44 (16.7)		3.00	0.575	ไม่แน่ใจ
ท่านได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้อง อบไอน้ำ		43 (16.3)	221 (83.7)			3.16	0.37	ไม่แน่ใจ
ทัศนคติที่มีต่อการบริการโดยรวม						2.16	0.37	ไม่เห็น ด้วย
ทัศนคติต่อการบริหารงาน								
ท่านคิดว่าการรักษาความปลอดภัยภายใน		131	45	88		3.16	0.898	ไม่แน่ใจ

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ระดับทัศนคติ $\bar{x}$	S.D.	แปลผล
อาคารดีมาก		(49.6)	(17.0)	(33.3)				
มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย บ่อยๆ		132 (50.0)	132 (50.0)			3.50	0.501	เห็นด้วย
ท่านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยน แปลงต่างๆ เลย				132 (50.0)	132 (50.0)	1.50	0.501	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ต่างๆ เสมอ			133 (50.4)	131 (49.6)		2.50	0.501	ไม่เห็น ด้วย
ท่านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหาร งานต่างๆ เลย			174 (65.9)	90 (34.1)		2.66	0.475	ไม่แน่ใจ
ท่านได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติม ห้อง หยุดเสมอ				132 (50.0)	132 (50.0)	1.50	0.501	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานโดยรวม						3.50	0.501	เห็นด้วย
ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม								
ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดี มาก		131 (49.6)	45 (17.0)	88 (33.3)		3.16	0.898	ไม่แน่ใจ
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ			87 (33.0)	177 (67.0)		2.66	0.942	ไม่แน่ใจ
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่ เพียงพอ			89 (33.7)	175 (66.3)		2.66	0.474	ไม่แน่ใจ

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ระดับทัศนคติ	
การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ		131 (49.6)	90 (34.1)	43 (16.3)		3.33 0.742	ไม่แน่ใจ
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ		43 (16.3)	134 (50.8)	44 (16.7)	43 (16.3)	2.67 0.936	ไม่แน่ใจ
ทัศนคติที่มีต่อสภาพแวดล้อมโดยรวม						3.17 0.683	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 4 แสดงจำนวนค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม พบว่า

ทัศนคติต่อการบริการ

ทัศนคติต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคล พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83

ทัศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33

ทัศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.83

ทัศนคติต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.60

ทัศนคติต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติ ในระดับ ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61

ทัศนคติต่อการบริการด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับ ทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83

ทัศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับ ทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.00

ทัศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับ ทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.16

ทัศนคติต่อการบริการโดยรวม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

ทัศนคติต่อการบริหารงาน

ทัศนคติต่อการบริหารด้านการรักษาความปลอดภัยในอาคารดีมาก พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

ทัศนคติต่อการบริหารด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ทัศนคติต่อการบริหารด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 2.50

ทัศนคติต่อการบริหารด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.50

ทัศนคติต่อการบริหารด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานด้านต่างๆ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66

ทัศนคติต่อการบริหารด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องอยู่เสมอๆ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 1.50

ทัศนคติต่อการบริหารโดยรวม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.16

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.66

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.66

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.33

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.67

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมโดยรวม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.17

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รตนโกสินทร์ไธส แลนด์คอนโดมิเนียม

ตาราง 5 แสดงจำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ ไฮสแลนด์คอนโดมิเนียม

ความพึงพอใจรวม	พอใจ	พอใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
	อย่าง มาก				อย่างมาก	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
ความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ การ บริหาร และสภาพ แวดล้อม		174 (65.9)	90 (34.1)			3.66	0.47	พอใจ

จากตาราง 5 เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจรวมในระดับ พอใจ ต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ ไฮสแลนด์คอนโดมิเนียม ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

จากสมมติฐานข้างต้นสามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

กำหนดการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent T- test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ บริหารงาน และ สภาพแวดล้อม	t-test for Equality of Means					
	เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
ทัศนคติต่อการบริการ						
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงาน	ชาย	2.88	.331	1.822	262	.070
	หญิง	2.79	.407			
ความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	ชาย	2.22	.414	-4.022**	262	.000
	หญิง	2.44	.499			
ความสะดวกในการรับจดหมายลง ทะเบียนและพัสดุ	ชาย	2.86	.569	.802	262	.423
	หญิง	2.79	.783			
บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	ชาย	3.76	.429	3.307**	262	.001
	หญิง	3.57	.497			
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี	ชาย	2.10	.302	-2.698**	262	.007
	หญิง	2.22	.417			
ระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม	ชาย	2.88	.331	1.822	262	.070
	หญิง	2.79	.407			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย	ชาย	2.82	.592	-5.038**	262	.000
	หญิง	3.16	.507			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ	ชาย	3.10	.302	-2.698**	262	.007
	หญิง	3.22	.417			
การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก	ชาย	3.12	.935	-.687	262	.493
	หญิง	3.20	.862			
ทัศนคติต่อการบริหารงาน						
มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ	ชาย	3.53	.501	1.106	262	.270
	หญิง	3.47	.501			

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติ	t-test for Equality of Means					
	เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย	ชาย	4.53	.501	1.106	262	.270
	หญิง	4.47	.501			
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ	ชาย	2.50	.502	-.243	262	.809
	หญิง	2.51	.502			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย	ชาย	2.64	.481	-.524	262	.601
	หญิง	2.67	.470			
ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ	ชาย	4.53	.501	1.106	262	.270
	หญิง	4.47	.501			
ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม						
ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก	ชาย	3.12	.935	-.687	262	.493
	หญิง	3.20	.862			
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	ชาย	2.76	.974	1.703	262	.090
	หญิง	2.56	.903			
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	ชาย	3.64	.483	-.913	262	.362
	หญิง	3.69	.465			
การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ	ชาย	3.36	.717	.663	262	.508
	หญิง	3.30	.766			
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	ชาย	2.54	.857	-2.185*	262	.030
	หญิง	2.79	.993			
ความพึงพอใจรวม						
การบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม	ชาย	3.64	.481	-.524	262	.601
	หญิง	3.67	.470			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test โดยทดสอบพบว่า สมมติฐานย่อย 6 ข้อ ที่มีค่า Proability (p) น้อยกว่า 0.01 ได้แก่ ความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ และมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่ นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

กำหนดการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 7 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	5	18.542	3.708	52.787**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	18.125	.070		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	ระหว่างกลุ่ม	5	8.602	1.720	8.866**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	50.064	.194		
	รวม	263	58.667			

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ได้รับความสะดวกในการรับจด หมายและพัสดุ	ระหว่างกลุ่ม	5	48.339	9.668	32.973**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	75.646	.293		
	รวม	263	123.985			
บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความ ต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	5	19.821	3.964	26.108**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	39.175	.152		
	รวม	263	58.996			
บริการเก็บขยะภายในอาคารดี	ระหว่างกลุ่ม	5	9.335	1.867	18.068**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	26.661	.103		
	รวม	263	35.996			
ระยะเวลาให้บริการสละว้ยน้ำ เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	5	18.542	3.708	52.787**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	18.125	.070		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย	ระหว่างกลุ่ม	5	.296	.059	.176	.971
	ภายในกลุ่ม	258	86.700	.336		
	รวม	263	86.996			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องอบไอน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	5	9.335	1.867	18.068**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	26.661	.103		
	รวม	263	35.996			
การรักษาความปลอดภัยภายใน อาคารดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	5	103.228	20.646	48.972**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	108.768	.422		
	รวม	263	211.996			
มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความ ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	5	23.835	4.767	29.169**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	42.165	.163		
	รวม	263	66.000			

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย	ระหว่างกลุ่ม	5	23.835	4.767	29.169**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	42.165	.163		
	รวม	263	66.000			
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	37.564	7.513	68.174**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	28.432	.110		
	รวม	263	65.996			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	21.828	4.366	30.043**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	37.490	.145		
	รวม	263	59.318			
ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด	ระหว่างกลุ่ม	5	23.835	4.767	29.169**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	42.165	.163		
	รวม	263	66.000			
ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	5	103.228	20.646	48.972**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	108.768	.422		
	รวม	263	211.996			
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	5	142.837	28.567	81.458**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	90.481	.351		
	รวม	263	233.318			
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	5	31.898	6.380	60.738**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	27.099	.105		
	รวม	263	58.996			
การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	5	70.334	14.067	48.825**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	74.332	.288		
	รวม	263	144.667			

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ใน สภาพ ดีอยู่เสมอ	ระหว่างกลุ่ม	5	33.636	6.727	8.824**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	196.694	.762		
	รวม	263	230.330			
ความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหาร งาน สภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5	21.828	4.366	30.043**	.000
	ภายในกลุ่ม	258	37.490	.145		
	รวม	263	59.318			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า สมมติฐานย่อยในเรื่อง ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารดี ระยะเวลาให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่มีค่า Probability น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารดี ระยะเวลาให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อมแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไป

เปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้

บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	สูงกว่า 61 ปี
	$\bar{x}$	2.29	2.96	2.98	2.98	2.89	2.71
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.29		0.67** (0.000)	0.69** (0.000)	0.69** (0.000)	0.60** (0.000)	0.43** (0.000)
21-30 ปี	2.96			0.02 (0.741)	0.02 (0.052)	0.07 (0.448)	0.25* (0.020)
31-40 ปี	2.98				0.00 (0.977)	0.09 (0.367)	0.26* (0.016)
41-50 ปี	2.98					0.09 (0.354)	0.26* (0.013)
51-60 ปี	2.89						0.06 (0.371)
สูงกว่า 61 ปี	2.71						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 8 พบว่า เจ้าของห้องชุด ที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 แสดงว่าเจ้าของห้องชุด ที่มีอายุ 21-

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.08	2.48	2.12	2.47	2.44	2.14
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.08		0.40** (0.000)	0.03 (0.707)	0.39** (0.000)	0.36* (0.024)	0.06 (0.731)
21-30 ปี	2.48			0.36** (0.000)	0.01 (0.878)	0.04 (0.819)	0.34 (0.054)
31-40 ปี	2.12				0.35** (0.000)	0.33* (0.043)	0.03 (0.882)
41-50 ปี	2.47					0.02 (0.873)	0.33 (0.061)
51-60 ปี	2.44						0.30 (0.175)
61 ปี ขึ้นไป	2.14						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 9 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสมมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ

41-50 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสมมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสมมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี กับอายุ 31-40 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 31-40 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสมมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสมมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสมมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.29	2.53	2.95	3.40	2.67	2.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.29		0.25* (0.013)	0.67** (0.000)	1.111** (0.000)	0.38 (0.053)	0.29 (0.193)
21-30 ปี	2.53			0.42** (0.000)	0.86** (0.000)	0.13 (0.486)	0.04 (0.855)
31-40 ปี	2.95				0.35**	0.33*	0.03

(0.000) (0.043) (0.882)

ตาราง 10 (ต่อ)

อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
41-50 ปี	3.40					0.02 (0.873)	0.33 (0.061)
51-60 ปี	2.67						0.10 (0.727)
61 ปี ขึ้นไป	2.57						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 10 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 31-40 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 31-40 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.111 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี กับอายุ 31-40 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 31-40 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 แสดงว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 แสดงว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 แสดงว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
$\bar{x}$	3.24	3.51	3.91	3.95	3.56	3.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.24	0.26** (0.000)	0.66** (0.000)	0.71** (0.000)	0.31* (0.029)	0.33* (0.039)
21-30 ปี	3.51		0.40** (0.000)	0.44** (0.000)	0.05 (0.722)	0.06 (0.674)
31-40 ปี	3.91			0.04 (0.553)	0.35* (0.015)	0.34* (0.036)
41-50 ปี	3.95				0.40** (0.004)	0.38* (0.014)
51-60 ปี	3.56					0.02 (0.936)
61 ปี ขึ้นไป	3.57					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุสูงกว่า 61 ปี ด้านการบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านการบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ด้านการบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟต์ไม่เพียงพอต่อความต้องการมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการให้บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
$\bar{x}$	2.04	2.03	2.05	2.44	2.11	2.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.04	0.01 (0.811)	0.01 (0.932)	0.40** (0.000)	0.07 (0.547)	0.04 (0.754)
21-30 ปี	2.03		0.02 (0.747)	0.42** (0.000)	0.08 (0.457)	0.30 (0.874)
31-40 ปี	2.05			0.04** (0.000)	0.06 (0.584)	0.05 (0.723)
41-50 ปี	2.44				0.33** (0.003)	0.44** (0.001)

แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่มของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสละขยะน้ำเหมาะสม

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.99	2.96	2.98	2.98	2.89	2.71
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.99		0.67** (0.000)	0.69** (0.000)	0.69** (0.000)	0.60** (0.000)	0.43** (0.000)
21-30 ปี	2.96			0.02 (0.741)	0.02 (0.719)	0.07 (0.448)	0.25* (0.020)
31-40 ปี	2.98				0.000 (0.977)	0.09 (0.367)	0.26* (0.016)
41-50 ปี	2.98					0.09 (0.354)	0.26* (0.013)
51-60 ปี	2.89						0.17 (0.134)
61 ปี ขึ้นไป	2.71						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 13 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายกลุ่มกับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านระยะเวลาการให้บริการสละขยะน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสละขยะน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.04	3.03	3.05	3.44	3.11	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.04		0.01 (0.811)	0.01 (0.932)	0.40* (0.000)	0.07 (0.547)	0.04 (0.754)
21-30 ปี	3.03			0.02 (0.747)	0.42* (0.000)	0.08 (0.457)	0.03 (0.834)
31-40 ปี	3.05				0.40* (0.000)	0.06 (0.584)	0.05 (0.723)
41-50 ปี	3.44					0.33* (0.003)	0.44* (0.001)
51-60 ปี	3.11						0.11 (0.493)
61 ปี ขึ้นไป	3.00						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 14 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 แสดง

ว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยในอาคารดีมาก

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
$\bar{x}$	3.67	2.61	2.30	3.83	3.22	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.67	1.06** (0.000)	1.37** (0.000)	0.15 (0.192)	0.45 (0.056)	0.67* (0.011)
21-30 ปี	2.61		0.31* (0.013)	1.21** (0.000)	0.61** (0.008)	0.39 (0.133)
31-40 ปี	2.30			1.52** (0.000)	0.92** (0.000)	0.70** (0.009)
41-50 ปี	3.83				0.60** (0.009)	0.83** (0.001)

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยน
บริษัทรักษาความปลอดภัย

อายุ		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.16	3.91	3.14	3.49	3.67	3.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.16		0.74** (0.000)	0.02 (0.779)	0.33** (0.000)	0.50** (0.001)	0.41* (0.013)
21-30 ปี	3.91			0.77** (0.000)	0.41** (0.000)	0.24 (0.094)	0.34* (0.037)
31-40 ปี	3.14				0.35** (0.000)	0.53** (0.000)	0.43** (0.009)
41-50 ปี	3.49					0.17 (0.225)	0.08 (0.626)
51-60 ปี	3.67						0.10 (0.641)
61 ปี ขึ้นไป	3.57						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 16 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย

เปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	4.16	4.91	4.14	4.49	4.67	4.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.16		0.74** (0.000)	0.02 (0.779)	0.33** (0.000)	0.50** (0.001)	0.41* (0.013)
21-30 ปี	4.91			0.77** (0.000)	0.41** (0.000)	0.24 (0.094)	0.34* (0.037)
31-40 ปี	4.14				0.35** (0.000)	0.53** (0.000)	0.43** (0.009)
41-50 ปี	4.49					0.17 (0.225)	0.08 (0.626)
51-60 ปี	4.67						0.10 (0.641)
61 ปี ขึ้นไป	4.57						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53 แสดง

ว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 61 ปีขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุสูงกว่า 61 ปี ด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมใน

การแสดงความคิดเห็นต่างๆ

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
$\bar{x}$	2.18	2.92	2.88	2.10	2.56	2.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.18	0.74** (0.000)	0.70** (0.000)	0.08 (0.159)	0.37** (0.002)	0.39** (0.004)
21-30 ปี	2.92		0.04 (0.568)	0.82** (0.000)	0.36** (0.002)	0.35** (0.008)
31-40 ปี	2.88			0.78** (0.000)	0.46** (0.000)	0.47** (0.000)
41-50 ปี	2.10				0.46** (0.000)	0.02 0.924
51-60 ปี	2.56					0.02 (0.924)
61 ปี ขึ้นไป	2.57					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารต่างๆ เลย

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.88	2.52	2.14	2.94	2.56	2.71
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.88		0.36** (0.000)	0.74** (0.000)	0.06 (0.380)	0.32* (0.021)	0.16 (0.290)
21-30 ปี	2.52			0.38** (0.000)	0.42** (0.000)	0.04 (0.792)	0.19 (0.198)
31-40 ปี	2.14				0.80** (0.000)	0.42** (0.003)	0.57** (0.000)
41-50 ปี	2.94					0.38** (0.005)	0.57 (0.137)
51-60 ปี	2.56						0.16 (0.409)
61 ปี ขึ้นไป	2.71						

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุด

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	4.16	4.91	4.14	4.49	4.67	4.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4.16		0.74** (0.000)	0.02 (0.779)	0.33** (0.000)	0.50** (0.001)	0.41* (0.013)
21-30 ปี	4.91			0.77** (0.000)	0.41** (0.000)	0.24 (0.094)	0.34* (0.037)
31-40 ปี	4.14				0.35** (0.000)	0.53** (0.000)	0.43** (0.009)
41-50 ปี	4.49					0.17 (0.225)	0.08 (0.626)
51-60 ปี	4.67						0.10 (0.641)
61 ปี ขึ้นไป	4.57						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 20 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง

ยีนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุด มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมี การรักษาความสะอาดดีมาก

อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
$\bar{x}$	3.67	2.61	2.30	2.83	3.22	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.67	1.06* (0.000)	1.37** (0.000)	0.15 (0.192)	0.45 (0.056)	0.64* (0.011)
21-30 ปี	2.61		0.31* (0.013)	1.21* (0.000)	0.61** (0.008)	0.39 (0.133)
31-40 ปี	2.30			1.52** (0.000)	0.92** (0.000)	0.70** (0.009)
41-50 ปี	2.83				0.60** (0.009)	0.83** (0.001)
51-60 ปี	3.22					0.22 (0.498)
61 ปี ขึ้นไป	3.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 21 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.06 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไปด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.20	2.08	2.19	3.75	2.67	2.29
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.20		0.12	0.02	1.55**	0.46*	0.08
			(0.255)	(0.884)	(0.000)	(0.032)	(0.733)
21-30 ปี	2.08			0.11	1.67**	0.59**	0.21
				(0.350)	(0.000)	(0.005)	(0.380)
31-40 ปี	2.19				1.57**	0.48*	0.10
					(0.000)	(0.028)	(0.680)
41-50 ปี	3.75					1.09**	1.47**
						(0.000)	(0.000)
51-60 ปี	2.67						0.38
							(0.203)
61 ปี ขึ้นไป	2.29						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 22 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.20	3.93	3.19	3.94	3.78	3.57
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.20		0.73** (0.000)	0.02 (0.790)	0.73** (0.000)	0.57** (0.000)	0.37** (0.005)
21-30 ปี	3.93			0.75** (0.000)	0.00 (0.924)	0.16 (0.175)	0.36** (0.005)
31-40 ปี	3.19				0.75** (0.000)	0.59** (0.000)	0.39** (0.004)
41-50 ปี	3.94					0.16 (0.160)	0.37** (0.004)
51-60 ปี	3.78						0.21 (0.208)
61 ปี ขึ้นไป	3.57						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 23 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่ จอตรงดีและเป็นระเบียบ

อายุ		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	สูงกว่า 61 ปี
	$\bar{x}$	3.76	2.64	3.09	3.86	3.33	3.14
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.76		1.12** (0.000)	0.66** (0.000)	0.11 0.262	0.42* (0.031)	0.61** (0.005)
21-30 ปี	2.64			0.45** (0.000)	1.22** (0.000)	0.69** (0.000)	0.50** (0.000)
31-40 ปี	3.09				0.77** (0.000)	0.24 (0.223)	0.05 (0.820)
41-50 ปี	3.86					0.53** (0.005)	0.72** (0.001)
51-60 ปี	3.33						0.19 (0.482)
61 ปี ขึ้นไป	3.14						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 24 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านการให้บริการที่จอตรงดีและเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.21 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตรงดีและเป็นระเบียบมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 31-40 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี ด้านการให้บริการที่จอตรงดีและเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย

ให้บริการที่จอตรติและเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตรติและเป็นระเบียบมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ด้านการให้บริการที่จอตรติและเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตรติและเป็นระเบียบมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.86	2.13	2.95	2.94	2.67	2.29
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	2.86		0.72** (0.000)	0.10 (0.598)	0.08 (0.608)	0.19 (0.548)	0.57 (0.107)
21-30 ปี	2.13			0.82** (0.000)	0.80** (0.000)	0.53 (0.085)	0.15 (0.659)
31-40 ปี	2.95				0.02 (0.926)	0.29 (0.371)	0.67 (0.062)
41-50 ปี	2.94					0.27 (0.377)	0.65 (0.059)
51-60 ปี	2.67						0.38 (0.387)
61 ปี ขึ้นไป	2.29						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 25 พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับอายุ 21-30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 21-30 ปี ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี กับอายุ 31-40 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 31-40 ปี ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.82 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 21-30 ปี

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกัน กับความพึงพอใจ
รวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม

อายุ	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
$\bar{x}$	3.88	3.52	3.14	3.94	3.56	3.71
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3.88	0.36** (0.000)	0.74** (0.000)	0.06 (0.380)	0.32* (0.021)	0.16 (0.290)
21-30 ปี	3.52		0.38** (0.000)	0.42** (0.000)	0.04 (0.792)	0.19 (0.198)
31-40 ปี	3.14			0.80** (0.000)	0.42** (0.003)	0.57** (0.000)
41-50 ปี	3.94				0.38** (0.005)	0.22 (0.137)
51-60 ปี	3.56					0.16 (0.409)

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 41-50 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 41-50 ปี ด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี กับอายุ 61 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 31-40 ปี

เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของชุดที่มีอายุ 51-60 ปี ด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจรวมต่อบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอายุ 51-60 ปี

สมมติฐานข้อที่ 1.3 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

กำหนดการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 27 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามการศึกษา

ทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	F-Prob.
ทัศนคติต่อการบริการ						
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของ	ระหว่างกลุ่ม	4	13.379	3.345	37.199**	.000
สำนักงานนิติบุคคลเหมาะสม	ภายในกลุ่ม	259	23.288	.090		
	รวม	263	36.667			
ความสะดวกในการชำระค่าน้ำ						
ประปา	ระหว่างกลุ่ม	4	33.621	8.405	86.919**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	25.046	.097		
	รวม	263	58.667			
ความสะดวกในการรับจด						
หมายลงทะเบียนและพัสดุ	ระหว่างกลุ่ม	4	74.030	18.507	95.955**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	49.955	.193		
	รวม	263	123.985			
บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อ						
ความต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	4	13.795	3.449	19.760**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	45.202	.175		
	รวม	263	58.996			
บริการเก็บขยะภายในอาคารดี						
	ระหว่างกลุ่ม	4	33.197	8.299	768.045**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	2.799	.011		
	รวม	263	35.996			
ระยะเวลาให้บริการสละวณน้ำ						
เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	4	13.379	3.345	37.199**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	23.288	.090		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการใช้						
บริการห้องออกกำลังกาย	ระหว่างกลุ่ม	4	60.208	15.052	145.532**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	26.788	.103		
	รวม	263	86.996			
การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก						
	ระหว่างกลุ่ม	4	169.970	42.492	261.871**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	42.027	.162		
	รวม	263	211.996			

ตาราง 27 (ต่อ)

ทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	F-Prob.
ทัศนคติต่อการบริหารงาน						
มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความ ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	4	20.454	5.114	29.079**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	45.546	.176		
	รวม	263	66.000			
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงเลย	ระหว่างกลุ่ม	4	20.454	5.114	29.079**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	45.546	.176		
	รวม	263	66.000			
มีส่วนร่วมในการแสดงความ ความเห็นต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	60.635	15.159	732.273**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	5.362	.021		
	รวม	263	65.996			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการ บริหารงานต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	57.818	14.455	2495.818*	.000
	ภายในกลุ่ม	259	1.500	.006		
	รวม	263	59.318			
ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อ เติมห้องในวัดหยุด	ระหว่างกลุ่ม	4	20.454	5.114	29.079**	.000
	ภายในกลุ่ม	259	45.546	.176		
	รวม	263	66.000			
ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม						
ภายในอาคารมีการรักษา ความสะอาดดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	169.970	4	42.492	261.871**	.000
	ภายในกลุ่ม	42.027	259	.162		
	รวม	211.996	263			
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็น ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	134.357	4	33.589	87.909**	.000
	ภายในกลุ่ม	98.961	259	.382		
	รวม	233.318	263			

ตาราง 27 (ต่อ)

ทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	F-Prob.
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้า อาคารไม่เพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	13.961	4	3.490	20.073**	.000
	ภายในกลุ่ม	45.035	259	.174		
	รวม	58.996	263			
การให้บริการที่จืดจางและ เป็นระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	127.721	4	31.930	488.013**	.000
	ภายในกลุ่ม	16.946	259	.065		
	รวม	144.667	263			
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ใน สภาพดีอยู่เสมอ	ระหว่างกลุ่ม	191.914	4	47.978	323.472**	.000
	ภายในกลุ่ม	38.416	259	.148		
	รวม	230.330	263			
ความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	57.818	4	14.455	2495.818*	.000
	ภายในกลุ่ม	1.500	259	.006		
	รวม	59.318	263			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามการศึกษา โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า สมมติฐานย่อยในเรื่อง ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารดี ระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จืดจางและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่มีค่า

Probability น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวก ในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารดี ระยะเวลาให้บริการสละว่ายน้ำเหมาะสม การได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย การได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดี มาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย การมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติม ห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่ เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อมแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการ วิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านระยะเวลา ที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.67	2.52	3.00	3.00	3.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.67		0.14 (0.256)	0.33* (0.012)	0.33** (0.009)	0.33* (0.011)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.52			0.18** (0.000)	0.48** (0.000)	0.48** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	3.00				0.00 (1.000)	0.00 (1.000)
ปริญญาตรี	3.00					0.00 (1.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.33	2.01	3.00	2.51	2.02
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.33		0.32* (0.015)	0.67** (0.000)	0.17 (0.19)	0.31* (0.023)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.01			0.99** (0.000)	0.49** (0.000)	0.01 (0.837)
อนุปริญญาหรือปวส.	3.00				0.49** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	2.51					0.48** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.02					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 29 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.32 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความ สะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านการได้รับความสะดวก ในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 แสดงว่าเจ้าของห้องชุด

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาสูงระดับปริญญาตรี

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.67	2.53	4.00	2.49	3.02
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.67		0.13 (0.475)	1.33** (0.000)	0.17 (0.353)	0.36 (0.064)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.53			1.47** (0.000)	0.04 (0.549)	0.49** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.51** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	2.49					0.53** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.02					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 30 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่ มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดย มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.33 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. มีค่าเฉลี่ยด้านการ ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการ วิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตาราง 31 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านบริการ ลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุสัญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.50	3.52	4.00	3.49	4.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.50		0.02 (0.898)	0.50** (0.007)	0.01 (0.974)	0.50** (0.006)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.52			0.48** (0.000)	0.03 (0.652)	0.48** (0.000)
อนุสัญญาหรือปวส.	4.00				0.51** (0.000)	0.00 (1.000)
ปริญญาตรี	3.49					0.51** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 31 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่ มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุสัญญา หรือ ปวส. ด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จาก การวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่าเจ้าของ

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุสัญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.17	2.01	3.00	2.00	2.02
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.17		0.16** (0.000)	0.83** (0.000)	0.17** (0.000)	0.14** (0.002)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.01			0.99** (0.000)	0.01 (0.470)	0.01 (0.539)
อนุสัญญาหรือปวส.	3.00				1.00** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	2.00					0.02 (0.231)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.02					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 32 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านบริการเก็บขยะภายในอาคาร อยู่ในเกณฑ์ดี มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. ด้านบริการเก็บขยะภายใน อาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มี

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.67	2.52	3.00	3.00	3.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.67		0.14 (0.256)	0.33* (0.012)	0.33** (0.009)	0.33* (0.011)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.52			0.48** (0.000)	0.48** (0.000)	0.48** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	3.00				0.00 (1.000)	0.00 (1.000)
ปริญญาตรี	3.00					0.00 (1.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 33 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่ มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. ด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.33 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการ ให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับปริญญาตรี จากการ วิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำ เหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษา

ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านความ สะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุสัญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.17	2.52	4.00	3.00	3.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.17		0.64** (0.000)	0.83** (0.000)	0.17 (0.221)	0.17 (0.235)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.52			1.48** (0.000)	0.48** (0.000)	0.48** (0.000)
อนุสัญญาหรือปวส.	4.00				1.00** (0.000)	1.00** (0.000)
ปริญญาตรี	3.00					0.00 (1.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 34 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกใน การใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. ด้านความสะดวกในการใช้ บริการห้องออกกำลังกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเจ้าของห้อง

ตาราง 35 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านความ
สะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.17	3.01	4.00	3.00	3.02
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.17		0.16** (0.000)	0.83** (0.000)	0.17** (0.000)	0.14** (0.002)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.01			0.99** (0.000)	0.01 (0.470)	0.01 (0.539)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.00** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	3.00					0.02 (0.231)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.02					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 35 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.16 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกใน การใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านความสะดวกในการใช้ บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มี

ตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.17	3.95	4.00	2.51	2.09
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.17		0.79** (0.000)	0.83** (0.000)	0.66** (0.000)	1.07** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.95			0.05 (0.555)	1.45** (0.000)	1.86** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.49** (0.000)	1.91** (0.000)
ปริญญาตรี	2.51					0.41** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.09					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 36 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.79 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านการรักษาความ ปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านการรักษาความ ปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเจ้าของ

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 37 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.15	3.51	3.00	3.51	3.98
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.15		0.34 (0.052)	0.17 (0.365)	0.34 (0.057)	0.81** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.51			0.51** (0.000)	0.01 (0.929)	0.47** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	3.00				0.51** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	3.51					0.47** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.98					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 37 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย

ตาราง 38 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุสัญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	4.17	4.51	4.00	4.51	4.98
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	4.17		0.34 (0.052)	0.17 (0.365)	0.34 (0.057)	0.81** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.51			0.51** (0.000)	0.01 (0.929)	0.47** (0.000)
อนุสัญญาหรือปวส.	4.00				0.51** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	4.51					0.47** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.98					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 38 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญา ตรี ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.81 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมี การเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. จากการ วิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุด

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 39 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุสัญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.50	2.02	2.00	3.00	2.95
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.50		0.48** (0.000)	0.50** (0.000)	0.50** (0.000)	0.45** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.02			0.02 (0.408)	0.98** (0.000)	0.93** (0.000)
อนุสัญญาหรือปวส.	2.00				1.00** (0.000)	0.95** (0.000)
ปริญญาตรี	3.00					0.05 (0.084)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.95					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 39 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านการมี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุสัญญาหรือ ปวส. ด้านการมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่าเจ้าของ

ตาราง 40 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.50	3.00	3.00	2.00	3.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.50		0.50** (0.000)	0.50** (0.000)	0.50** (0.000)	0.50** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.00			0.00 (1.000)	1.00** (0.000)	0.00 (1.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	3.00				1.00** (0.000)	0.00 (1.000)
ปริญญาตรี	2.00					1.00** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 40 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียน เกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านไม่เคยร้องเรียน เกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่า

ตาราง 41 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการไต่ยนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	4.17	4.51	4.00	4.51	4.98
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	4.17		0.34 (0.052)	0.17 (0.365)	0.34 (0.057)	0.81** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.51			0.51** (0.000)	0.01 (0.929)	0.47** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				0.51** (0.000)	0.98** (0.000)
ปริญญาตรี	4.51					0.47** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.98					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 41 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญา ตรี ด้านการไต่ยนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.81 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ยนเสียง รบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการ วิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านการไต่ยนเสียงรบกวนจากการ ต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้อง

ตาราง 42 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.17	3.95	4.00	2.51	2.09
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.17		0.78** (0.000)	0.83** (0.000)	0.66** (0.000)	1.07** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.95			0.05 (0.555)	1.45** (0.000)	1.86** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.49** (0.000)	1.91** (0.000)
ปริญญาตรี	2.51					0.41** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.09					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 42 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.78 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการ รักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านภายในอาคารมีการ รักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.83 แสดงว่าเจ้าของห้องชุด

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือ ปวส. กับ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือ ปวส. แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือ ปวส. มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 43 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	2.33	3.00	4.00	2.00	2.09
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	2.33		0.67* (0.011)	1.67** (0.000)	0.33 (0.203)	0.24 (0.373)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.00			1.00** (0.000)	1.00** (0.000)	0.91** (0.000)
อนุปริญญา หรือปวส.	4.00				2.00** (0.000)	1.91** (0.000)
ปริญญาตรี	2.00					0.09 (0.420)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.09					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 43 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

ประจำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 44 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.33	3.52	4.00	3.51	4.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.33		0.19 (0.283)	0.67** (0.000)	0.17 (0.328)	0.67** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.52			0.48** (0.000)	0.02 (0.788)	0.48** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				0.49** (0.000)	0.00 (1.000)
ปริญญาตรี	3.51					0.49** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 44 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

ตาราง 45 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.50	3.95	4.00	3.00	2.09
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.50		0.45** (0.000)	0.50** (0.000)	0.50** (0.000)	1.41** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.95			0.05 (0.352)	0.95** (0.000)	1.86** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.00** (0.000)	1.91** (0.000)
ปริญญาตรี	3.00					0.91** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.09					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 45 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.45 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. ด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มี

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการให้บริการที่จอตระตี่ และเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตระตี่ และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 46 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.17	2.48	4.00	3.00	1.09
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.17		0.69** (0.000)	0.83** (0.000)	0.17 (0.306)	2.07** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.48			1.52** (0.000)	0.52** (0.000)	1.38** (0.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.00** (0.000)	2.91** (0.000)
ปริญญาตรี	3.00					1.91** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	1.09					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตาราง 47 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม

การศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา กษา ตอนต้น	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{x}$	3.50	4.00	4.00	3.00	4.00
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น	3.50		0.50** (0.000)	0.50** (0.000)	0.50** (0.000)	0.50** (0.000)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.00			0.00 (1.000)	1.00** (0.000)	0.00 (1.000)
อนุปริญญาหรือปวส.	4.00				1.00** (0.000)	0.00 (1.000)
ปริญญาตรี	3.00					1.00** (0.000)
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.00					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 47 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มี การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น มีความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมี ผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความพึง พ้อใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น

เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น กับ การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้น แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ ปวส. มีความพึงพอใจรวมต่อการ บริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 แสดงว่า

กำหนดการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 48 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	3	13.046	4.349	47.865**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	23.621	.091		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	ระหว่างกลุ่ม	3	16.674	5.558	34.413**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	41.993	.162		
	รวม	263	58.667			
ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ	ระหว่างกลุ่ม	3	53.150	17.717	65.029**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	70.835	.272		
	รวม	263	123.985			
บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	3	14.282	4.761	27.681**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	44.714	.172		
	รวม	263	58.996			
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	16.655	5.552	74.629**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	19.341	.074		

ตาราง 48 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระยะเวลาให้บริการสะดวก เหมาะสม	รวม	263	35.996			
	ระหว่างกลุ่ม	3	13.046	4.349	47.865**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	23.621	.091		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย	ระหว่างกลุ่ม	3	7.610	2.537	8.308**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	79.386	.305		
	รวม	263	86.996			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องอบไอน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	3	16.655	5.552	74.629**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	19.341	.074		
	รวม	263	35.996			
การรักษาความปลอดภัยภายใน อาคารดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	3	132.208	44.069	143.606**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	79.788	.307		
	รวม	263	211.996			
มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความ ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3	33.395	11.132	88.769**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	32.605	.125		
	รวม	263	66.000			
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงเลย	ระหว่างกลุ่ม	3	33.395	11.132	88.769**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	32.605	.125		
	รวม	263	66.000			
มีส่วนร่วมในการแสดงความ ความคิดเห็น ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	50.207	16.736	275.579**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	15.789	.061		
	รวม	263	65.996			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหาร งานต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	23.741	7.914	57.832**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	35.578	.137		
	รวม	263	59.318			

ตาราง 48 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ได้ยื่นเสียงรบกวนจากการต่อเติม ห้องในวัดหยุด	ระหว่างกลุ่ม	3	33.395	11.132	88.769**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	32.605	.125		
	รวม	263	66.000			
ภายในอาคารมีการรักษาความ สะอาดดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	3	132.208	44.069	143.606**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	79.788	.307		
	รวม	263	211.996			
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็น ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	3	149.781	49.927	155.393**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	83.537	.321		
	รวม	263	233.318			
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคาร ไม่เพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	3	36.891	12.297	144.636**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	22.105	.085		
	รวม	263	58.996			
การให้บริการที่จอดรถดีและเป็น ระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	3	102.773	34.258	212.612**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	41.893	.161		
	รวม	263	144.667			
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ใน สภาพ ดีอยู่เสมอ	ระหว่างกลุ่ม	3	60.591	20.197	30.937**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	169.739	.653		
	รวม	263	230.330			
ความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหาร งาน สภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	23.741	7.914	57.832**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	35.578	.137		
	รวม	263	59.318			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า สมมติฐานย่อยในเรื่อง ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสระว่ายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่มีค่า Probability น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสระว่ายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตาราง 49 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	3.00	2.54	3.00	3.00
รับจ้าง	3.00	0.46** (0.000)	0.00 (1.000)	0.00 (1.000)
นักเรียน นักศึกษา	2.54		0.46** (0.000)	0.46** (0.000)

ตาราง 49 (ต่อ)

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
	$\bar{x}$	3.00	2.54	3.00
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			0.00 (1.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.00			

ผลการวิเคราะห์ตาราง 49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

ตาราง 50 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.51	2.09	2.00	2.64
รับจ้าง	2.51	0.42** (0.000)	0.51** (0.000)	0.13 (0.060)
นักเรียน นักศึกษา	2.09		0.09 (0.268)	0.55** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.00			0.64** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.64			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 50 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 51 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการได้รับความ

สะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.49	2.59	3.00	3.64
รับจ้าง	2.49	0.10 (0.196)	0.51** (0.000)	1.15** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	2.59		0.41** (0.000)	1.05** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			0.64** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.64			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.05 41 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 52 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านบริการลิฟท์ขึ้น

ลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	3.49	3.52	4.00	4.00
รับจ้าง	3.49	0.03 (0.656)	0.51** (0.000)	0.51** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.52		0.48** (0.000)	0.48** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.00			0.00 (1.000)

ประกอบธุรกิจส่วนตัว 4.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 52 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

ตาราง 53 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการเก็บขยะ

ภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.00	2.07	2.00	2.64

รับจ้าง	2.00	0.07 (0.072)	0.00 (1.000)	0.64** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	2.07		0.07 (0.204)	0.57** (0.000)
ตาราง 53 (ต่อ)				
อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.00	2.07	2.00	2.64
พนักงานบริษัทเอกชน	2.00			0.64** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.64			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 53 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 54 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการ

ให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	3.00	2.54	3.00	3.00
รับจ้าง	3.00	0.46** (0.000)	0.00 (1.000)	0.00 (1.000)
นักเรียน นักศึกษา	2.54		0.46** (0.000)	0.46** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			0.00 (1.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 54 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

ตาราง 55 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	3.00	2.82	3.00	3.29
รับจ้าง	3.00	0.18* (0.032)	0.00 (1.000)	0.29** (0.003)
นักเรียน นักศึกษา	2.82		0.18 (0.128)	0.46** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			0.29* (0.025)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.29			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 55 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจ

ส่วนตัว มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 56 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	3.00	3.07	3.00	3.64
รับจ้าง	3.00	0.07 (0.072)	0.00 (1.000)	0.64** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.07		0.07 (0.204)	0.57** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			0.64** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.64			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 56 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 57 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.51	3.60	2.00	4.00
รับจ้าง	2.51	1.09** (0.000)	0.51** (0.000)	1.49** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.60		1.60** (0.000)	0.40** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.00			2.00** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 58 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยน
บริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ

อาชีพ		รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
	$\bar{x}$	4.00	3.29	3.00	3.36
รับจ้าง	4.00		0.71** (0.000)	1.00** (0.000)	0.64** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.29			0.29** (0.000)	0.06 (0.297)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00				0.36** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.36				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 58 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยน้อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยน้อยกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยน้อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยน้อยกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยน้อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยน้อยกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 59 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	5.00	4.29	4.00	4.36
รับจ้าง	5.00	0.71** (0.000)	1.00** (0.000)	0.64** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	4.29		0.29** (0.000)	0.06 (0.297)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.00			0.36** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.36			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

		(0.000)	(1.000)	(0.000)
นักเรียน นักศึกษา	2.21		0.79**	0.21**
			(0.000)	(0.000)

ตาราง 60 (ต่อ)

อาชีพ		รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
	$\bar{x}$	3.00	2.21	3.00	2.00
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00				1.00** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 60 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.79 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.79 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มี

อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.21 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 61 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	
	$\bar{x}$	2.49	2.81	2.00	3.00
รับจ้าง	2.49	0.32** (0.000)	0.49** (0.000)	0.51** (0.000)	
นักเรียน นักศึกษา	2.81		0.81** (0.000)	0.19** (0.003)	
พนักงานบริษัทเอกชน	2.00			1.00** (0.000)	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 61 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

นักเรียน นักศึกษา	4.29	0.29** (0.000)	0.06 (0.297)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.00		0.36** (0.000)

ตาราง 62 (ต่อ)

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
	$\bar{x}$	4.29	4.00	4.36
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.36			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 62 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการไต่ถามเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มี

ค่าเฉลี่ยด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 63 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านภายในอาคาร มีการรักษาความสะอาดดีมาก

อาชีพ		รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
	$\bar{x}$	2.51	3.60	2.00	4.00
รับจ้าง	2.51		1.09** (0.000)	0.51** (0.000)	1.49** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.60			1.60** (0.000)	0.40** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.00				2.00** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 63 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.09 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

ตาราง 66 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ

อาชีพ		รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
	$\bar{x}$	4.00	3.37	3.00	4.00
รับจ้าง	4.00		0.63** (0.000)	1.00** (0.000)	0.00 (1.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.37			0.37** (0.000)	0.63** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00				1.00** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 66 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.63 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงาน

บริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.63 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 67 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่

จอดรถดี และเป็นระเบียบ

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.51	3.77	3.00	4.00
รับจ้าง	2.51	1.26** (0.000)	0.49** (0.000)	1.49** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.77		0.77** (0.000)	0.23** (0.001)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			1.00** (0.000)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการให้บริการที่จืดจางดี และเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จืดจางดี และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ตาราง 68 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	2.02	2.78	3.00	3.29
รับจ้าง	2.02	0.76** (0.000)	0.98** (0.000)	1.26** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	2.78		0.22 (0.198)	0.51** (0.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			0.29 (0.123)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.29			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 68 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพนักเรียน นักศึกษา จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.26 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพรับจ้าง

เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา กับอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา

ตาราง 69 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

อาชีพ	รับจ้าง	นักเรียน นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว
$\bar{x}$	3.49	3.81	3.00	4.00
รับจ้าง	3.49	0.32** (0.000)	0.49** (0.000)	0.51** (0.000)
นักเรียน นักศึกษา	3.81		0.81** (0.000)	0.19** (0.003)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.00			1.00** (0.000)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.5 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

กำหนดการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 70 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	3	14.419	4.806	56.173**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	ระหว่างกลุ่ม	3	14.672	4.891	28.904**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	43.994	0.169		
	รวม	263	58.667			
ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ	ระหว่างกลุ่ม	3	102.238	34.079	407.438**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	21.747	0.084		
	รวม	263	123.985			
บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	3	58.996	19.665	.	.
	ภายในกลุ่ม	260	0	0		
	รวม	263	58.996			
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ใน	ระหว่างกลุ่ม	3	14.249	4.75	56.785**	.000

เกณฑ์ดี	ภายในกลุ่ม	260	21.747	0.084		
	รวม	263	35.996			
ระยะเวลาให้บริการสะดวก เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	3	14.419	4.806	56.173**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.008	0.003	0.008	.999
	ภายในกลุ่ม	260	86.989	0.335		
	รวม	263	86.996			

ตาราง 70 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องอบไอน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	3	14.249	4.75	56.785*	.000
	ภายในกลุ่ม	260	21.747	0.084		
	รวม	263	35.996			
การรักษาความปลอดภัยภายใน อาคารดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	3	189.749	63.25	739.191**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086		
	รวม	263	211.996			
มีการเปลี่ยนนั้ช้รักษาความ ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3	22.006	7.335	43.35**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	43.994	0.169		
	รวม	263	66			
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงเลย	ระหว่างกลุ่ม	3	22.006	7.335	43.35**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	43.994	0.169		
	รวม	263	66			
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	43.749	14.583	170.43**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086		
	รวม	263	65.996			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหาร งานต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	37.071	12.357	144.415**	.000
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086		

	รวม	263	59.318				
ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด	ระหว่างกลุ่ม	3	22.006	7.335	43.35**	.000	
	ภายในกลุ่ม	260	43.994	0.169			
	รวม	263	66				
ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	3	189.749	63.25	739.191**	.000	
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086			
	รวม	263	211.996				
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นตาราง 70 (ต่อ)	ระหว่างกลุ่ม	3	233.318	77.773	.	.	
ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.	
ประจำ	ภายในกลุ่ม	260	0	0			
	รวม	263	233.318				
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	3	36.749	12.25	143.16**	.000	
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086			
	รวม	263	58.996				
การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ	ระหว่างกลุ่ม	3	122.419	40.806	476.9**	.000	
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086			
	รวม	263	144.667				
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	ระหว่างกลุ่ม	3	143.341	47.78	142.811**	.000	
	ภายในกลุ่ม	260	86.989	0.335			
	รวม	263	230.33				
ความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	37.071	12.357	144.415**	.000	
	ภายในกลุ่ม	260	22.247	0.086			
	รวม	263	59.318				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 70 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า สมมติฐานย่อยในเรื่อง ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่มีค่า Probability น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันมี ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตาราง 71 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.51	3.00	3.00	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.51		0.49** (0.000)	0.49** (0.000)	0.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	3.00			0.00 (1.000)	0.00 (1.000)

30,001-40,000 บาท	3.00	0.00 (1.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 71 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

ตาราง 72 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
$\bar{x}$	2.51	2.00	2.49	2.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	2.51	0.51**	0.01	0.51**

มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 73 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
		2.00	3.00	3.49	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.00		1.00** (0.000)	1.49** (0.000)	1.00** (0.000)
20,001-30,000 บาท	3.00			0.49** (0.000)	0.00 (1.000)
30,001-40,000 บาท	3.49				0.49** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 73 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุด

	$\bar{x}$	2.00	2.00	2.49	2.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.00		0.00 (1.000)	0.49** (0.000)	0.00 (1.000)
20,001-30,000 บาท	2.00			0.49** (0.000)	0.00 (1.000)
30,001-40,000 บาท	2.49				0.49** (0.000)

ตาราง 74 (ต่อ)

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001- 40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.00	2.00	2.49	2.00
50,001 บาทขึ้นไป	2.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 74 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 75 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.51	3.00	3.00	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.51		0.49** (0.000)	0.49** (0.000)	0.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	3.00			0.00 (1.000)	0.00 (1.000)
30,001-40,000 บาท	3.00				0.00 (1.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 75 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

ตาราง 76 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านความ

สะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001- 40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.00	3.00	3.49	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.00		0.00 (1.000)	0.49** (0.000)	0.00 (1.000)
20,001-30,000 บาท	3.00			0.49** (0.000)	0.00 (1.000)
30,001-40,000 บาท	3.49				0.49** (0.000)

50,001 บาทขึ้นไป

3.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 76 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาทกับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 77 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านการ
รักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก

รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
$\bar{x}$	3.49	2.00	4.00	2.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.49	1.49** (0.000)	0.51** (0.000)	1.49** (0.000)

เป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 78 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.51	4.00	3.51	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.51		0.49** (0.000)	0.00 (0.998)	0.51** (0.000)
20,001-30,000 บาท	4.00			0.49** (0.000)	1.00** (0.000)
30,001-40,000 บาท	3.51				0.51** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

	$\bar{x}$	4.51	5.00	4.51	4.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	4.51		0.49** (0.000)	0.00 (0.998)	0.51** (0.000)
20,001-30,000 บาท	5.00			0.49** (0.000)	1.00** (0.000)
30,001-40,000 บาท	4.51				0.51** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	4.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 79 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีทัศนคติด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

แตกต่างกันรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 80 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.51	3.00	2.00	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.51		0.49** (0.000)	0.51** (0.000)	0.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	3.00			1.00** (0.000)	0.00 (1.000)
30,001-40,000 บาท	2.00				1.00** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

		เท่ากับ 10,000 บาท	30,000 บาท	40,000 บาท	บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.49	3.00	3.00	2.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.49		0.51** (0.000)	0.51** (0.000)	0.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	3.00			0.00 (1.000)	1.00** (0.000)
30,001-40,000 บาท	3.00				1.00** (0.000)

ตาราง 81 (ต่อ)

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001- 40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	2.49	3.00	3.00	2.00
50,001 บาทขึ้นไป	2.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 81 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้าน

ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 82 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001- 40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	4.51	5.00	4.51	4.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	4.51		0.49** (0.000)	0.00 (0.998)	0.51** (0.000)
20,001-30,000 บาท	5.00			0.49** (0.000)	1.00** (0.000)

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 83 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.49	2.00	4.00	2.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.49		1.49** (0.000)	0.51** (0.000)	1.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	2.00			2.00** (0.000)	0.00 (1.000)
30,001-40,000 บาท	4.00				2.00** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	2.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาทมีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาทกับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาทแตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาทมีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตาราง 85 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้แตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.49	2.00	4.00	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.49		1.49** (0.000)	0.51** (0.000)	0.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	2.00			2.00** (0.000)	1.00** (0.000)
30,001-40,000 บาท	4.00				1.00** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001- 40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.00	1.00	2.99	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.00		2.00** (0.000)	0.01 (0.895)	0.00 (1.000)
20,001-30,000 บาท	1.00			1.99** (0.000)	2.00** (0.000)
30,001-40,000 บาท ตาราง 86 (ต่อ)	2.99				0.01 (0.914)
รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001- 40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.00	1.00	2.99	3.00
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 86 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท

ตาราง 87 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.49	4.00	4.00	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.49		0.51** (0.000)	0.51** (0.000)	0.49** (0.000)
20,001-30,000 บาท	4.00			0.00 (1.000)	1.00** (0.000)
30,001-40,000 บาท	4.00				1.00** (0.000)
50,001 บาทขึ้นไป	3.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent T- test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง

ตาราง 88 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพ

ข้อความ	t-test for Equality of Means					
	สถานภาพ	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
ทัศนคติต่อการบริการ ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงาน	โสด	2.76	0.429	-5.094**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3	0			
ความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	โสด	2.26	0.439	-3.954**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	2.5	0.503			
ความสะดวกในการรับจดหมายลง ทะเบียนและพัสดุ	โสด	2.52	0.522	-14.235**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.5	0.503			
บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารอาคาร ไม่เพียง พอต่อความต้องการ	โสด	3.51	0.501	-8.825**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ใน เกณฑ์ดี	โสด	2.01	0.105	-12.553**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	2.5	0.503			
ระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำ	โสด	2.76	0.429	-5.094**	262	0.000

เหมาะสม	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3	0			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้อง ออกกำลังกาย	โสด	2.99	0.166	-0.072	262	0.943
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3	1.006			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้อง อบไอน้ำ	โสด	3.01	0.105	-12.553**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.5	0.503			
การรักษาความปลอดภัยภายในอาคาร ดีมาก	โสด	2.79	0.843	-13.029**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			
ทัศนคติต่อการบริหารงาน มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความ ปลอดภัย ตาราง 88 (ต่อ)	โสด	3.5	0.501	0	262	1.000
ข้อความ	t-test for Equality of Means					
	สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
บ่อยๆ	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3.5	0.503			
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยน แปลงต่างๆ เลย	โสด	4.5	0.501	0	262	1.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4.5	0.503			
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ต่างๆ เสมอ	โสด	2.73	0.445	14.862**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	2	0			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงาน ต่างๆ เลย	โสด	2.51	0.501	-8.922**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3	0			
ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้อง ใน วันหยุดเสมอ	โสด	4.5	0.501	0	262	1.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4.5	0.503			
ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาด ดีมาก	โสด	2.79	0.843	-13.029**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			

มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	โสด	2.05	0.328	-53.673**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	โสด	3.51	0.501	-8.825**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			
การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ	โสด	3.03	0.712	-12.283**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	โสด	2.52	0.865	-3.945**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	3	1.006			

ตาราง 88 (ต่อ)

ข้อความ	t-test for Equality of Means					
	สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ความพึงพอใจรวม การบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม	โสด	3.51	0.501	-8.922**	262	0.000
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	4	0			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 88 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test โดยการทดสอบพบว่า สมมติฐานย่อย 6 ข้อ ที่มีค่า Proability (p) น้อยกว่า 0.01 ได้แก่ ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลเหมาะสม ความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ และมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าสถานภาพแตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.7 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

กำหนดการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 89 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.304	1.152	8.748**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	34.363	0.132		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.356	0.178	0.796	.452
	ภายในกลุ่ม	261	58.311	0.223		
	รวม	263	58.667			
ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.138	1.069	2.29	.103
	ภายในกลุ่ม	261	121.847	0.467		
	รวม	263	123.985			
บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.945	0.472	2.124	.122
	ภายในกลุ่ม	261	58.051	0.222		
	รวม	263	58.996			
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ใน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.367	0.684	5.152**	.006

เกณฑ์ดี	ภายในกลุ่ม	261	34.629	0.133		
	รวม	263	35.996			
ระยะเวลาให้บริการสะดวก เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.304	1.152	8.748**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	34.363	0.132		
	รวม	263	36.667			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องออกกำลังกาย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.408	0.204	0.615	.542
	ภายในกลุ่ม	261	86.588	0.332		
	รวม	263	86.996			
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ ห้องอบไอน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.367	0.684	5.152**	.006
	ภายในกลุ่ม	261	34.629	0.133		
	รวม	263	35.996			

ตาราง 89 (ต่อ)

ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
การรักษาความปลอดภัยภายใน อาคารดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	2	45.466	22.733	35.629**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	166.53	0.638		
	รวม	263	211.996			
มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความ ปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.75	2.875	12.454**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	60.25	0.231		
	รวม	263	66			
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงเลย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.75	2.875	12.454**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	60.25	0.231		
	รวม	263	66			
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	15.478	7.739	39.984**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	50.518	0.194		
	รวม	263	65.996			
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหาร งานต่างๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.953	4.977	26.312**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	49.365	0.189		
	รวม	263	59.318			

ไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติม ห้องในวัดหยุด	ระหว่างกลุ่ม	2	5.75	2.875	12.454**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	60.25	0.231		
	รวม	263	66			
ภายในอาคารมีการรักษาความ สะอาดดีมาก	ระหว่างกลุ่ม	2	45.466	22.733	35.629**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	166.53	0.638		
	รวม	263	211.996			
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็น ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	23.359	11.679	14.518**	.000
	ภายในกลุ่ม	261	209.96	0.804		
	รวม	263	233.318			
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคาร ตาราง 89 (ต่อ)	ระหว่างกลุ่ม	2	3.8	1.9	8.984**	.000
	ภายในกลุ่ม	261				
	รวม	263				
ทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มี ต่อการบริการ การบริหาร และ สภาพแวดล้อม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ไม่เพียงพอ	ภายในกลุ่ม	261	55.196	0.211		
	รวม	263	58.996			
	ระหว่างกลุ่ม	2	24.947	12.473	27.193**	.000
การให้บริการที่จืดจางและเป็น ระเบียบ	ภายในกลุ่ม	261	119.72	0.459		
	รวม	263	144.667			
	ระหว่างกลุ่ม	2	10.222	5.111	6.06**	.003
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพ ดีอยู่เสมอ	ภายในกลุ่ม	261	220.108	0.843		
	รวม	263	230.33			
	ระหว่างกลุ่ม	2	9.953	4.977	26.312**	.000
ความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหาร งาน สภาพแวดล้อม	ภายในกลุ่ม	261	49.365	0.189		
	รวม	263	59.318			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 89 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า สมมติฐานย่อยในเรื่องระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสละวณน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุดภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม ที่มีค่า Probability น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันมี ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสละวณน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตาราง 90 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{X}$	2.92	2.89	2.70
1 คน	2.92	0.03 (0.600)	0.22** (0.000)
2-4 คน	2.89		0.19** (0.000)
6-7 คน	2.70		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 90 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 91 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	3.77	3.62	3.64
1 คน	3.77	0.15* (0.046)	0.13 (0.109)
2-4 คน	3.62		0.02 (0.731)
6-7 คน	3.64		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 91 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติด้านการบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่าง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 92 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว		1 คน	2-4 คน	5-7 คน
	$\bar{x}$	2.13	2.10	2.26
1 คน	2.13		0.03 (0.631)	0.13* (0.029)
2-4 คน	2.10			0.16** (0.002)
6-7 คน	2.26			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 92 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13

แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดีมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดีมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 93 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านระยะเวลาการให้บริการสละขยะน้ำเหมาะสม

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว		1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$		2.92	2.89	2.70
1 คน	2.92		0.03 (0.600)	0.22** (0.000)
2-4 คน	2.89			0.19** (0.000)
6-7 คน	2.70			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 93 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสละขยะน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22

แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 94 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว		1 คน	2-4 คน	5-7 คน
	$\bar{x}$	3.13	3.10	3.26
1 คน	3.13		0.03 (0.631)	0.13* (0.029)
2-4 คน	3.10			0.16** (0.002)
6-7 คน	3.26			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 94 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13

แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 95 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	2.70	2.97	3.74
1 คน	2.70	0.27* (0.034)	1.03** (0.000)
2-4 คน	2.97		0.76** (0.000)
6-7 คน	3.74		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 95 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

0.27 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.03 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 96 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว		1 คน	2-4 คน	5-7 คน
	$\bar{x}$	3.33	3.66	3.40
1 คน	3.33		0.34** (0.000)	0.07 (0.354)
2-4 คน	3.66			0.26** (0.000)
6-7 คน	3.40			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 96 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติ

ด้านมีการเปลี่ยนประสิทธิภาพความปลอดภัยน้อยๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านมีการเปลี่ยนประสิทธิภาพความปลอดภัยมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการเปลี่ยนประสิทธิภาพความปลอดภัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านมีการเปลี่ยนประสิทธิภาพความปลอดภัยมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 97 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	4.33	4.66	4.40
1 คน	4.33	0.22** (0.002)	0.51 (0.000)
2-4 คน	4.66		0.30** (0.000)
6-7 คน	4.40		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 97 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 0.22 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 98 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	2.72	2.65	2.16
1 คน	2.72	0.07 (0.354)	0.26** (0.000)
2-4 คน	2.65		0.26** (0.000)
6-7 คน	2.16		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 98 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 0.26 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอมากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 99 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	2.39	2.61	2.91
1 คน	2.39	0.22** (0.002)	0.51** (0.000)
2-4 คน	2.61		0.30** (0.000)
6-7 คน	2.91		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 99 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

0.22 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 100 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว		1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{X}$		4.33	4.66	4.40
1 คน	4.33		0.34** (0.000)	0.07 (0.354)
2-4 คน	4.66			0.26** (0.000)
6-7 คน	4.40			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 100 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติ

ด้านการไต่ยืนเสี่ยงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ยืนเสี่ยงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการไต่ยืนเสี่ยงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการไต่ยืนเสี่ยงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน

ตาราง 101 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	2.70	2.97	3.74
1 คน	2.70	0.27* (0.034)	1.03** (0.000)
2-4 คน	2.97		0.76** (0.000)
6-7 คน	3.74		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 101 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27

แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.03 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 103 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านมีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	2.39	2.48	3.08
1 คน	2.38	0.09 (0.529)	0.69** (0.000)
2-4 คน	2.48		0.60** (0.000)
6-7 คน	3.08		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 103 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ

0.69 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 104 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	3.47	3.77	3.67
1 คน	3.47	0.31** (0.000)	0.21** (0.007)
2-4 คน	3.77		0.10 (0.124)
6-7 คน	3.67		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 104 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่าง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.21 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

ตาราง 105 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการให้บริการที่จืดจาง และเป็นระเบียบ

จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	3.16	3.09	3.77
1 คน	3.16	0.07 (0.519)	0.61** (0.000)
2-4 คน	3.09		0.68** (0.000)
6-7 คน	3.77		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 105 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการให้บริการที่จืดจาง และเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 0.61 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.68 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอตรดี และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 106 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	2.84	2.45	2.85
1 คน	2.84	0.39** (0.008)	0.01 (0.925)
2-4 คน	2.45		0.40** (0.002)
6-7 คน	2.85		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 106 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอดี และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีทัศนคติด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยด้านการให้บริการที่จอดี และเป็นระเบียบ มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

ตาราง 107 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน กับความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	1 คน	2-4 คน	5-7 คน
$\bar{x}$	3.36	3.61	3.91
1 คน	3.36	0.22** (0.002)	0.51** (0.000)
2-4 คน	3.61		0.30** (0.000)
6-7 คน	3.91		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 107 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุด

ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน

เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน กับจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน จากการวิเคราะห์พบว่า Sig. น้อยกว่า 0.01 หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน แตกต่างเป็นรายคู่กับเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 แสดงว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม มากกว่าเจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้บัตรเครดิต การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

H_1 : พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้บัตรเครดิต การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้บัตรเครดิต การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ

ตาราง 108 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ

ตัวแปร	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
พฤติกรรมการพักอาศัย	0.168**	0.006

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 108 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.186 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 109 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการในแต่ละด้าน

ทัศนคติต่อการบริการ	พฤติกรรมการพักอาศัย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม	0.268**	0.000
ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	0.270**	0.000
ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ	0.142*	0.021
บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	0.074	0.232
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี	0.168**	0.006
ระยะเวลาการให้บริการส้วมว่ายน้ำเหมาะสม	0.268**	0.000
ความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย	0.311**	0.000
ความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ	0.168**	0.006
การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก	-0.271**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 109 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอร์จนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้สรวายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.268 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.270 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.142 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.168 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาการให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.268 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)

ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.168 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.271 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 110 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.084	0.174
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.196**	0.001
การใช้ลิฟต์การ์ด	-0.029	0.640
การใช้ส้วร่วยน้ำ	0.532**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.105	0.087
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.293**	0.000

$n = 264$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 110 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การ์ด การใช้ส้วร่วยน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.196 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สอยการดื่มน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สอยน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สอยน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.532 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.293 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 111 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.027	0.668
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	-0.295**	0.000

การใช้คีย์การ์ด	-0.064	0.300
การใช้สระว่ายน้ำ	0.570**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.357**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.014	0.822

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 111 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจองรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจองรถยนต์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.295 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สระว่ายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สระว่ายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.570 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.357 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 112 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.042	0.498
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.091	0.138
การใช้ลิฟต์การ์ด	-0.088	0.155
การใช้ส้ววน้ำ	0.087	0.158
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.300**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.476**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 112 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การ์ด การใช้ส้ววน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและ

พัสดุ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้เคีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วมร่ว้น้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.300 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.476 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 113 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.050	0.417
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.291**	0.000
การใช้เคีย์การ์ด	-0.043	0.486
การใช้ส้วมร่ว้น้ำ	-0.012	0.850
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.354**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.467**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 113 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์ การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.291 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ลิฟต์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วมว่ายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.354 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.467 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 114 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.013	0.828
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.202**	0.001
การใช้ลิฟต์การด์	-0.108	0.081
การใช้ส้ววน้ำ	0.177**	0.004
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.104	0.092
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.285**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 114 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การด์ การใช้ส้ววน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดีโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดีพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.202 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ลิฟต์การด์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดีพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้ววน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้ววน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.177 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.285 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 115 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสละว้ายน้ำเหมาะสม

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านระยะเวลาให้บริการสละว้ายน้ำเหมาะสม	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.084	0.174
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.196**	0.001
การใช้ลิฟต์การด์	-0.029	0.640
การใช้สละว้ายน้ำ	0.532**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.105	0.087
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.293**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 115 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การด์ การใช้สละว้ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสละว้ายน้ำเหมาะสมโดยใช้

สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสมพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.196 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้เคีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสมพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.532 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสมพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.293 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 116 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	0.046	0.459

การจอตรยนต์ตามทีกำหนด	-0.015	0.804
การใช้คีย์การ์ด	-0.088	0.154
การใช้สรวายน้ำ	0.459**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.002	0.980
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.373**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 116 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอตรยนต์ตามทีกำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้สรวายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตรยนต์ตามทีกำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.459 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการ

ใช้บริการห้องออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.373 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 117 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.013	0.828
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	-0.202**	0.001
การใช้ลิฟต์	-0.108	0.081
การใช้ส้วม	0.177**	0.004
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.104	0.092
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.285**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 117 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์ การใช้ส้วม การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.202 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ลิฟต์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วมกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สระว่ายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.177 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.285 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 118 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารตีมาก

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารตีมาก	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.019	0.753
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	-0.549**	0.000
การใช้ลิฟต์การด์	-0.030	0.629
การใช้สระว่ายน้ำ	-0.512**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.031	0.620
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.378**	0.000

$n = 264$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตระยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตระยนต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.549 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.512 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.378 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การ์ด การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน

ตาราง 119 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน

ตัวแปร	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
พฤติกรรมการพักอาศัย	0.436**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 119 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 120 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานในแต่ละด้าน

ทัศนคติต่อการบริหารงาน	พฤติกรรมการพักอาศัย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ	0.436**	0.000
ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเลย	0.436**	0.000
มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ	0.308**	0.000
ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย	0.243**	0.000
ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ	0.436**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 120 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการ

ใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านการ เปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของ เจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านไม่เคย ได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเลย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านการมี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอพบว่า มีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐาน หลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.308 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปาน กลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านการไม่
เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐาน
หลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ
ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.243 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับ
ต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านการได้
ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติ
ฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับ
ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมี
ความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 121 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านมีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน ด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.063	0.312
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.424**	0.000
การใช้คีย์การ์ด	0.039	0.530
การใช้ส้วร่วยน้ำ	0.400**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.729**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.655**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 121 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วร่วยน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.424 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วร่วยน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วร่วยน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.400 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.729 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.655 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 122 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน ด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.063	0.312
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.424**	0.000
การใช้ลิฟต์การด์	0.039	0.530
การใช้สระว่ายน้ำ	0.400**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.729**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.655**	0.000

ตาราง 123 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	0.010	0.872
การจอตลอดยนต์ตามที่กำหนด	0.427**	0.000
การใช้คีย์การ์ด	0.036	0.556
การใช้ส้วร่วยน้ำ	0.662**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.234**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.227**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 123 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอตลอดยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วร่วยน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตลอดยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตลอดยนต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.427 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วร่วยน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วร่วยน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

ต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.662 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.234 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.227 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 124 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน ด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	0.005	0.930
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.271**	0.000
การใช้คีย์การ์ด	-0.040	0.514
การใช้สระว่ายน้ำ	-0.288**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.170**	0.006
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.464**	0.000

จากตาราง 124 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การรด การใช้ส้วร่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตลอดตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตลอดตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.271 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรว่ายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรว่ายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.288 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.170 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.464 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 125 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของ

เจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน ด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.063	0.312
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.424**	0.000
การใช้ลิฟต์การ์ด	0.039	0.530
การใช้ส้ววน้ำ	0.400**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.729**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.655**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 125 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้ลิฟต์การ์ด การใช้ส้ววน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.424 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ลิฟต์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้ววน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่ยืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้อง

ชุดด้านการใช้สระว่ายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารจัดการด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.400 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารจัดการด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.729 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารจัดการด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.655 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม

ตาราง 126 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม

ตัวแปร	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
พฤติกรรมการพักอาศัย	0.475**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 126 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจองรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้สระว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่

การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว้ยน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.475 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 127 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมในแต่ละด้าน

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม	พฤติกรรมการพักอาศัย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก	-0.271**	0.000
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	-0.115	0.062
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	0.593**	0.000
การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ	-0.572**	0.000
การปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	-0.386**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 127 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว้ยน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.271 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านมีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติ

ของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.593 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.572 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม การปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.386 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 128 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.019	0.753
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	-0.549**	0.000
การใช้ลิฟต์การ์ด	-0.030	0.629
การใช้ส้วร่วยน้ำ	-0.512**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.031	0.620
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.378**	0.000

$$n = 264$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 128 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจ่อทรย่นต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วมว่ายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจ่อทรย่นต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจ่อทรย่นต์ตามที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.549 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วมว่ายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วมว่ายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.512 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.378 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 129 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพย่อยต่างๆ เป็นประจำ

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.077	0.212
การจอร์ถยนต์ตามที่กำหนด	-0.299**	0.000
การใช้คีย์การ์ด	-0.062	0.319
การใช้สรวายน้ำ	-0.283**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.165**	0.007
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.009	0.888

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 129 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอร์ถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้สรวายน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอร์ถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอร์ถยนต์ตามที่กำหนด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.299 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้สรวายน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.283 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.165 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 130 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.077	0.215
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	0.291**	0.000
การใช้คีย์การ์ด	-0.043	0.486
การใช้ส้วร่วยน้ำ	0.561**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	0.690**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.471**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	-0.017	0.785
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	-0.751**	0.000
การใช้คีย์การ์ด	-0.023	0.706
การใช้ส้วร่วยน้ำ	-0.710**	0.000
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.425**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	0.009	0.886

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 131 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ การพักอาศัย การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด การใช้คีย์การ์ด การใช้ส้วร่วยน้ำ การใช้ห้องออกกำลังกาย และการใช้ห้องอบไอน้ำ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอดรถยนต์ตามที่กำหนด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.751 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้คีย์การ์ดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วร่วยน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ส้วร่วยน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็น

ระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.710 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.425 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 132 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

พฤติกรรมการพักอาศัย ของเจ้าของห้องชุด	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การพักอาศัย	0.012	0.846
การจอดรถยนต์ตามที่กำหนด	-0.742**	0.000
การใช้ลิฟต์การด์	-0.052	0.399
การใช้ส้วร่วยน้ำ	-0.135*	0.029
การใช้ห้องออกกำลังกาย	-0.422**	0.000
การใช้ห้องอบไอน้ำ	-0.458**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการใช้ห้องอบไอน้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.458 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 เจ้าของห้องชุดที่มีแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เจ้าของห้องชุดที่มีแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

H_1 : เจ้าของห้องชุดที่มีแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

ตาราง 133 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุด

ทัศนคติของเจ้าของห้องชุด	แรงจูงใจในการพักอาศัย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การบริการ	0.195**	0.001
การบริหารงาน	-0.441**	0.000
สภาพแวดล้อม	0.755**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 133 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุด โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.195 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.441 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)

ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.755 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

จากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบความสัมพันธ์รายด้านระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่นๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

ตาราง 134 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.400**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.627**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.105	0.087
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.400**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.197**	0.001
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.197**	0.001
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.552**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.112	0.070
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	0.203**	0.001

$$n = 264$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 134 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.400 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.105 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.400 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่านกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่านมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.197 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มี

ความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.197 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.552 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.203 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 135 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.632**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.504**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.357**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.632**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	0.312**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	0.312**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.010	0.874
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.858**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.321**	0.000

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.312 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิตกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.858 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.321 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 136 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.227**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.333**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.300**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.227**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.112	0.069
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.112	0.069
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.294**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.047	0.445

การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ

0.115

0.061

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 136 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่า มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.227 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.333 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.300 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.227 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่านกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการจัดการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิตกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.294 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 137 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.638**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.237**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.354**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.638**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.315**	0.000

มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	-0.315**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.000	0.999
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	-0.350**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	0.323**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 137 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคํ่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคํ่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.638 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.237 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.354 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.638 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่านกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่ความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสม

มติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่านมีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.315 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.315 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิตกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.350 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.323 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 138 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.395**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.315**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.104	0.092
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.395**	0.000

มีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่าน	0.195**	0.001
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	0.195**	0.001
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.545**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.535**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.200**	0.001

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 138 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่า มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.395 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.315 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.395 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่านกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่านมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะภายในอาคารดี

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.195 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.195 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.545 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.353 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการบริการเก็บขยะภายในอาคารดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.200 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 139 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของ เจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสละวุ่นน้ำเหมาะสม

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านระยะเวลาให้บริการสละวุ่นน้ำเหมาะสม	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.400**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.627**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.105	0.087
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.400**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.197**	0.001

มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	-0.197**	0.001
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.552**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.112	0.070
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	0.203**	0.001

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 139 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคําค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคําค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.400 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.627 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.4000 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่านกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่านมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม

น้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.197 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.197 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.552 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสรวายน้ำเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.203 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 140 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.386**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	0.005	0.939
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.002	0.980
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.386**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.003	0.962

มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	-0.003	0.962
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.346**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.417**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	0.003	0.961

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 140 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกายโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคู่คัมกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคู่คัมกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.386 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.386 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่านกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01

นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.346 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.417 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 141 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.395**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.315**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.104	0.092
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.395**	0.000

มีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่าน	0.195**	0.001
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	0.195**	0.001
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.545**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.535**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.200**	0.001

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 141 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคู่ค้ำกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคู่ค้ำมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.395 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.315 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.395 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่าน กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยมีความเป็นส่วนตัว เจียบ ไม่พลุกพล่าน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้

บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.195 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.195 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.545 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.535 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.200 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 142 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของ เจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.659**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.139*	0.024

ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.031	0.620
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.659**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	0.572**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	0.572**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.684**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.487**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.588**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 142 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมากโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคู่ค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคู่ค่ามีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.659 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ ด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.319 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.659 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.434**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.713**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.729**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.434**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.441**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.441**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.403**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	-0.227**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.453**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 143 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.434 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.713 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.729 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.434**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.713**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.729**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.434**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.441**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.441**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.403**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	-0.227**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.453**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 144 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลยโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.434 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.713 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อ

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.453 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 145 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.438**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	0.003	0.966
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.234**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.438**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.438**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.438**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.819**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	-0.229**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	0.450**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 145 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.438 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธ

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้าน

การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.450 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 146 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุด.

ต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงาน ด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.158*	0.010
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.248**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.170**	0.006
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.158*	0.010
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.317**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.317**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.868**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	-0.347**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.630**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 146 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.158 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคย

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.347 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.630 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 147 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.434**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.713**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.729**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.434**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.441**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.441**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.403**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	-0.227**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.453**	0.000

$n = 264$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 147 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.434 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อย

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ
 บริหารงานด้านการไต่เงินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า
 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบ
 รักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไต่เงินเสียง
 รบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 (r) เท่ากับ -0.434 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้าม
 กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไถ่คืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการไถ่คืนเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.441 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.403 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยืมเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยืมเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.227 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยืมเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานด้านการได้ยืมเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.453 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 148 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารที่มีการรักษาความสะอาดดีมาก

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารที่มีการรักษาความสะอาดดีมาก	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.659**	0.000

ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.139*	0.024
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.031	0.620
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.659**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	0.572**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	0.572**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.684**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.487**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.588**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 148 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม

ด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.659 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.139 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.659 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.149*	0.016
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-0.500**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.165**	0.007
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.149*	0.016
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	0.309**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	0.309**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.433**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.332**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.318**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 149 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.149 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.500 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดีกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็น

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมีเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมีเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพหย่อมต่างๆ เป็นประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.318 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 150 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุด
ต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อม ด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	-0.151*	0.014
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	-1.000**	.
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	-0.690**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.151*	0.014
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	-0.315**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	-0.315**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	0.000	0.999
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.178**	0.004
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.636**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 150 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.151 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -1.000 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงสุดและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.636 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 151 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรงดีและเป็นระเบียบ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรงดีและเป็นระเบียบ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.693**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	0.155*	0.012
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.425**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.693**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	0.795**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	0.795**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.550**	0.000
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.532**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	-0.204**	0.001

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 151 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรงดีและเป็นระเบียบโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรงดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรงดีและเป็นระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.693 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรงดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จ่อตรง

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดีและเป็นระเบียบ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดีและเป็นระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.204 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

ตาราง 152 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

แรงจูงใจในการพักอาศัย	ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ราคาเหมาะสมคุ้มค่า	0.866**	0.000
ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก	0.252**	0.000
ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี	0.422**	0.000
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	0.866**	0.000
มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่พลุกพล่าน	0.789**	0.000
มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	0.789**	0.000
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการดำเนินชีวิต	-0.208**	0.001
ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน	0.853**	0.000
การได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ	0.160**	0.009

$n = 264$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 152 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพักอาศัยกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ากับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอพบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านราคาเหมาะสมคุ้มค่ามีความสัมพันธ์กับกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.866 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้อาศัย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.853 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าแรงจูงใจในการพักอาศัยด้านการได้พักในคอนโดมิเนียม คือความปรารถนาในใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.160 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

H_1 : ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

ตาราง 153 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของเจ้าของห้องชุดกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด

ทัศนคติ ของเจ้าของห้องชุด	ความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
การบริการ	0.317**	0.000
การบริหารงาน	0.000	1.000
สภาพแวดล้อม	0.176**	0.004

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 153 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.317 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.176 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความสัมพันธ์รายด้านของทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการและสภาพแวดล้อม กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ดังต่อไปนี้

ตาราง 154 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการบริการ กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด

ทัศนคติ ต่อการบริการ	ความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลเหมาะสม	-0.322**	0.000
ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา	-0.254**	0.000
ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ	0.342**	0.000
บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ	0.248**	0.000
บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี	0.317**	0.000
ระยะเวลาการให้บริการสรว่ายน้ำเหมาะสม	-0.322**	0.000
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย	-0.005	0.939
ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ	0.317**	0.000
การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก	0.532**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 154 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการบริการ กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ทัศนคติต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลเหมาะสม กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลเหมาะสมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์

ทัศนคติต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมากกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อการบริการด้านการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมากมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

รวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.532 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตาราง 155 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการบริหาร กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด

ทัศนคติ ต่อสภาพแวดล้อม	ความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด	
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก	0.532**	0.000
มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ	0.504**	0.000
มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ	0.248**	0.000
การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ	0.324**	0.000
มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	-0.254**	0.000

n = 264

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 155 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดในแต่ละด้านโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมากมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.532 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.504 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.248 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.324 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.254 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ทักษะของเจ้าของห้องชุด และความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ใน 3 ด้านคือ
 - 1.1 ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ
 - 1.2 ด้านการบริหาร และนโยบายของเจ้าหน้าที่บริหารงานคอนโดมิเนียม
 - 1.3 ด้านสภาพแวดล้อม

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

3. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

4. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ประกอบด้วย ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการจอดรถยนต์ การใช้ Key Card เข้าออกอาคาร และความถี่ในการออกกำลังกาย ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

5. เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์ ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้เพื่อ

1. เพื่อนำข้อมูลทางด้าน ทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเลือกใช้กลยุทธ์การตลาดได้อย่างเหมาะสมต่อธุรกิจอาคารชุด

2. ข้อมูลที่ได้รับด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมพักอาศัย ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความพึงพอใจรวม ต่อ การบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มาเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมกับผู้มีส่วนได้เสียในการเลือกซื้ออาคารชุด

3. เพื่อนำข้อมูลทางด้านแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรันทนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความพึงพอใจรวม ต่อ การบริการ การบริหารงาน และ สภาพแวดล้อม มาเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมกับผู้มีส่วนได้เสียในการเลือกซื้ออาคารชุด

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนของเจ้าของห้องชุดที่อยู่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม ในเดือนธันวาคม พ.ศ.2546 มีประชากรรวม 597 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนของเจ้าของห้องชุดที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยขนาดของตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตร (Taro Yamane. 1970 : 886) จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 240 คน บวกเพิ่มประมาณ 10% เพื่อป้องกันกรณีเก็บแบบสอบถามได้ไม่ครบ หรือแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน $= 240 + 24 = 264$ คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลพื้นฐานของเจ้าของห้องชุด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด และ แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม และ ความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ใน 3 ด้านคือ ด้านการบริการ ด้านการบริหารงาน ด้านสภาพแวดล้อม

สมมติฐาน

1. เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

2. เจ้าของห้องชุดที่มีพฤติกรรมการพักอาศัย ประกอบด้วย ระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการจอดรถยนต์ และ การใช้ Key Card ในการเข้าออกอาคาร มีความสัมพันธ์ต่อ ทัศนคติ และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

3. เจ้าของห้องชุดที่มีแรงจูงใจในการพักอาศัย ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของโครงการ และปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์ต่อ ทัศนคติ และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

4. ทศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการวิจัยกับเจ้าของห้องชุดของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยการตอบแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และมีการทดสอบหาความเชื่อมั่น ได้ค่าแอลฟา เท่ากับ 0.7124 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อถือ

ได้ และนำไปเก็บข้อมูลจากเจ้าของห้องชุดซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 264 คน และได้คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 240 ฉบับ มานำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นของเจ้าของห้องชุดที่พักอาศัยในรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและทำการหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมด เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

2. ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตและประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และ ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ได้ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	เป็นประจำ
4 หมายถึง	บ่อย
3 หมายถึง	ปานกลาง
2 หมายถึง	น้อย
1 หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องของชุดเจ้าของห้องชุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ตั้งแต่ 5 พอใจอย่างมาก จนถึงต่ำสุด 1 ไม่พอใจอย่างมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 11.5 โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัย โดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูล ทศนคติ และความพึงพอใจ ของเจ้าของห้องชุด ที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดย ใช้เกณฑ์การจัดระดับค่าเฉลี่ยของทศนคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	ผู้ตอบมีทศนคติระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ผู้ตอบมีทศนคติระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ผู้ตอบมีทศนคติระดับไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	ผู้ตอบมีทศนคติระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	ผู้ตอบมีทศนคติระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

และ ใช้เกณฑ์การจัดระดับค่าเฉลี่ยของทศนคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับพอใจอย่างมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับพอใจ
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับไม่พอใจ
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจ ระดับไม่พอใจอย่างมาก

3. เปรียบเทียบระดับทศนคติ และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ระหว่างตัวแปรอิสระกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล กับ พฤติกรรมการพักอาศัย, ทศนคติ และความพึงพอใจรวม คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Productoment Correlation Coefficient)

4. สรุปข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นอื่นๆ เพื่อพัฒนาการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ทศนคติ และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของห้องชุด

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.1 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.9 โดยส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.4 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 31.8 ด้านระดับการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็นร้อยละ 33. รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่าเจ้าของห้องชุดส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 — 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.0 สถานภาพสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมา มีสถานภาพสมรส สมรส / อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 31.1 จำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมา มีสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของห้องชุด คิดเป็นร้อยละ 75 และ เช่าจากผู้อื่น ร้อยละ 25

วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม พบว่า

- 1.เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการพักอาศัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.8
- 2.เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการจอดรถในที่ที่กำหนดให้จอด น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.5
- 3.เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้คีย์การ์ดในการเข้าออกอาคาร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.5
- 4.เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้ส้วมใช้น้ำน้อย และ เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 33.3
- 5.เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการห้องออกกำลังกายบ่อย คิดเป็นร้อยละ 49.6
- 6.เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้บริการห้องอบไอน้ำเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 66.7

การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องชุดรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในห้องชุดรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโด มี

นิยม พบว่า

1. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านราคา ราคาว่า

เหมาะสม คุ่มค่า อยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 50

2. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านที่ตั้งโครงการอยู่

ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก ว่าอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 66.3

3. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านที่ตั้งโครงการ

แวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50

4. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านระบบรักษาความปลอดภัย ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 50

5. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านความเป็นส่วน

ตัว เจียบ ไม่พลุกลาน อยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 83.7

6. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกต่างๆ เช่นสระว่ายน้ำ ขนาดใหญ่ ห้องอบไอน้ำ และห้องออกกำลังกาย ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 83.7

7. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้าน การพักอาศัย

เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมรุ่นใหม่ ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 34.1

8. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในด้านภาพลักษณ์ของ

โครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.4

9. เจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการพักอาศัยใน

คอนโดมิเนียมหรูหรามี แวดล้อมด้วยทัศนียภาพที่สวยงาม มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมสรรพ คือความปรารถนาในใจของคุณเป็นอันดับต้นๆ อยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.4

การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของเจ้าของห้องชุดที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

ล้อม พบว่า

ทัศนคติต่อการบริการ

1. ทัศนคติต่อระยะเวลาการเปิดบริการของสำนักงานนิติบุคคล อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83

กับ 2.83

2. ทัศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา พบว่า เจ้าของห้องชุดให้ระดับ

ทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33

3. ทัศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและพัสดุ พบว่า เจ้าของ

ห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.83

4. ทัศนคติต่อการบริการด้านบริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบว่า เจ้าของ

ห้องชุดให้ระดับทัศนคติไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.60

5. ทัศนคติต่อการบริการด้านบริการเก็บขยะในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับ

ทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61

6. ทัศนคติต่อการบริการด้านระยะเวลาให้บริการสละขยะน้ำเสาะสม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้

ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83

7. ทศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย พบว่า เจ้าของห้องชุด

ให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.00

8. ทศนคติต่อการบริการด้านความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้

ระดับทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.00

9. ทศนคติต่อการบริการโดยรวม พบว่า เจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

ทัศนคติต่อการบริหารงาน

1. ทศนคติต่อการบริหารด้านการรักษาความปลอดภัยในอาคารดีมาก พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16
2. ทศนคติต่อการบริหารด้านการเปลี่ยนนั้รรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50
3. ทศนคติต่อการบริหารด้านการไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เลย พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 2.50
4. ทศนคติต่อการบริหารด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.50
5. ทศนคติต่อการบริหารด้านการไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานด้านต่างๆ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66
6. ทศนคติต่อการบริหารด้านการได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องอยู่เสมอๆ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ย 1.50
7. ทศนคติต่อการบริหารโดยรวม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม

1. ทศนคติต่อสภาพแวดล้อมภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.16
2. ทศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.66
3. ทศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการมีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.66
4. ทศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ พบว่าเจ้าของห้องชุด

ให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่น่าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.33

5. ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่น่าใจ มีค่าเฉลี่ย 2.67

6. ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมโดยรวม พบว่าเจ้าของห้องชุดให้ระดับทัศนคติในระดับ ไม่น่าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.17

การวิเคราะห์ความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจรวม ของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม พบว่า

ความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดที่ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับ พอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐาน ทัศนคติของเจ้าของห้องชุดในด้านต่างๆ ที่นำมาทดสอบสมมติฐานได้แก่

1. ด้านการบริการ
2. ด้านการบริหารงาน
3. ด้านสภาพแวดล้อม
4. ความพึงพอใจรวม

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และ ความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก และ ยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่าเจ้าของห้องชุดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม และ ความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.2 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และ ความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล สรุปได้ว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก และยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารดี ระยะเวลาให้บริการส้วมหน้าเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ใน

สภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.3 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา แตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก และยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารดี ระยะเวลาให้บริการสละวณน้ำเหมาะสม การได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย การได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.4 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ แตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก และยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการลิฟท์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสละวณน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จอดรถดีและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการ บริหารงาน สภาพแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.5 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก และยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันมี ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ได้รับความสะดวกในการรับจดหมายและพัสดุ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสละวณน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการ

แสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จืดจางและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการบริหารงาน สภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.6 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ แตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก และยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่าสถานภาพแตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน โดยระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลเหมาะสม ความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา ความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเลเบียนและพัสดุ บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคารไม่เพียงพอต่อความต้องการ บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาการให้บริการสละวายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จืดจางและเป็นระเบียบ และมีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 1.7 เจ้าของห้องชุดที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน แตกต่างกัน มีทัศนคติและความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหาร และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานหลัก และยอมรับสมมติฐานรอง หมายความว่า เจ้าของห้องชุดที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว แตกต่างกันไป ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี ระยะเวลาให้บริการสละวายน้ำเหมาะสม ได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ การรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัย ไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลย มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ ได้ยินเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวัดหยุด ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ การให้บริการที่จืดจางและเป็นระเบียบ มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และความพึงพอใจรวมต่อการบริการบริหารงาน สภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์ กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการของนิติบุคคลเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.268 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตระยนต์ตามที่กำหนดกับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อการ บริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม พบว่ามีค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 นั้น แสดงว่า พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดด้านการจอตระยนต์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าของห้องชุดต่อ การบริการด้านระยะเวลาที่เปิดให้บริการเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์

สภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.755 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับสูงและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 ทักษะคิดของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ทักษะคิดของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0. แสดงว่า ทักษะคิดของเจ้าของห้องชุดต่อการบริการกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.317 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทักษะคิดของเจ้าของห้องชุดต่อการบริหารงานกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) มากกว่า 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทักษะคิดของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด พบว่า ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ทักษะคิดของเจ้าของห้องชุดต่อสภาพแวดล้อมกับความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุดมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.176 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง ทักษะคิด และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อมของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การศึกษาเจ้าของห้องชุดปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันไป มีทักษะคิด และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันไป พบว่า เจ้าของห้องชุดที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส และ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน แตกต่างกันไป มีมีทักษะคิด และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยะ พัฒนเจริญ (2539) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น ที่อยู่อาศัยในโครงการที่อยู่อาศัยขนาดเล็ก-ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในย่านบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจและทัศนคติ ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหน่วยพักอาศัย (ทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น) และองค์ประกอบชุมชนที่พักอาศัยของผู้ที่พักอาศัยในบ้านจัดสรรโครงการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในย่านบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยทำการประเมินความรู้สึก ทัศนคติ และความพึงพอใจที่มีต่อกายภาพที่ทำการศึกษา

2. การศึกษาพฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด พบว่าระยะเวลาที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียม

นิยม ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการจดทะเบียน และ การใช้ Key Card ในการเข้าออกอาคาร แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวม ที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และ สภาพแวดล้อม แตกต่างกัน

3. การศึกษาแรงจูงใจในการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด ประกอบด้วย ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของโครงการ และปัจจัยอื่นๆ แตกต่างกัน มีทัศนคติ และความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา กังวาลวัฒนา (2527) ซึ่งศึกษาเรื่องความต้องการของครอบครัวผู้มีรายได้ปานกลาง เพื่อวางแผนพื้นที่ภายในอาคารชุดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ปานกลาง เลือกศึกษาโครงการอาคารชุด 3 โครงการ คือ คลองตัน คอนโดมิเนียม บัซเซเลอร์คอนโดมิเนียม และ นครหลวงคอนโดมิเนียม เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยคิดเป็นร้อยละ ของอาคารชุดระดับรายได้ปานกลางทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามจากการศึกษาพบว่า

1. ความต้องการทางด้านกายภาพที่เกี่ยวกับพื้นที่ภายในห้องชุดของอาคารชุดทั้ง 3 โครงการ นำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานต่างๆ ว่าเหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานแล้วนำมาเปรียบเทียบความพอใจของผู้เข้าอยู่ต่อขนาดเนื้อที่ พบว่าผู้อยู่มีความพอใจต่อขนาดเนื้อที่

2. ความต้องการทางด้านจิตวิทยา พบว่าผู้อยู่มีความรู้สึกในเรื่องความเป็นส่วนตัวเพียงพออยู่แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนความหนาแน่นผู้อยู่ในโครงการมีน้อย และภายในห้องพักมีการกันสัดส่วนแยกส่วนกิจกรรม ส่วนตัว(ห้องนอน) ออกจากส่วนอื่น

3. ความต้องการด้านสังคมนั้น ผู้วิจัยพบว่าถ้าอาคารชุดนั้น ได้ถูกออกแบบให้มีบริเวณพักผ่อนจะมีส่วนสนับสนุนให้เกิดสังคมขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

การพัฒนาคุณภาพการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์ คอนโดมิเนียม เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องปรับปรุง พัฒนาบุคลากร ตลอดจน การพัฒนากิจกรรม ระบบการรักษาความปลอดภัย การรักษาความสะอาดสภาพแวดล้อม ต่างๆ ให้เป็นไปในทิศทางที่ได้รับการยอมรับของผู้พักอาศัย เป็นแนวทางแก่อาคารชุดอื่นๆ ในการวางแผนการบริการ การบริหารงาน สภาพแวดล้อม และนำแรงจูงใจในการพักอาศัย มาเป็นเครื่องมือในการวางแผนผสมทางการตลาด การวางกลยุทธ์ต่างๆ ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย สำหรับข้อเสนอแนะ อาจแบ่งแยก ตามด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านการบริการ

ควรจัดระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลให้เหมาะสมกับเวลาที่เจ้าของห้องชุด ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานภายนอกอาคารชุด ให้สามารถชำระค่าบริการต่างๆ เช่น ค่าน้ำประปา ได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น ตลอดจนควรจัดระเบียบ การเรียกใช้ลิฟท์ภายในอาคารให้สามารถ รองรับผู้ใช้บริการในช่วงระยะเวลาเร่งด่วน เช่น ช่วงเช้า เพื่อเร่งรีบไปทำงาน และระยะเวลาหลังเลิกงาน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นต้น

2. ด้านการบริหารงาน

ควรมีการควบคุมผู้รับเหมาซึ่งเข้ามาต่อเติม หรือ ตกแต่งห้องชุด ให้ทำงานในวัน และเวลาที่กำหนด เพื่อไม่ให้รบกวนเจ้าของห้องชุดที่พักอาศัย และ ควร จัดให้มีการแจ้งข่าวสาร และ รับ

ข้อร้องเรียนต่างๆ แก่ผู้พักอาศัย ให้สามารถร้องเรียนได้ง่าย ได้รับทราบข่าวสารได้อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง

3. ด้านสภาพแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่าเจ้าของห้องชุด ยังไม่แน่ใจในด้านความสะอาดภายในอาคาร , การมีแสงสว่างภายในอาคารเพียงพอ และ ความพึงพอใจในที่จอดรถยนต์ จึงควรมีการปรับปรุงด้านความสะอาดภายในอาคาร การเพิ่มแสงสว่างให้เพียงพอ ตามทางเดิน และ สวนหย่อมในเวลากลางคืน ตลอดจนจัดที่จอดรถยนต์ให้เพียงพอต่อความต้องการ และเป็นระเบียบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแรงจูงใจ ในด้านทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม การบริการ การบริหารงาน ในการเลือกซื้อห้องชุด ของเจ้าของห้องชุด เพื่อ ใช้ในการวางกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างเหมาะสมต่อการสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ อาคารชุด ของเจ้าของห้องชุด เพื่อใช้ในการจัดส่วนผสมทางการตลาดเพื่อขายห้องชุดในภาวะปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2545) การใช้ **SPSS for Windows** ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ : ซีเคแอนด์โฟโต้สตูดิโอ.
- นัทรชัย คงสุข. (2535) ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการในแผนกสูติกรรมโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย. รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.
- เทพพนม เมืองแมน และสรวง สุวรรณ. (2540) พฤติกรรมองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนาภรณ์ เมทนีสุดดี. (2543) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการรับบริการสื่อ วีดิทัศน์วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปัญญา สุ่มสมรรถ. (2535) สถานการณ์ธุรกิจคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน. เอกสารคู่มือคอมพิวเตอร์ 92 กรุงเทพฯ : บริษัทเอสไออินเตอร์เนชั่นแนล,
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูมิเกิด. แนวคิดและการวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการบริการสาธารณสุข. วารสารหมออนามัย 23(3) : 149 – 154 (2537)
- มณฑชัย โรจนสมิต. (2543) การใช้พื้นที่สวนสาธารณะแบบรวมและแบบกระจายของหมู่บ้านจัดสรรขนาดใหญ่ใน กทม. วิทยานิพนธ์ สด.ม. (เคหการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ยุพดี ลิ้มมธุรสกุล (2541) ความพึงพอใจของพนักงานบริษัทสายการบินต่อการให้บริการของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย . ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ยุวดี ศิริ (2540) แนวทางการจัดตั้งองค์การบริหารชุมชนสำหรับโครงการบ้านจัดสรร. วิทยานิพนธ์ สด.ม. (เคหการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- วิชัย ดันติกุลานันท์. (2534) คำอธิบายกฎหมายเกี่ยวกับอาคารชุด. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) การกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด. กรุงเทพฯ : S.M. Circuit Press.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) การบริหารการตลาดยุคใหม่ฉบับปรับปรุงล่าสุด . บริษัท ชีระฟิล์ม และ โซเท็กซ์ จำกัด .
- สิทธิชัย ดันติพัฒน์. (2535) บทบาทของอาคารชุดราคาถูกในการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยให้กับคนจนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. หลักสูตร ปรอ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ถ่ายเอกสาร.
- สุโขทัยธรรมาราช, (2542) มหาวิทยาลัย. สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วยที่ 1-15 นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- สุศักดิ์ ภักดีภิญโญ (2542) ความล้มเหลวของโครงการพัฒนาที่อาศัย ราคาถูก กรณีศึกษาบ้านโคราช จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ สด.ม. (การวางผังเมือง) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542) การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : บริษัท ชีระฟิล์ม และ โซเท็กซ์. _____.
- พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : บริษัทชีระฟิล์มและโซเท็กซ์.

อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ. ลักษณะการบริหารและผลที่มีต่อการใช้ที่ดิน ในพื้นที่ชานเมืองกรุงเทพมหานคร
กรณีศึกษา แขวงบางมด เขตราชพฤกษ์บูรณะ. วิทยานิพนธ์ สศ.ม.(การวางผังเมือง). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร

Schiffman, Leon G. and Leslie Lazar Kanuk. Kanuk. (1994) **Customer Behavior**. New Jersey : Prentice
– Hall Inc .

Yamane, Taro. Statistic, (1967) **AN Introductory Analysis** , 2nd ed. New York : Harper and Row.

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง **ทัศนคติ และความพึงพอใจรวม** ของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน
และสภาพแวดล้อม ของ **รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม**

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ทัศนคติ และความพึงพอใจรวมของเจ้าของห้องชุด ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม” ในการศึกษาครั้งนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งในการตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความกรุณาจากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้
 - 2.1 บัณฑิตส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 2.2 พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด
 - 2.3 แรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยของเจ้าของห้องชุด
 - 2.4 ทัศนคติที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม
 - 2.5 ความพึงพอใจรวมที่มีต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าตัวเลือกหรือคำตอบที่ตรงกับข้อมูลและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 1 บัณฑิตส่วนบุคคล

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1.ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

2. 21-30 ปี

3. 31-40 ปี

4. 41-50 ปี

5. 51-60 ปี

6. 61 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	2. มัธยมศึกษาตอนต้น
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	4. อนุปริญญา หรือ ปวส.
5. ปริญญาตรี	6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. รับจ้าง	2. นักเรียนนักศึกษา
3. ข้าราชการ	4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
5. พนักงานบริษัทเอกชน	6. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
7. แม่บ้าน	8. อื่นๆ.....

5. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท	
2. 10,001 - 20,000 บาท	3. 20,001 - 30,000 บาท
4. 30,001 - 40,000 บาท	5. 40,001 - 50,000 บาท
6. 50,001 บาทขึ้นไป	

6. สถานภาพสมรส

1. โสด
2. สมรส/อยู่ด้วยกัน
3. หย่าร้าง /หม้าย /แยกกันอยู่

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1. 1 คน	2. 2-4 คน
3. 5- 7 คน	4. 8-10 คน

8. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในรัตนโกสินทร์อีสต์แลนด์คอนโดมิเนียม

1. ต่ำกว่า 1 ปี	2. 1-2 ปี
3. 3-4 ปี	4. 5-6 ปี

9. ลักษณะความเป็นเจ้าของห้องชุด

1. เป็นเจ้าของห้องชุด
2. เช่าจากผู้อื่น

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการพักอาศัยของเจ้าของห้องชุดรันทโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม

พฤติกรรม	เป็นประจำ	บ่อย	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. ท่านพักอาศัยในคอนโดมิเนียมนี้					
11. ท่านจอดรถยนต์ในช่องจอดรถยนต์ตามที่นิติบุคคลกำหนด					
12. ท่านใช้ Key Cardของท่านในการผ่านเข้าออกประตู					
13. ท่านใช้บริการสระว่ายน้ำ ห้องออกกำลังกาย และห้องอบไอน้ำ					

ส่วนที่ 3 ท่านมีแรงจูงใจในการเลือกพักอาศัยในรันทโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียมอย่างไร

แรงจูงใจ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. ราคาเหมาะสมคุ้มค่า					
15. ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมชน เดินทางสะดวก					
16. ที่ตั้งโครงการแวดล้อมด้วยชุมชนที่ดี					
17. มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี					
18. มีความเป็นส่วนตัว เงียบ และไม่พลุกพล่าน					

19. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่นสระว่ายน้ำขนาดใหญ่ ห้องอบไอน้ำ และห้องออกกำลังกาย					
20. การพักอาศัยในคอนโดมิเนียมเป็นส่วนหนึ่งของ แนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมคนรุ่นใหม่					
21. ภาพลักษณ์ของโครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ของท่าน					
22. การได้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมที่หรูหรา แวดล้อม ด้วยทัศนียภาพที่สวยงาม และมีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่พร้อมสรรพ คือความปรารถนาในใจของคุณเป็น อันดับต้นๆ					

**ส่วนที่ 4 ท่านมีทัศนคติต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม
ของรัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์อย่างไร**

<u>ทัศนคติ</u>	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
<u>ทัศนคติต่อการบริการ</u> ของ รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม					
23.ระยะเวลาที่เปิดให้บริการของสำนักงานนิติบุคคลเหมาะสม					
24.ท่านได้รับความสะดวกในการชำระค่าน้ำประปา					
25.ท่านได้รับความสะดวกในการรับจดหมายลงทะเบียนและ พัสดุ					
26.บริการลิฟท์ขึ้นลงอาคาร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ					
27.บริการเก็บขยะภายในอาคารอยู่ในเกณฑ์ดี					
28.ระยะเวลาการให้บริการสระว่ายน้ำเหมาะสม					
29.ท่านได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องออกกำลังกาย					
30.ท่านได้รับความสะดวกในการใช้บริการห้องอบไอน้ำ					
31.ท่านคิดว่าการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารดีมาก					

ทัศนคติต่อการบริหารงาน ของ รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม					
32. มีการเปลี่ยนบริษัทรักษาความปลอดภัยบ่อยๆ					
33. ท่านไม่เคยได้รับข่าวสารเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเลย					
34. ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ เสมอ					
35. ท่านไม่เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานต่างๆ เลย					
36. ท่านได้ยื่นเสียงรบกวนจากการต่อเติมห้องในวันหยุดเสมอ					
ทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม ของ รัตนโกสินทร์ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียม					
37. ภายในอาคารมีการรักษาความสะอาดดีมาก					
38. มีการดูแลสวนหย่อมต่างๆ เป็นประจำ					
39. มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเข้าอาคารไม่เพียงพอ					
40. การให้บริการที่จอดรถดี และเป็นระเบียบ					
41. มีการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ					

ส่วนที่ 5 ท่านมีความพึงพอใจรวม ต่อการบริการ การบริหารงาน และสภาพแวดล้อม ของรัตนโกสินทร์
ไอส์แลนด์คอนโดมิเนียมอย่างไร

พอใจอย่างมาก : : : : ไม่พอใจอย่างมาก
5 4 3 2 1

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วยที่กรุณาสละเวลา
และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์	ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา	รองประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิตภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

	ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชุลีกร ทองจับ
วัน เดือน ปีเกิด	30 สิงหาคม 2517	
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตรัง	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	5 ซอยแหลมใหญ่ ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัด สมุทรสงคราม 75000	
ประวัติการศึกษา		
พ.ศ.2530	ประถมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม
พ.ศ.2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนถาวรานุกูล จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ.2540	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ.2547	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ